

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 741

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 septembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.093. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Vaslui	2–8
1.114. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 17 unități administrativ-teritoriale din județul Dâmbovița.....	9–26
1.116. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 12 unități administrativ-teritoriale din județul Alba.....	27–39
1.117. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Tulcea	40–44
1.118. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 10 unități administrativ-teritoriale	45–55
1.156. — Ordin al ministrului mediului apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și Regulamentului siturilor Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș și ROSPA0098 Piemontul Făgăraș	56
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 15 din 23 mai 2016 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	57–64

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Vaslui

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 6 unități administrativ-teritoriale din județul Vaslui.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 2 —7*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 13 septembrie 2016.
Nr. 1.093.

*) Anexele nr. 2—7 sunt reproduse în facsimil.

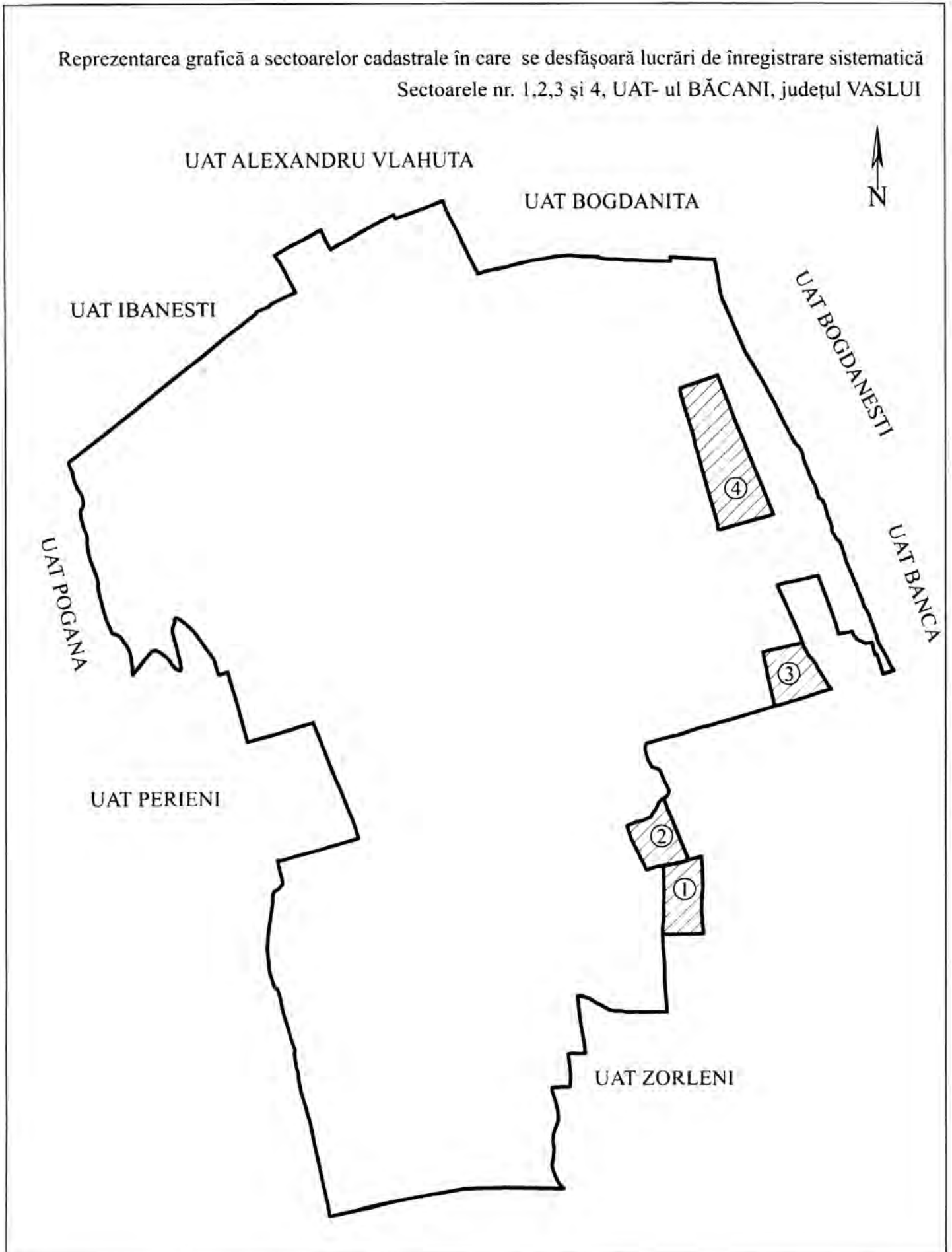
ANEXA Nr. 1

LISTA

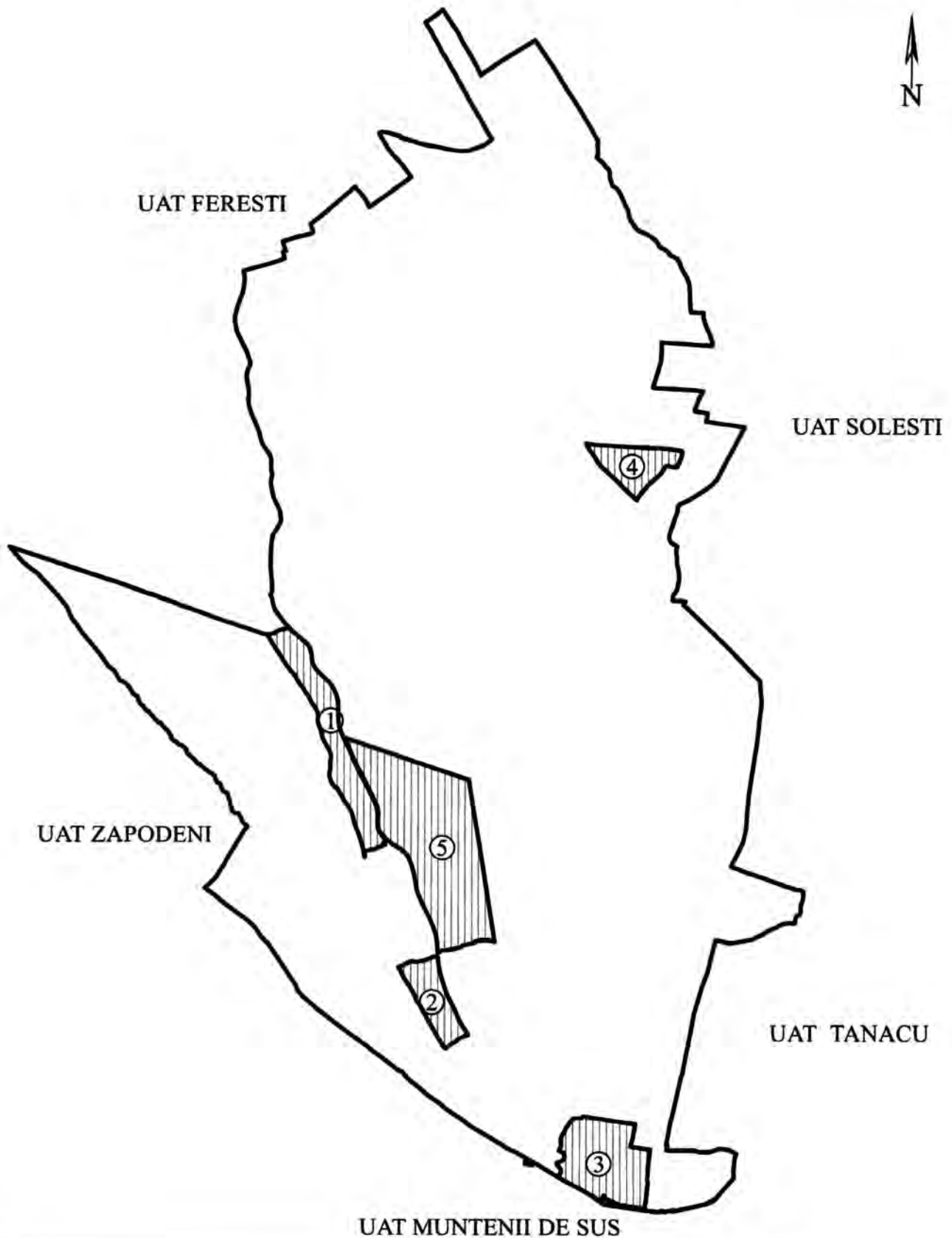
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Băcani	Vaslui	1, 2, 3, 4
2	Văleni		1, 2, 3, 4, 5
3	Arsura		4, 10
4	Crețești		2, 3
5	Lunca Banului		3, 7, 9
6	Bogdănești		1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1,2,3 și 4, UAT- ul BĂCANI, județul VASLUI

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1,2,3,4 și 5, UAT- ul VĂLENI, județul VASLUI

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 4 și 10, UAT- ul ARSURA, județul VASLUI

UAT COZMESTI (JUD. IASI)

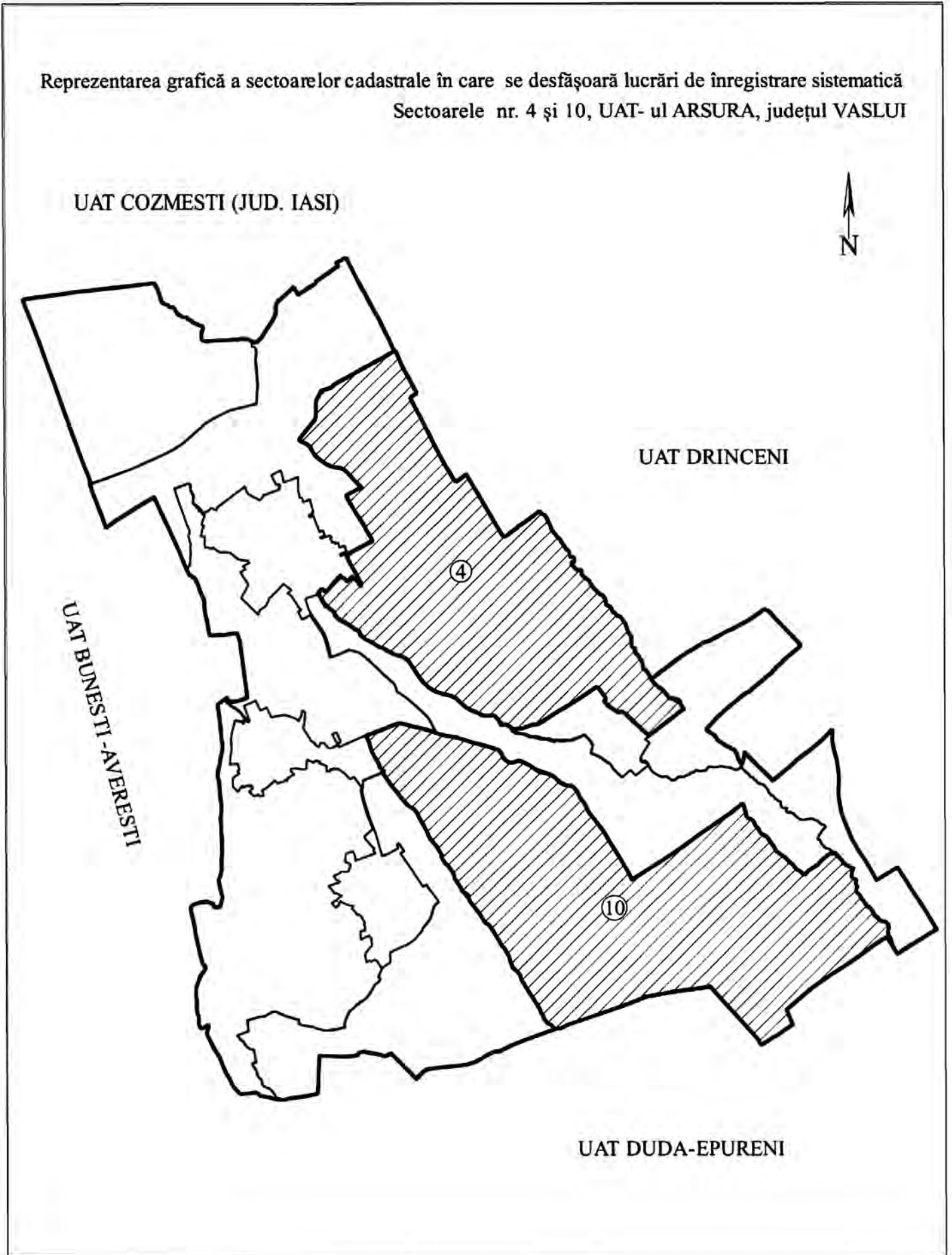
UAT DRINCENI

UAT BUNESTI-
AVERESTI

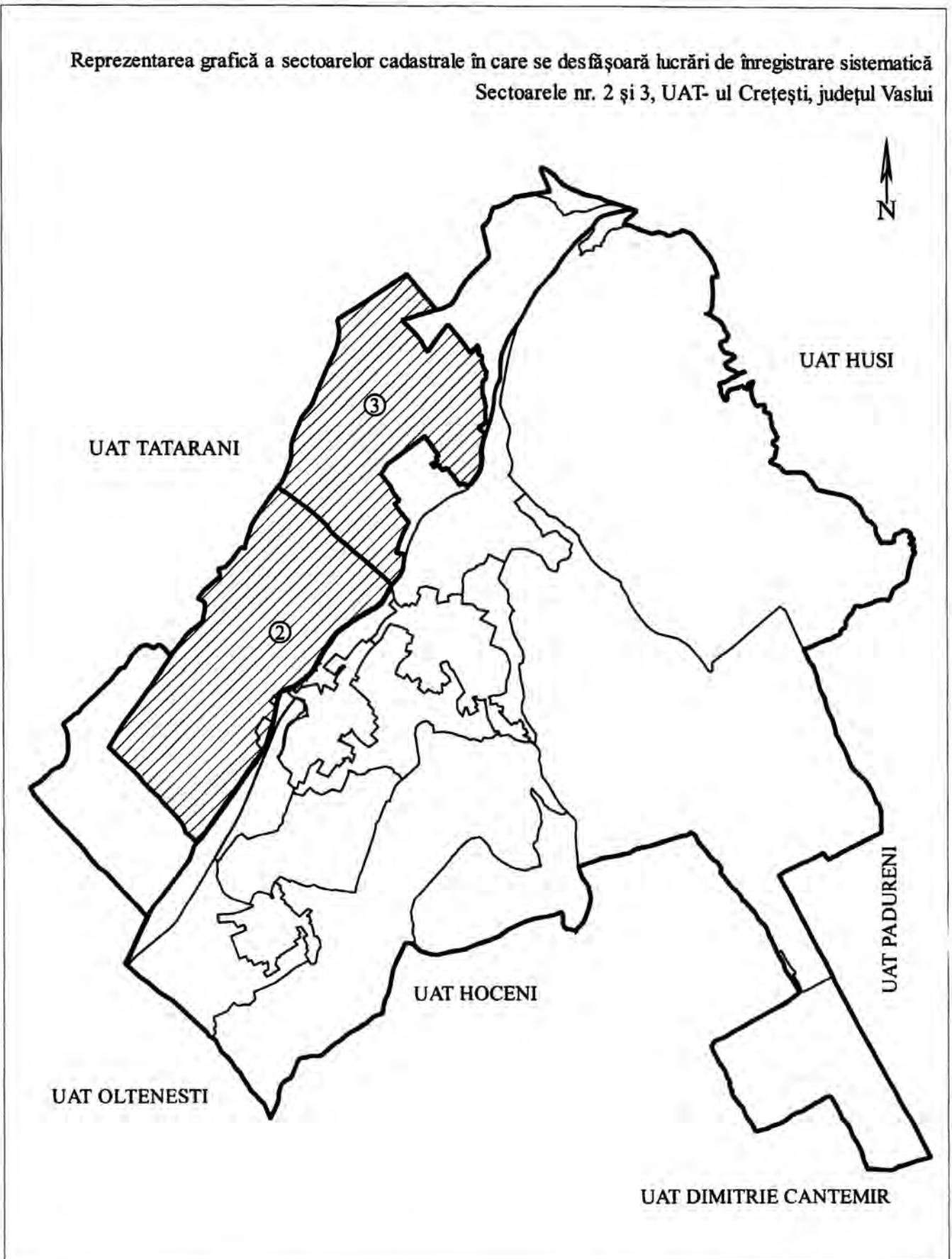
4

10

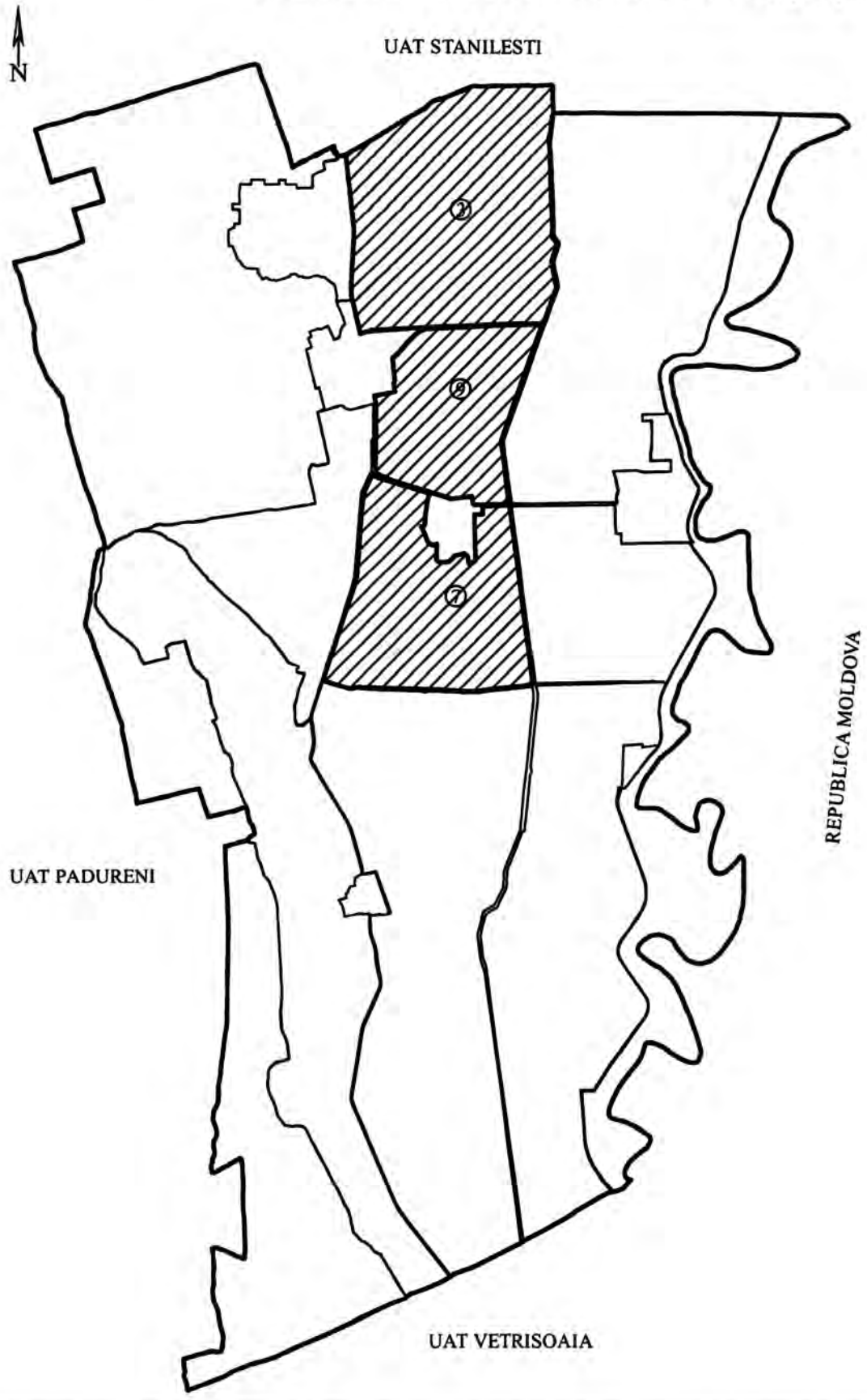
UAT DUDA-EPURENI

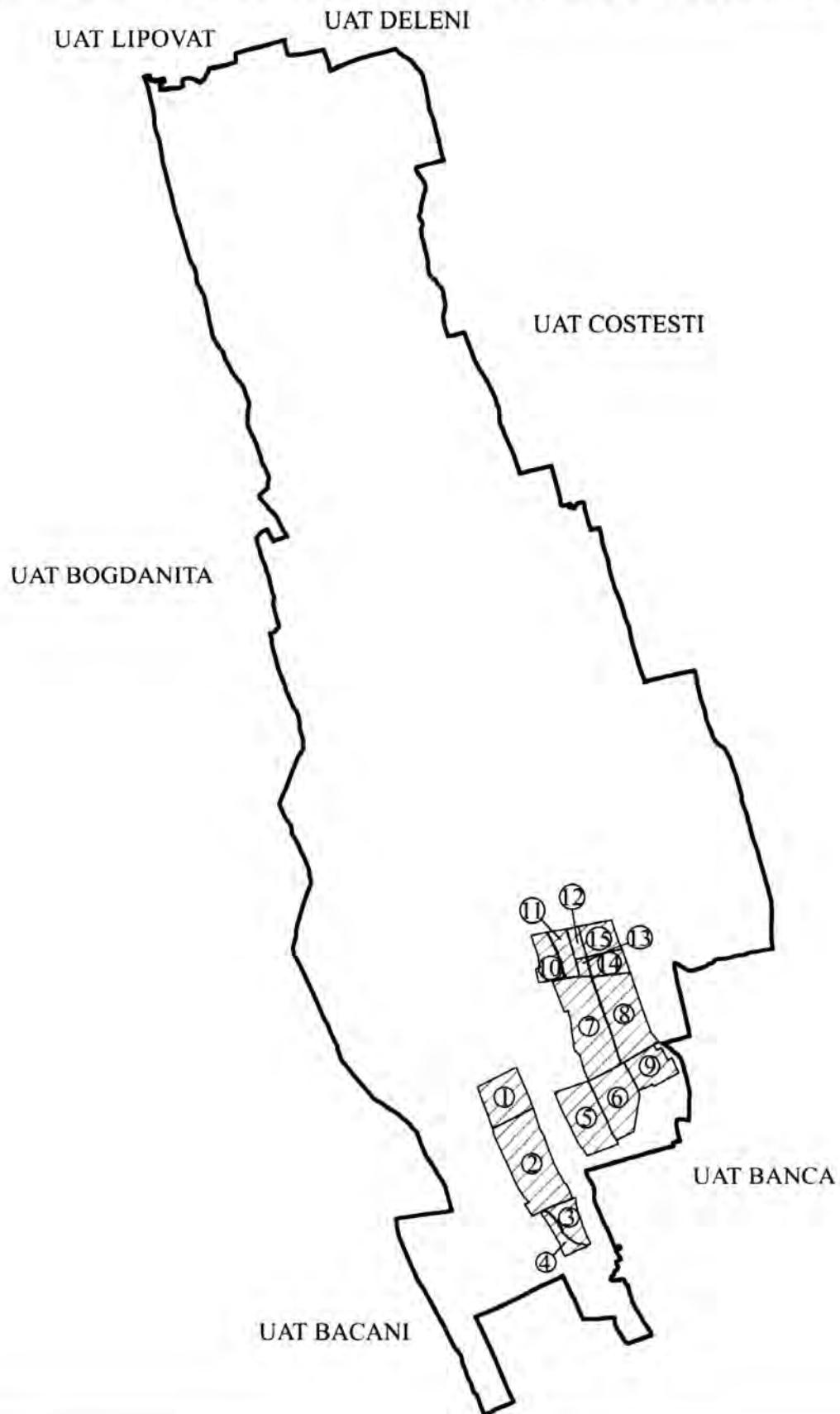
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 2 și 3, UAT- ul Crețești, județul Vaslui

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 3, 7, și 9, UAT- ul LUNCA BANULUI, județul VASLUI

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 și 15, UAT- ul BOGDĂNEȘTI, județul VASLUI

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 17 unități administrativ-teritoriale din județul Dâmbovița**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 17 unități administrativ-teritoriale din județul Dâmbovița.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 2—18*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—18 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

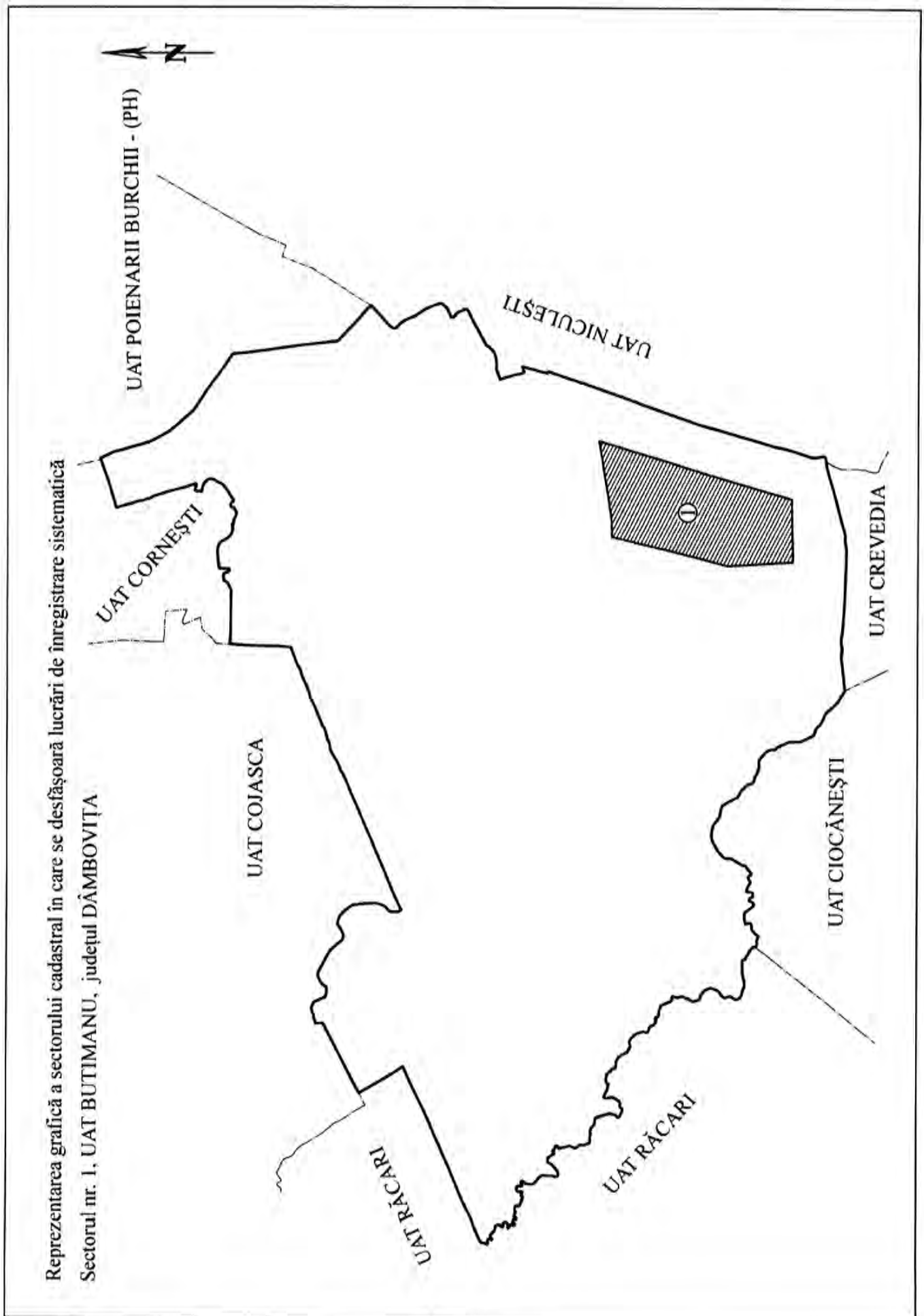
București, 15 septembrie 2016.
Nr. 1.114.

*) Anexele nr. 2—18 sunt reproduse în facsimil.

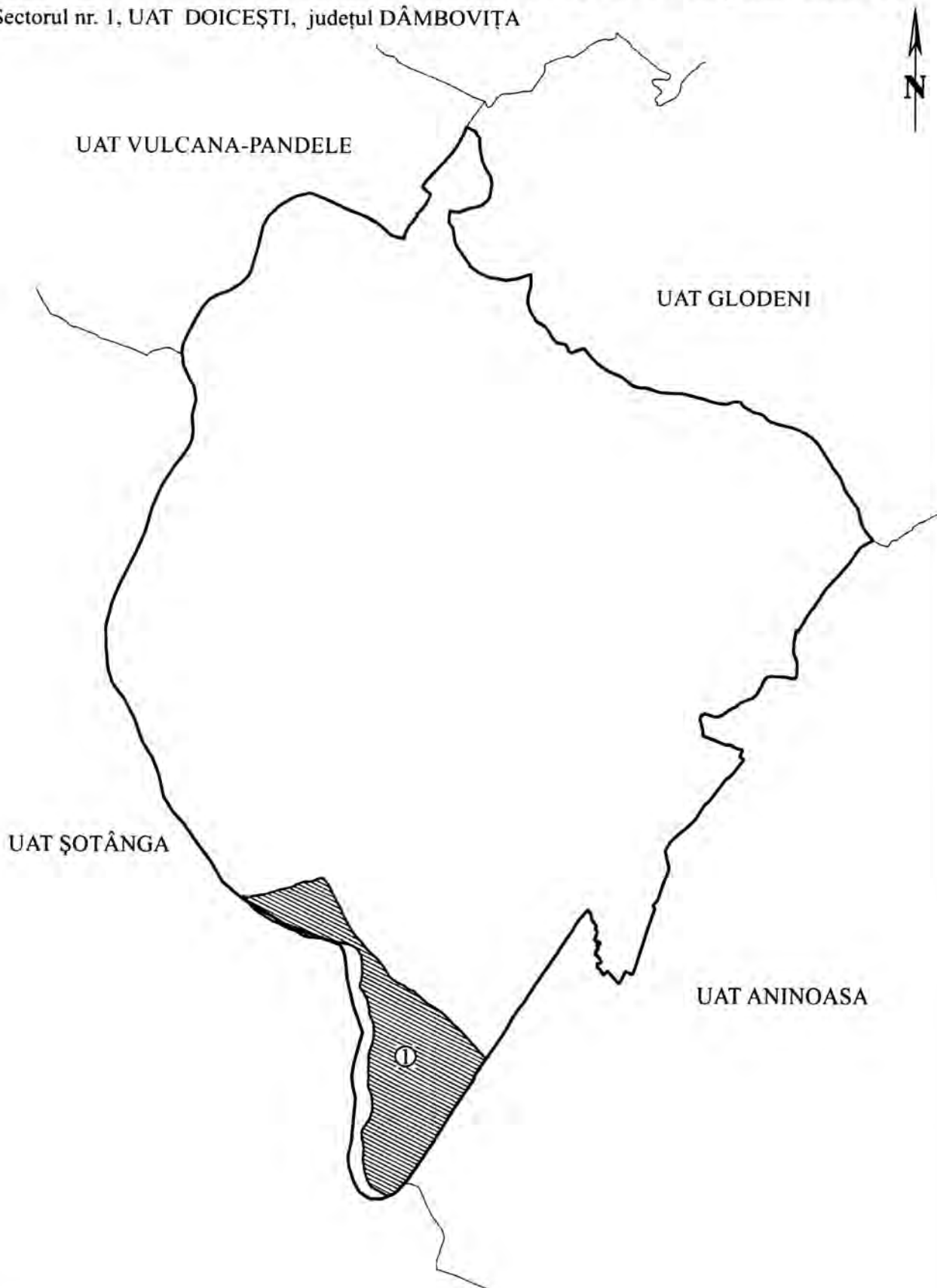
ANEXA Nr. 1

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

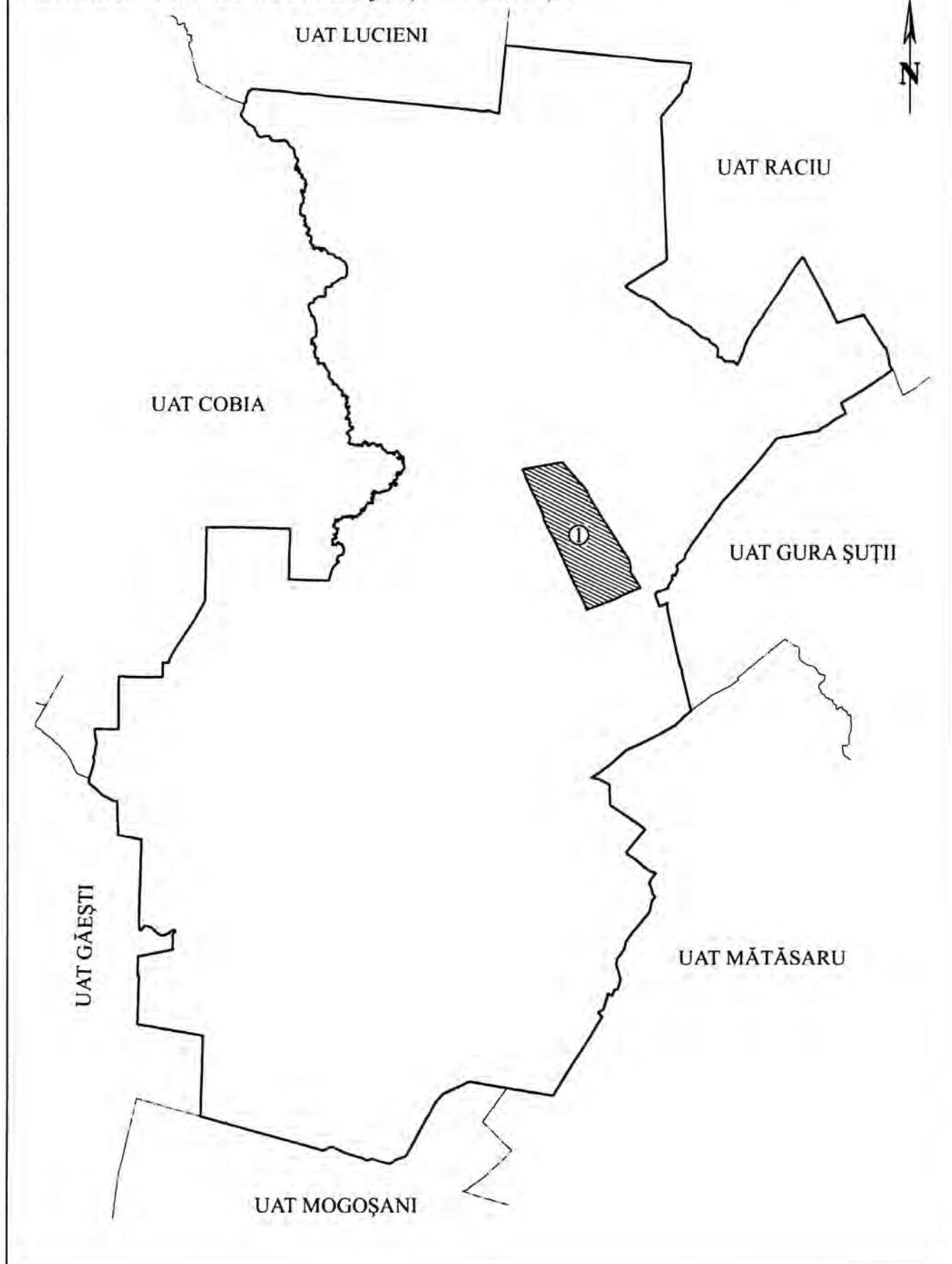
Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Butimanu	Dâmbovița	1
2	Doicești	Dâmbovița	1
3	Dragodana	Dâmbovița	1
4	Finta	Dâmbovița	1, 2
5	Gura Șuții	Dâmbovița	1, 2, 3
6	Lucieni	Dâmbovița	1
7	Mănești	Dâmbovița	1, 2
8	Morteni	Dâmbovița	1
9	Poiana	Dâmbovița	1
10	Perșinari	Dâmbovița	1
11	Produlești	Dâmbovița	1
12	Raciu	Dâmbovița	1
13	Răscăeți	Dâmbovița	1, 2, 3
14	Șelaru	Dâmbovița	1
15	Titu	Dâmbovița	1
16	Valea Mare	Dâmbovița	1
17	Vișina	Dâmbovița	1

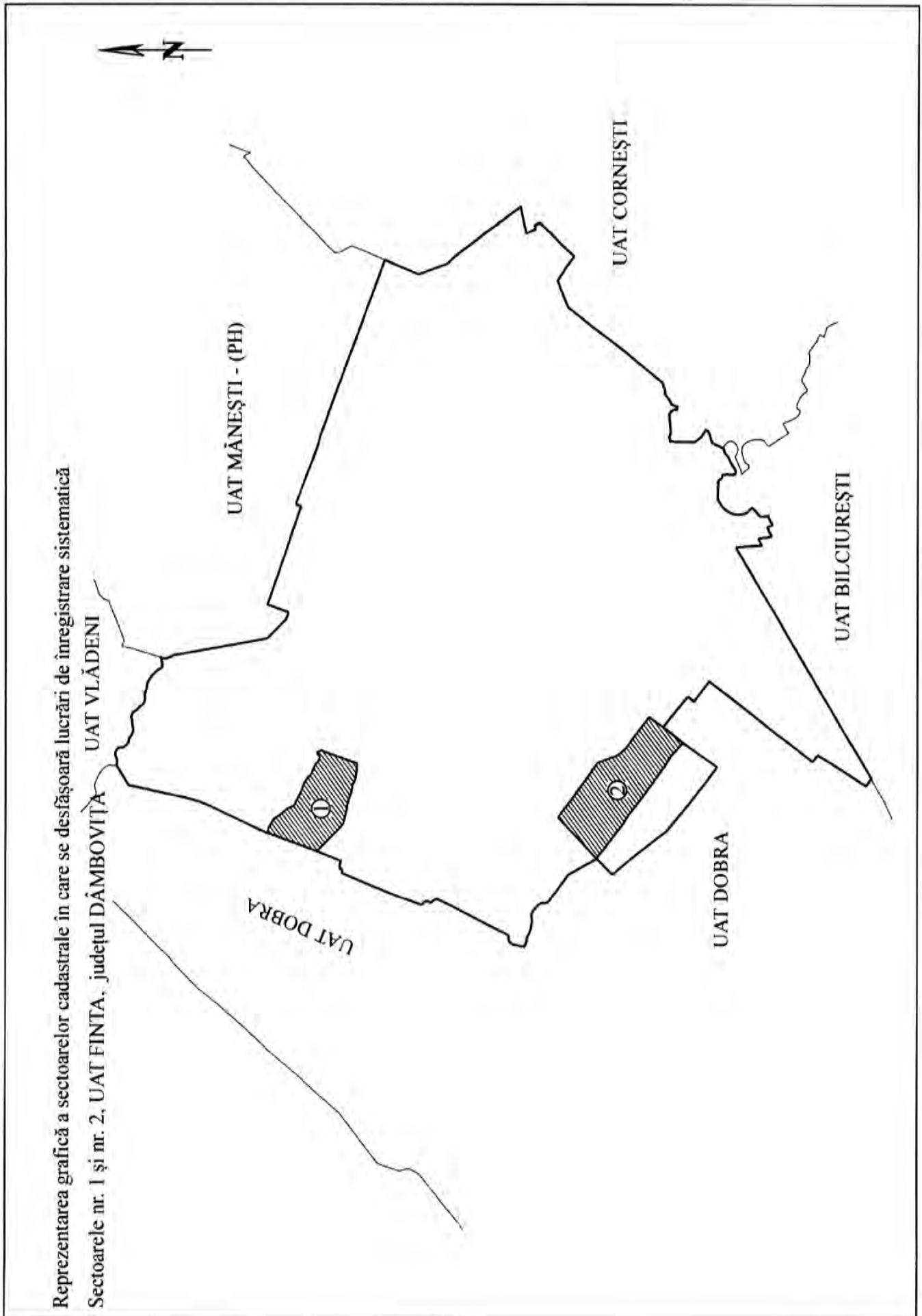

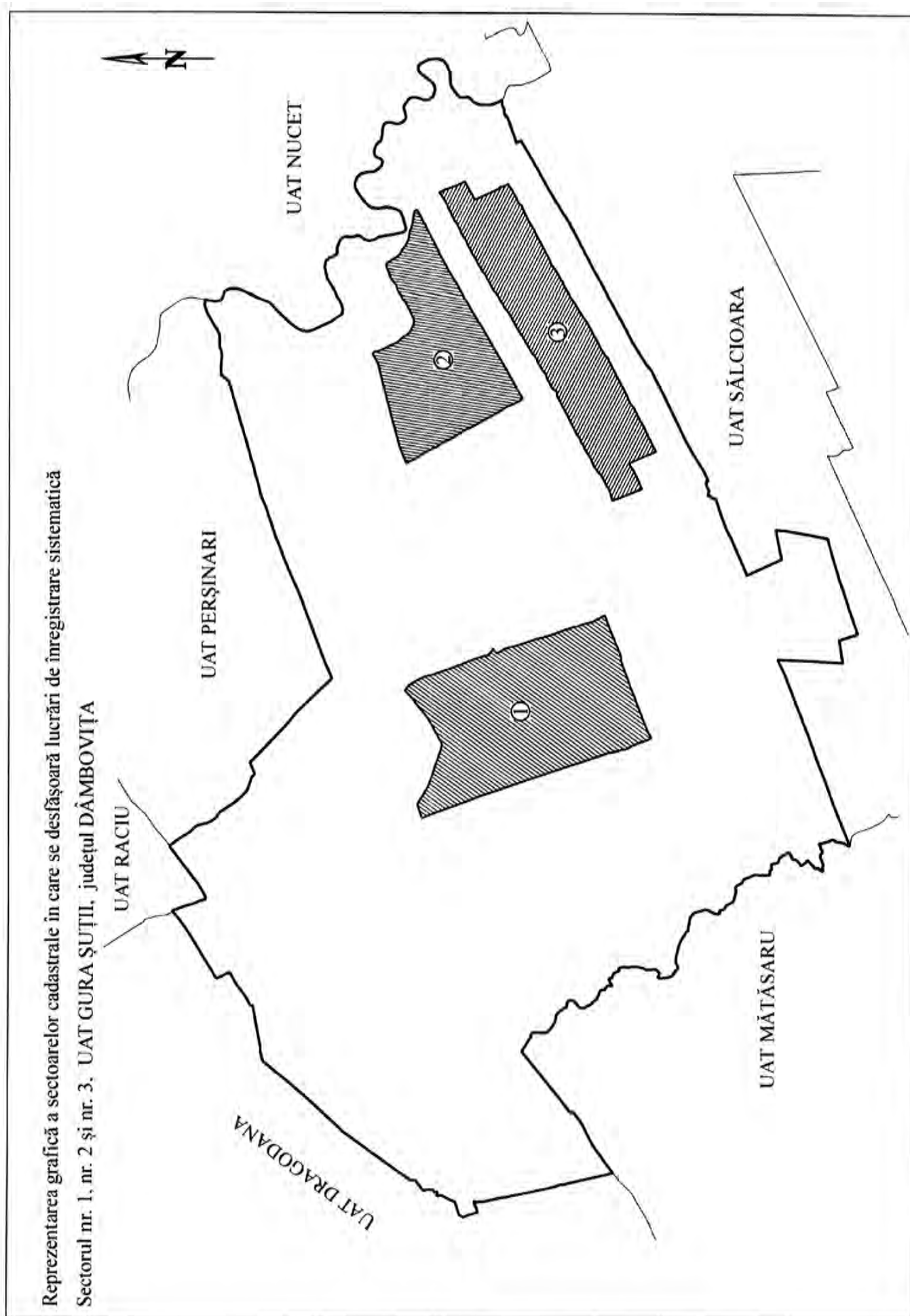
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT DOICEȘTI, județul DÂMBOVIȚA

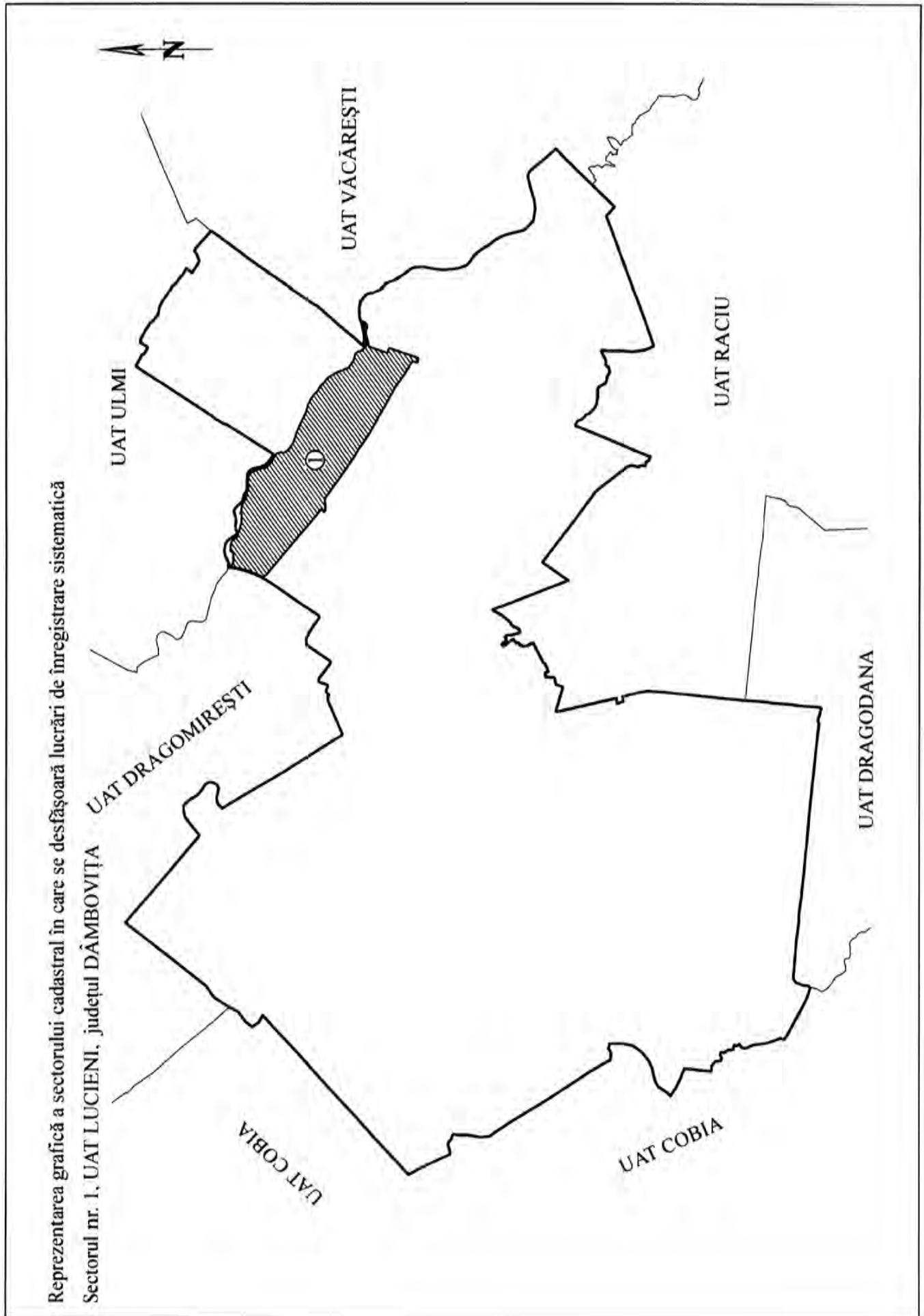

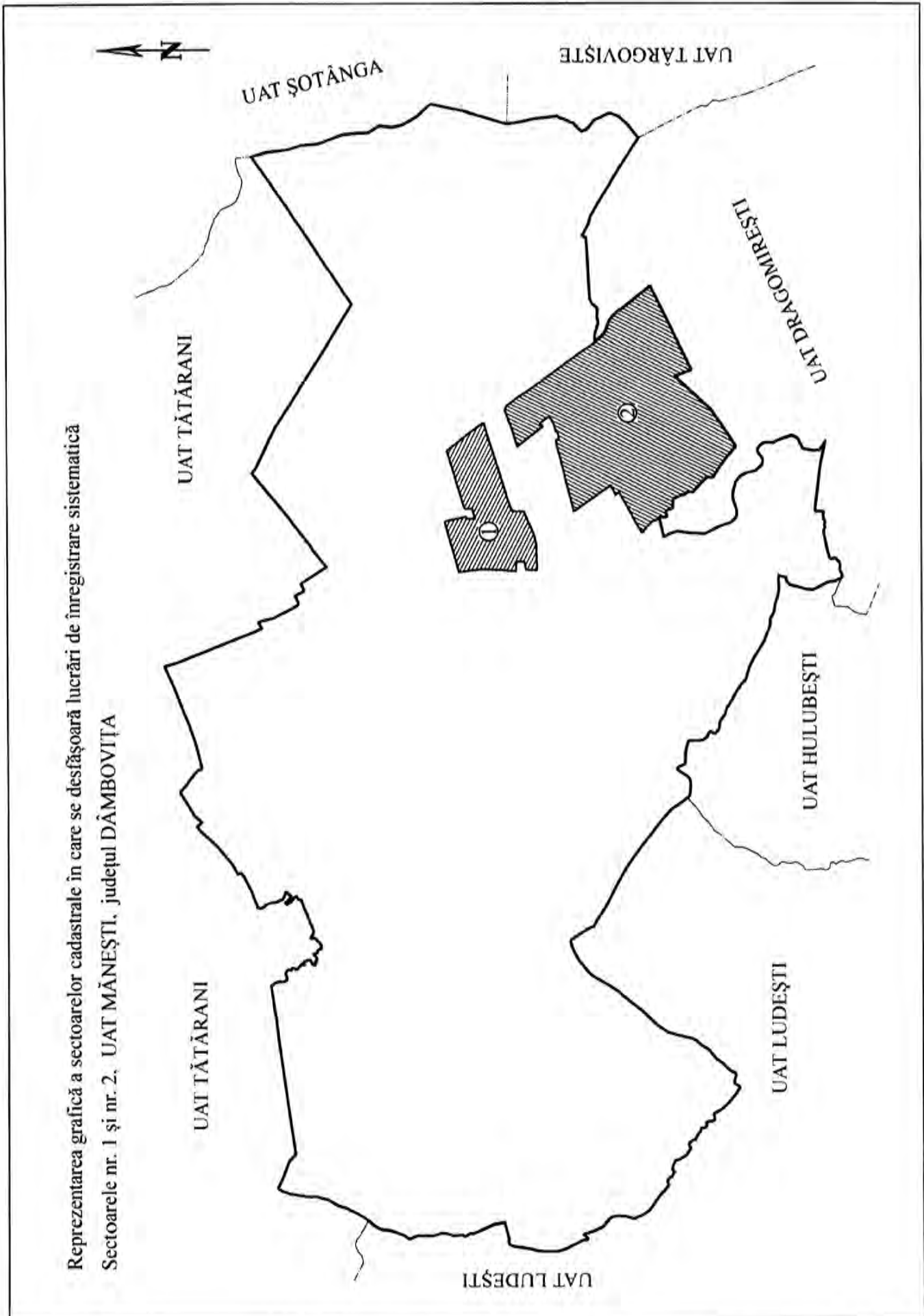
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT DRAGODANA, județul DÂMBOVIȚA

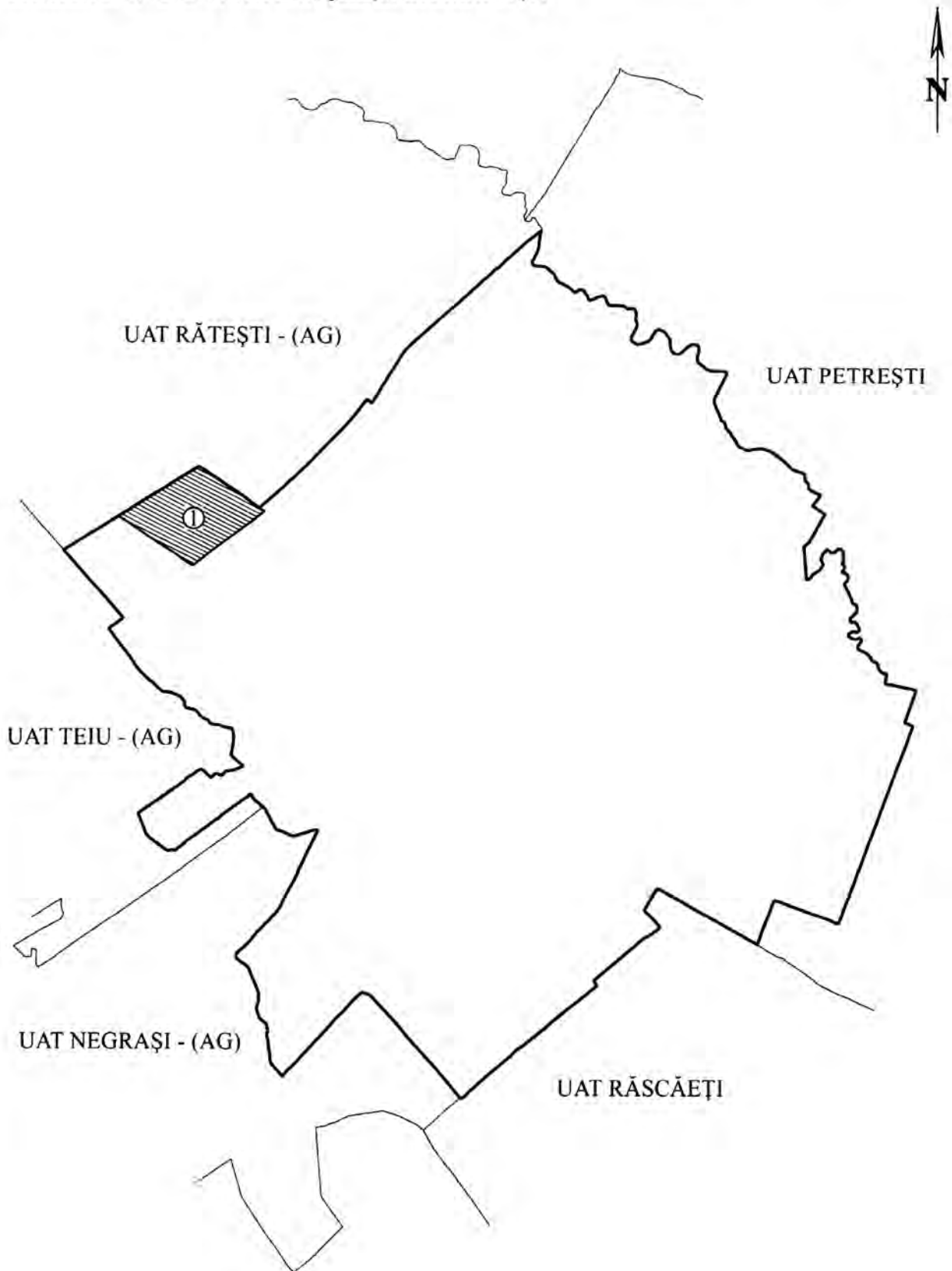

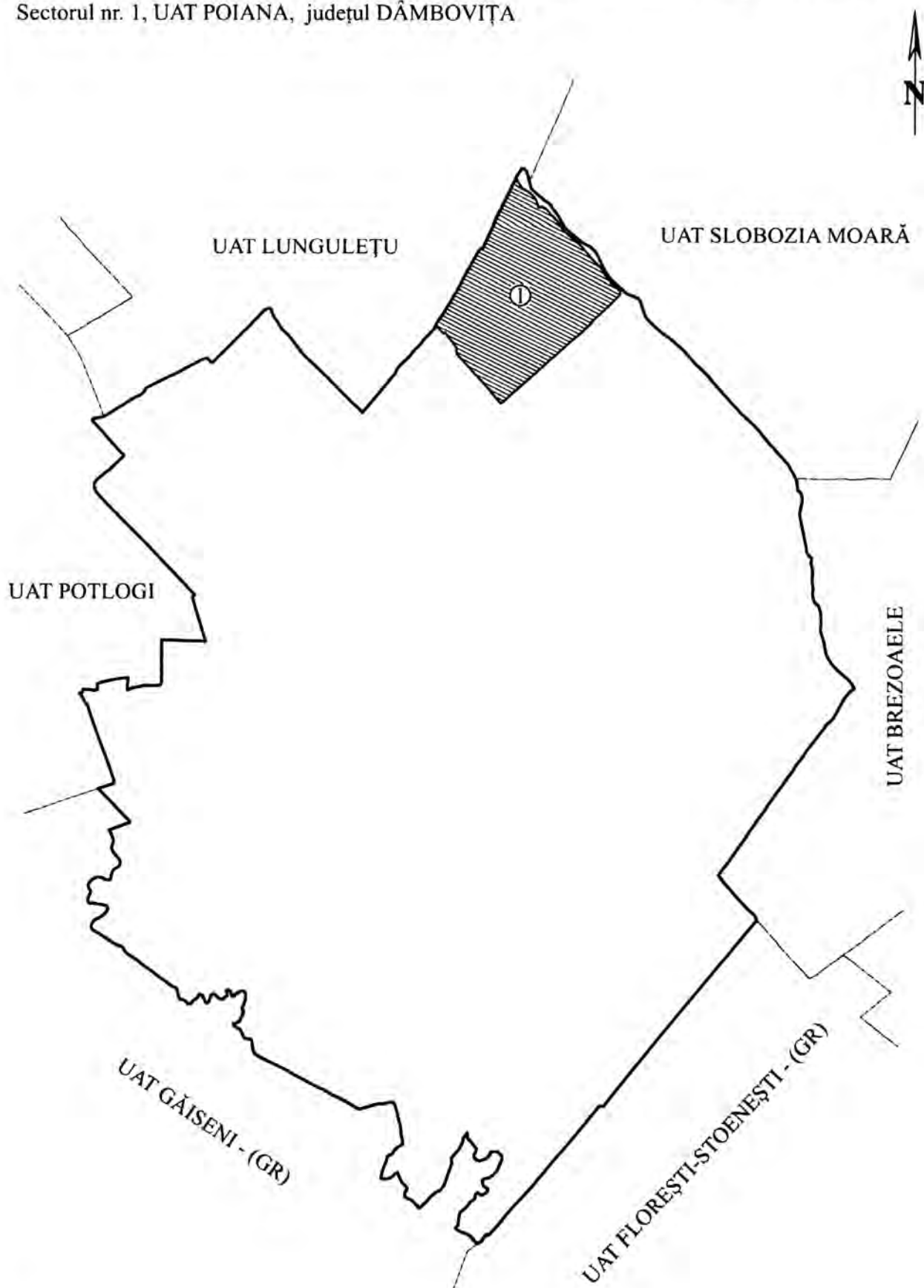

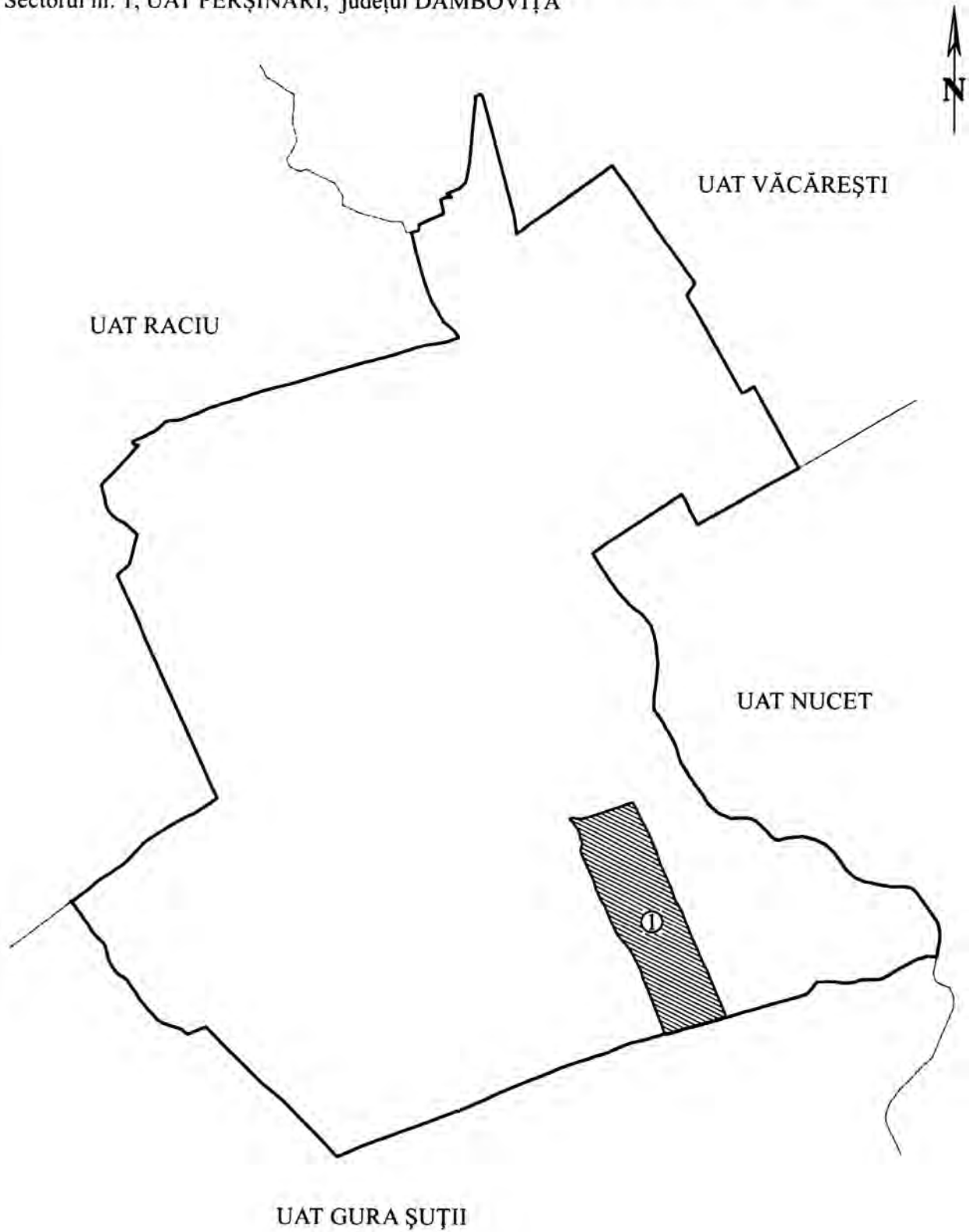
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT MORTENI, județul DÂMBOVIȚA

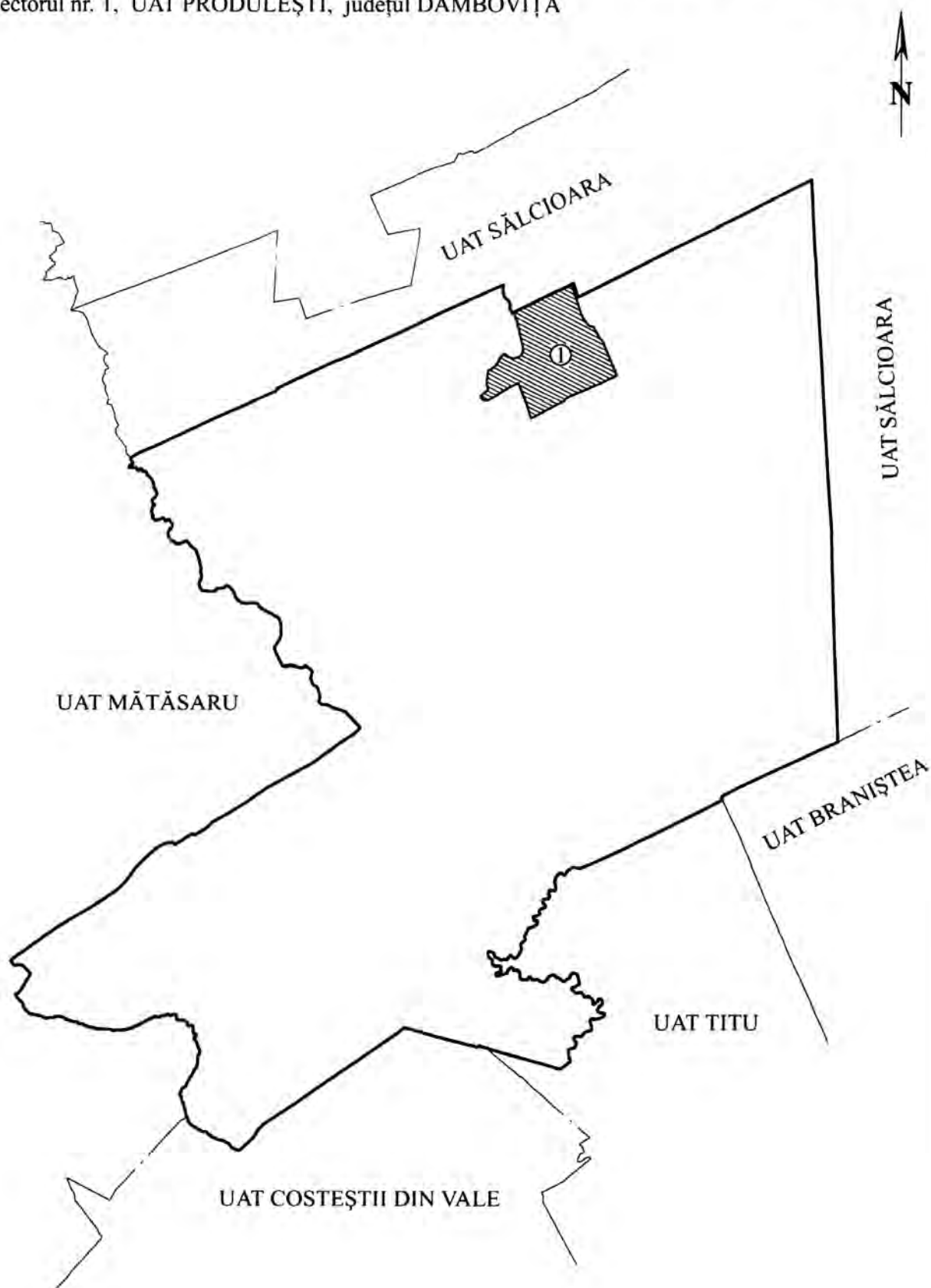
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT POIANA, județul DÂMBOVIȚA

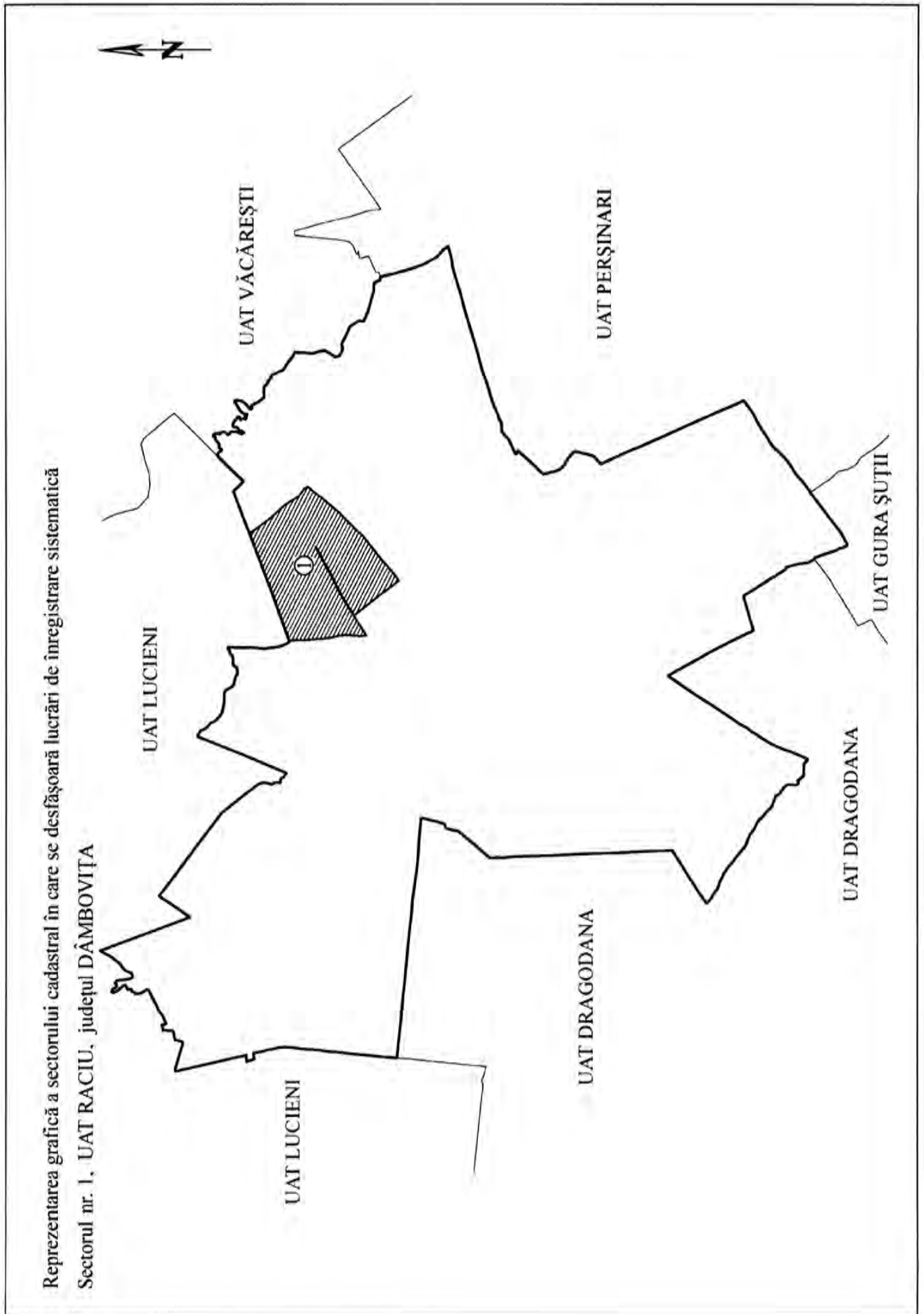

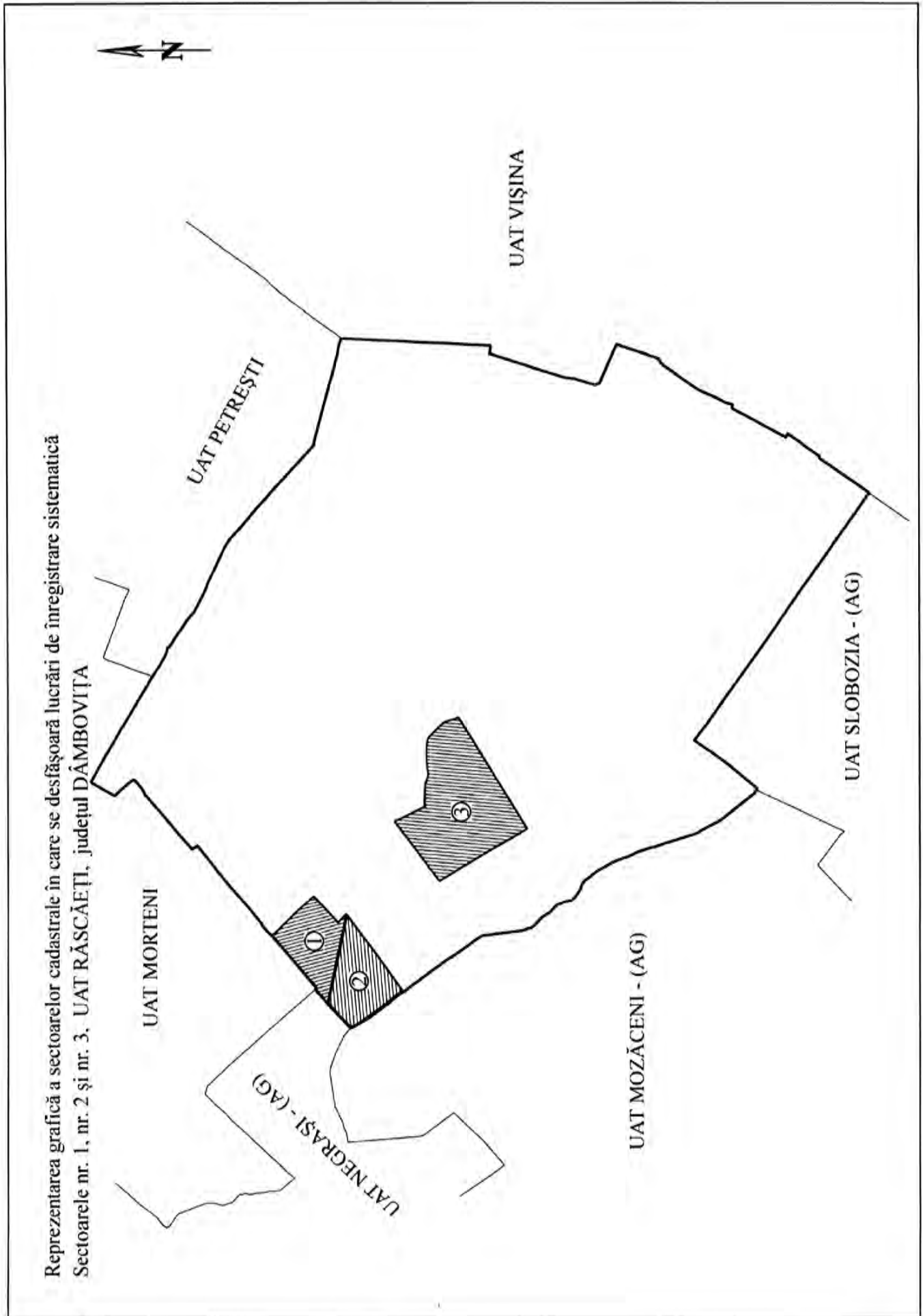
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT PERȘINARI, județul DÂMBOVIȚA

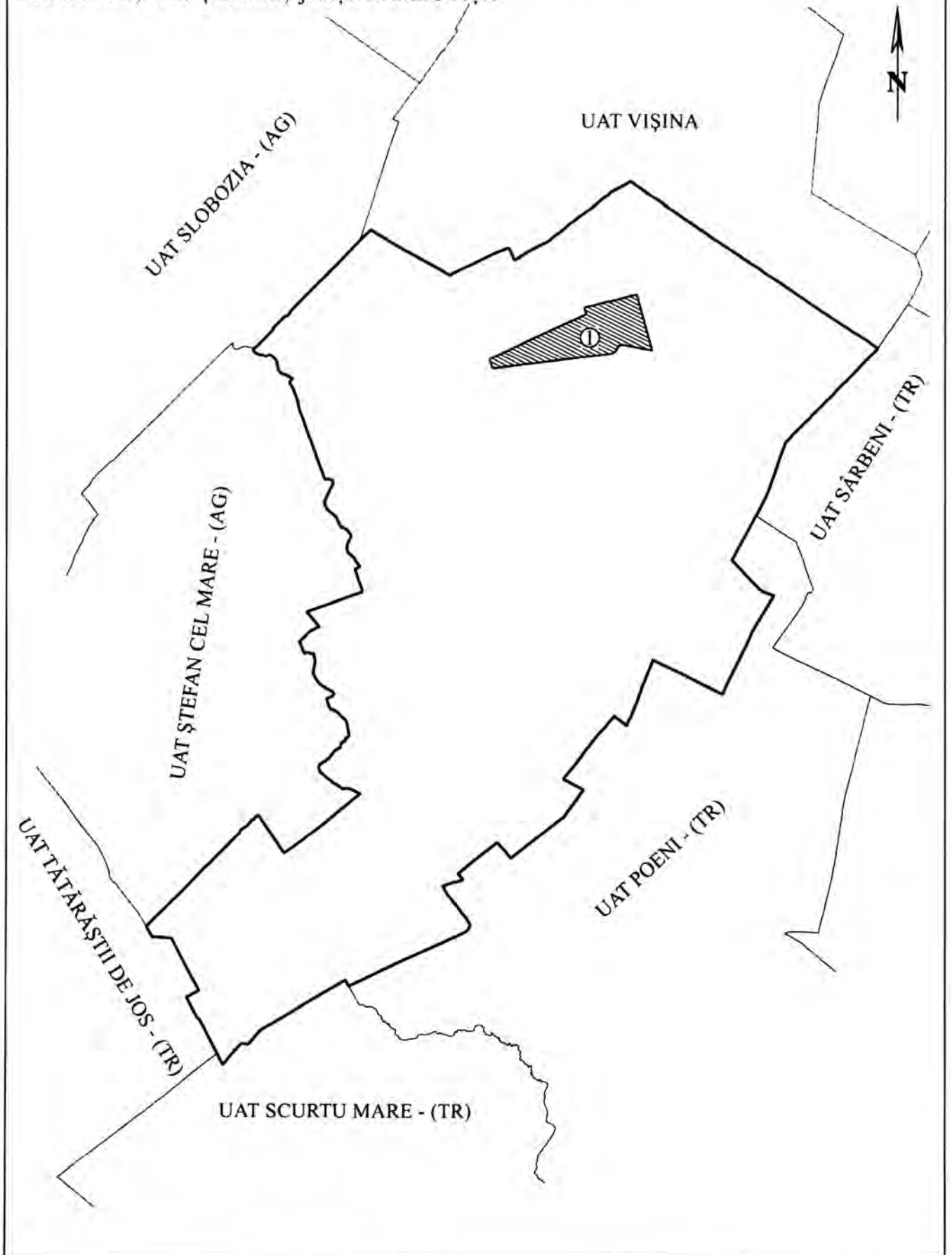
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT PRODULEȘTI, județul DÂMBOVIȚA

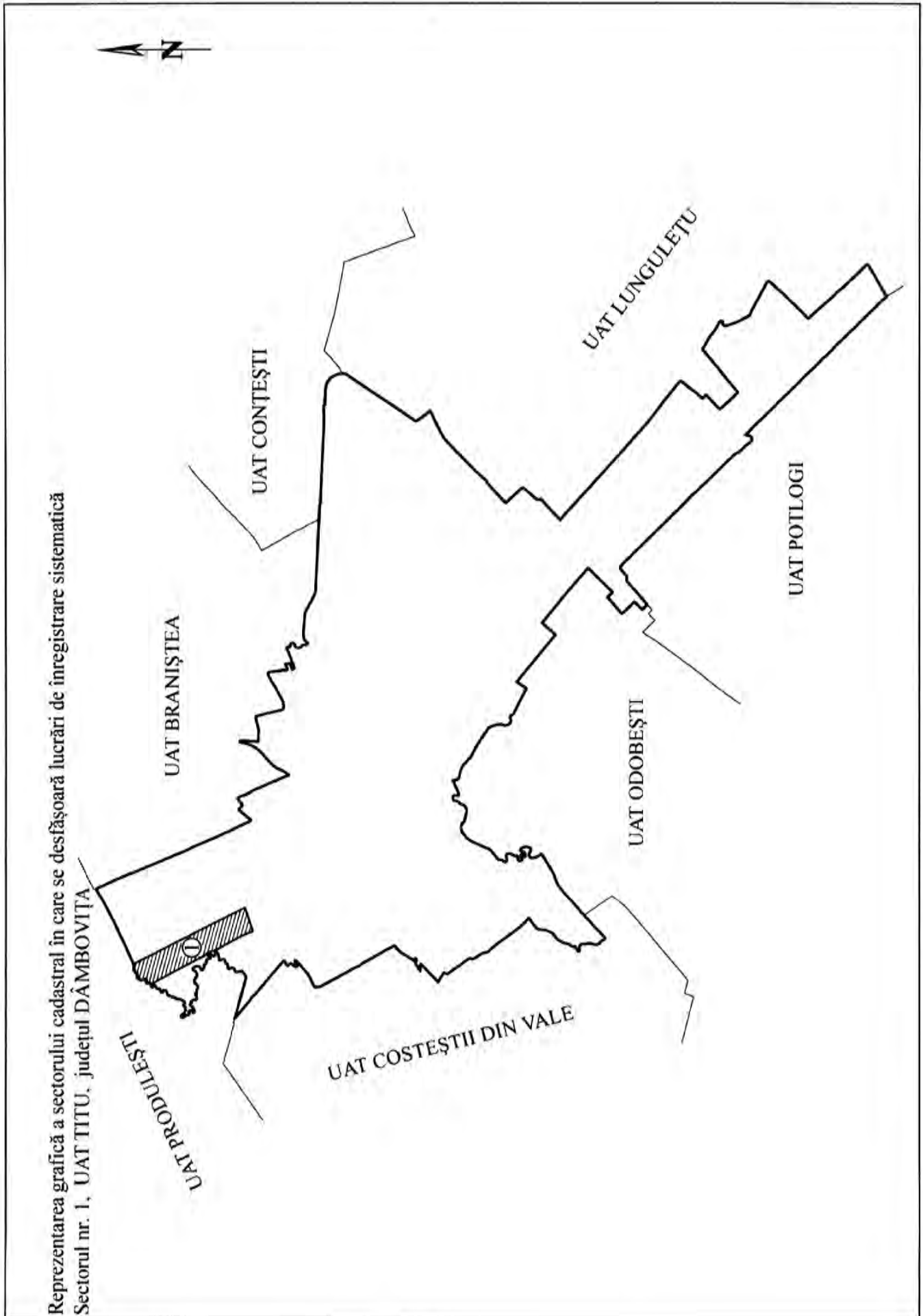

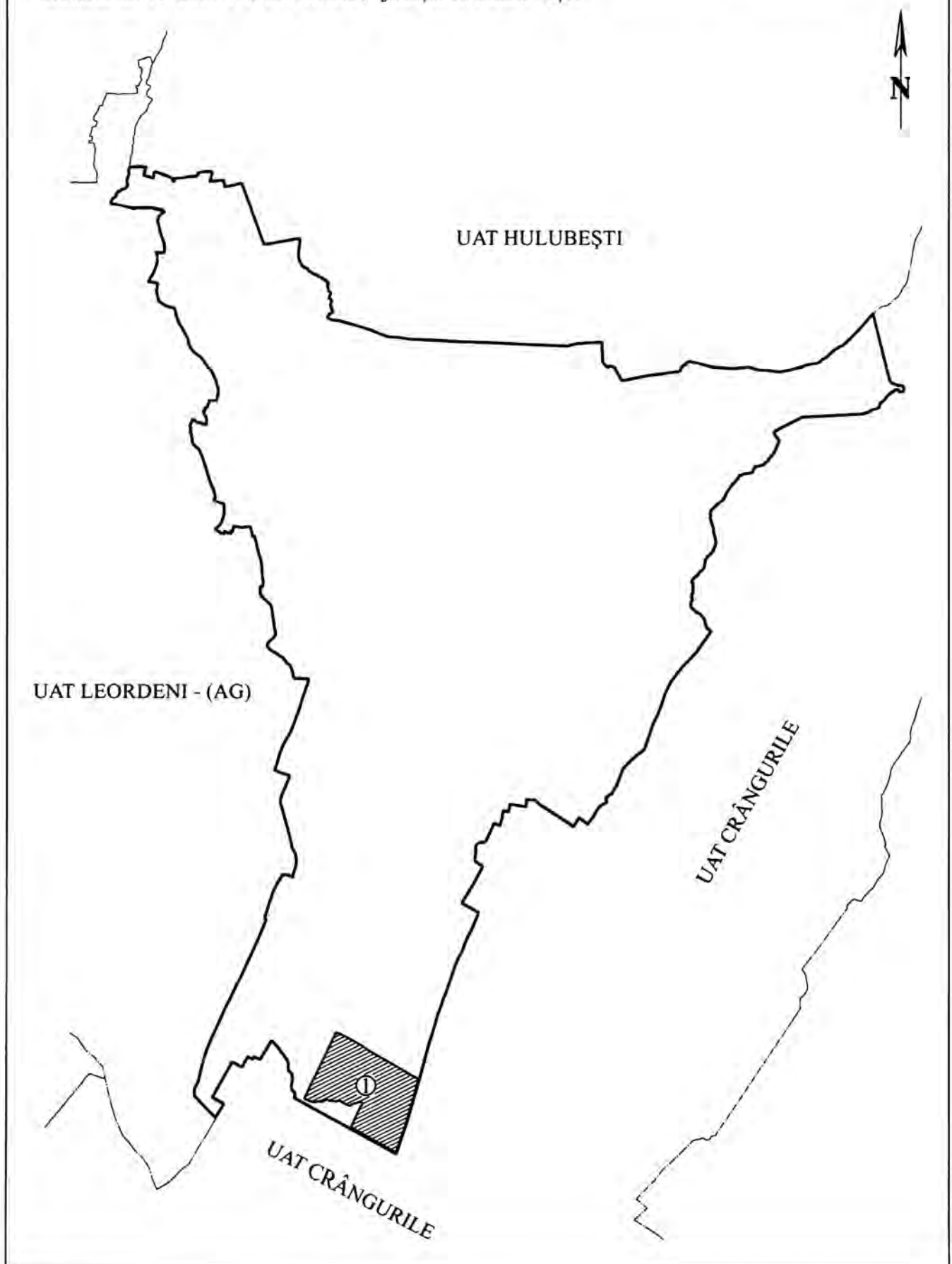

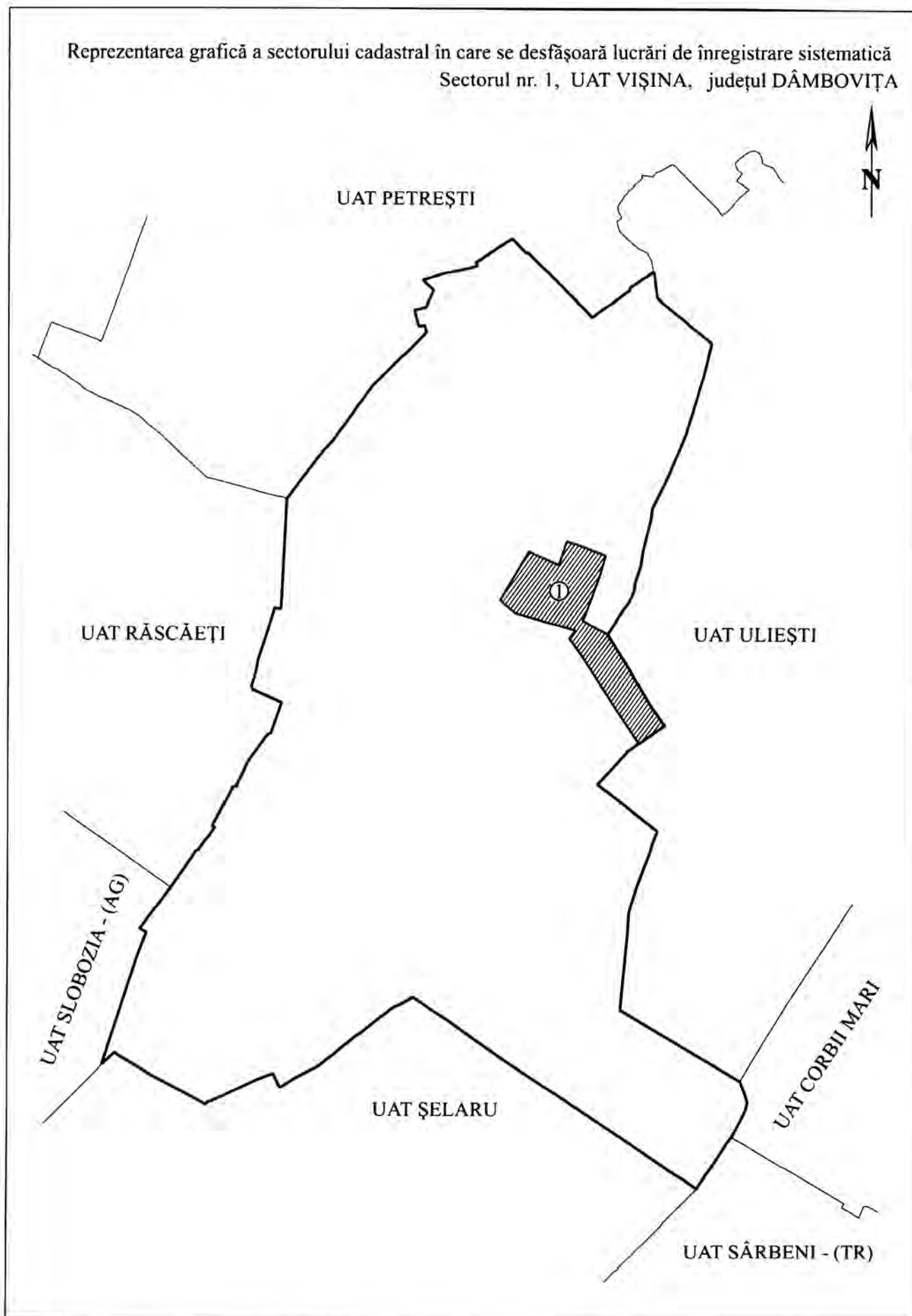
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT ȘELARU, județul DÂMBOVIȚA

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT VALEA MARE, județul DÂMBOVIȚA

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN
privind aprobarea începerii
lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor,
pe sectoare cadastrale, în 12 unități administrativ-teritoriale
din județul Alba

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 12 unități administrativ-teritoriale din județul Alba.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 2—13*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—13 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 15 septembrie 2016.

Nr. 1.116.

*) Anexele nr. 2—13 sunt reproduse în facsimil.

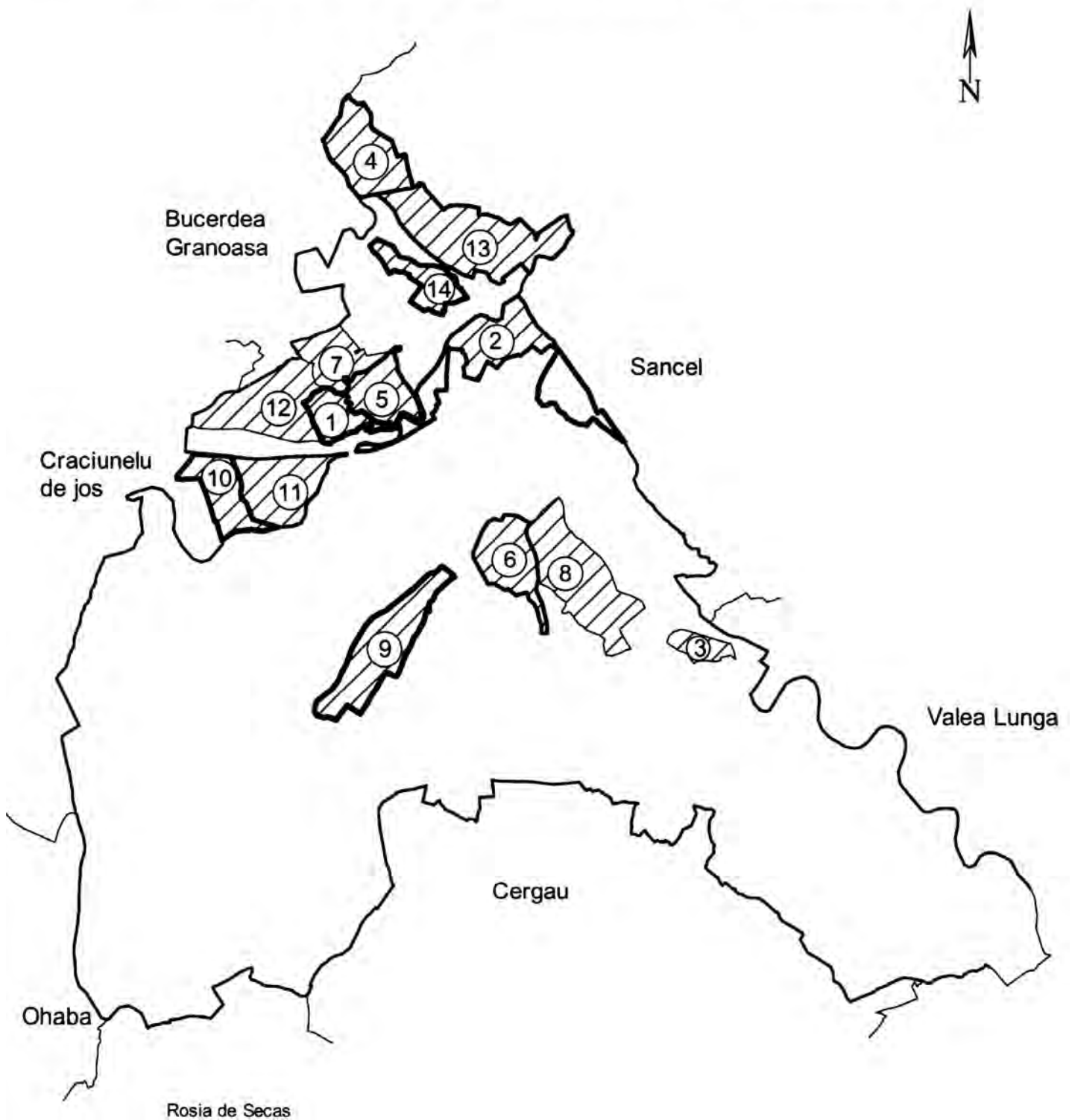
ANEXA Nr. 1

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

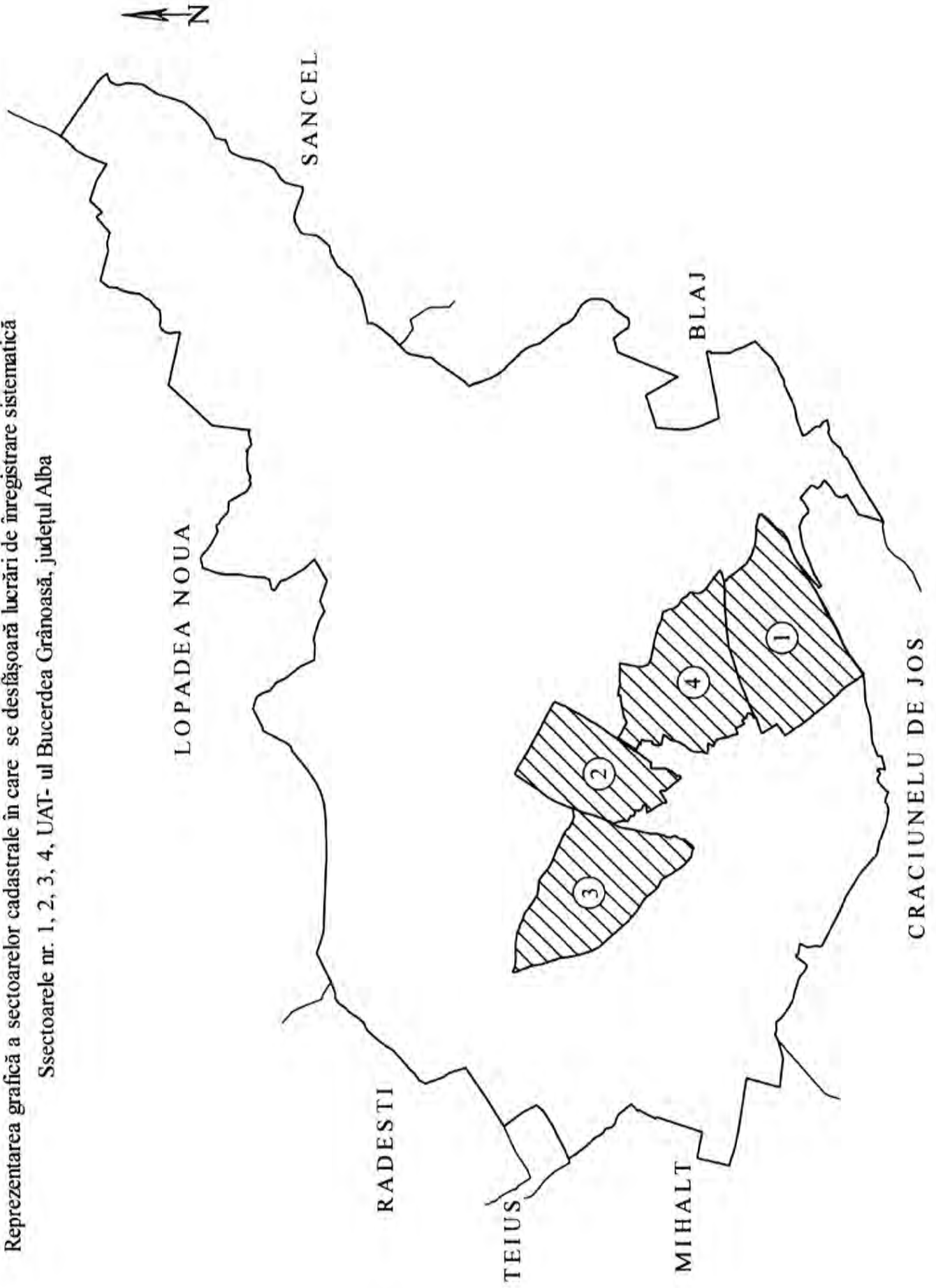
Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1.	Blaj	Alba	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14
2.	Bucerdea Grânoasă	Alba	1, 2, 3, 4
3.	Cergău	Alba	1, 2, 3, 4
4.	Crăciunelu de Jos	Alba	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12
5.	Doștat	Alba	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7
6.	Fărău	Alba	1, 2, 3
7.	Pianu	Alba	1
8.	Săsciori	Alba	1, 2, 3, 4, 5
9.	Sebeș	Alba	1, 2, 3
10.	Șibot	Alba	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14
11.	Stremț	Alba	1, 2, 3
12.	Valea Lungă	Alba	1, 2, 3, 4, 5

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

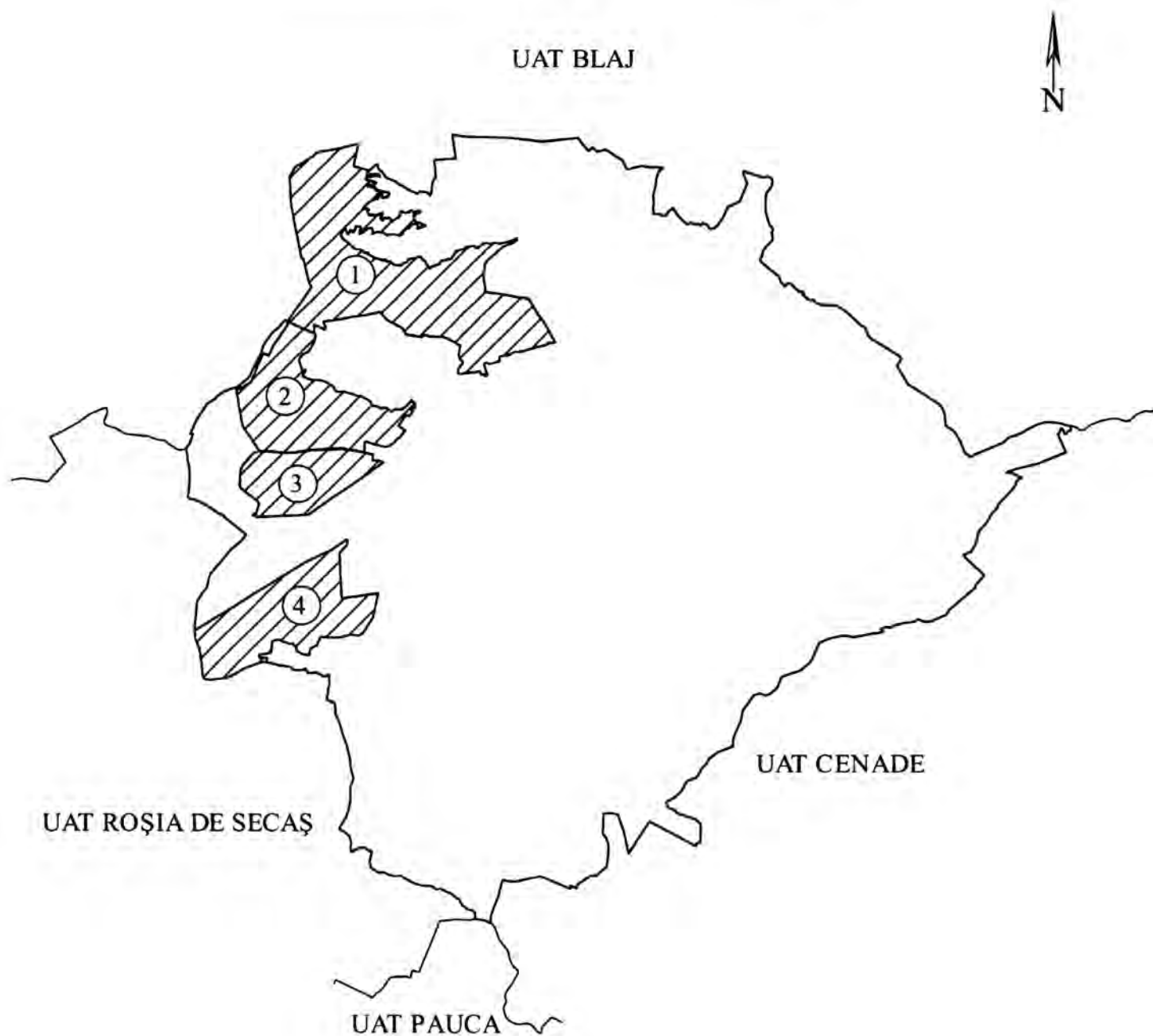
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, UAT- ul Blaj, județul Alba

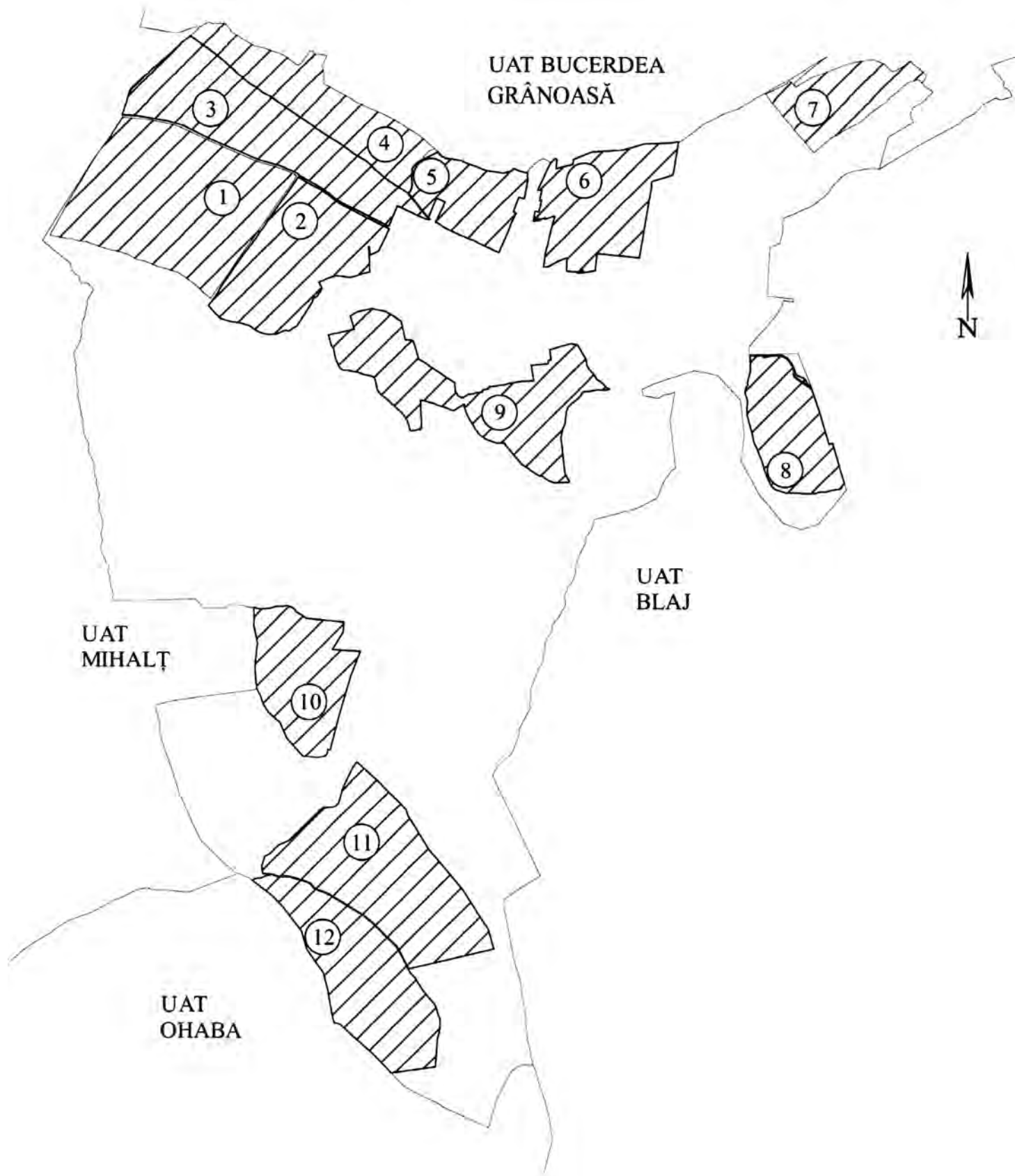
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Ssectoarele nr. 1, 2, 3, 4, UAT- ul Bucerdea Grânoasă, județul Alba

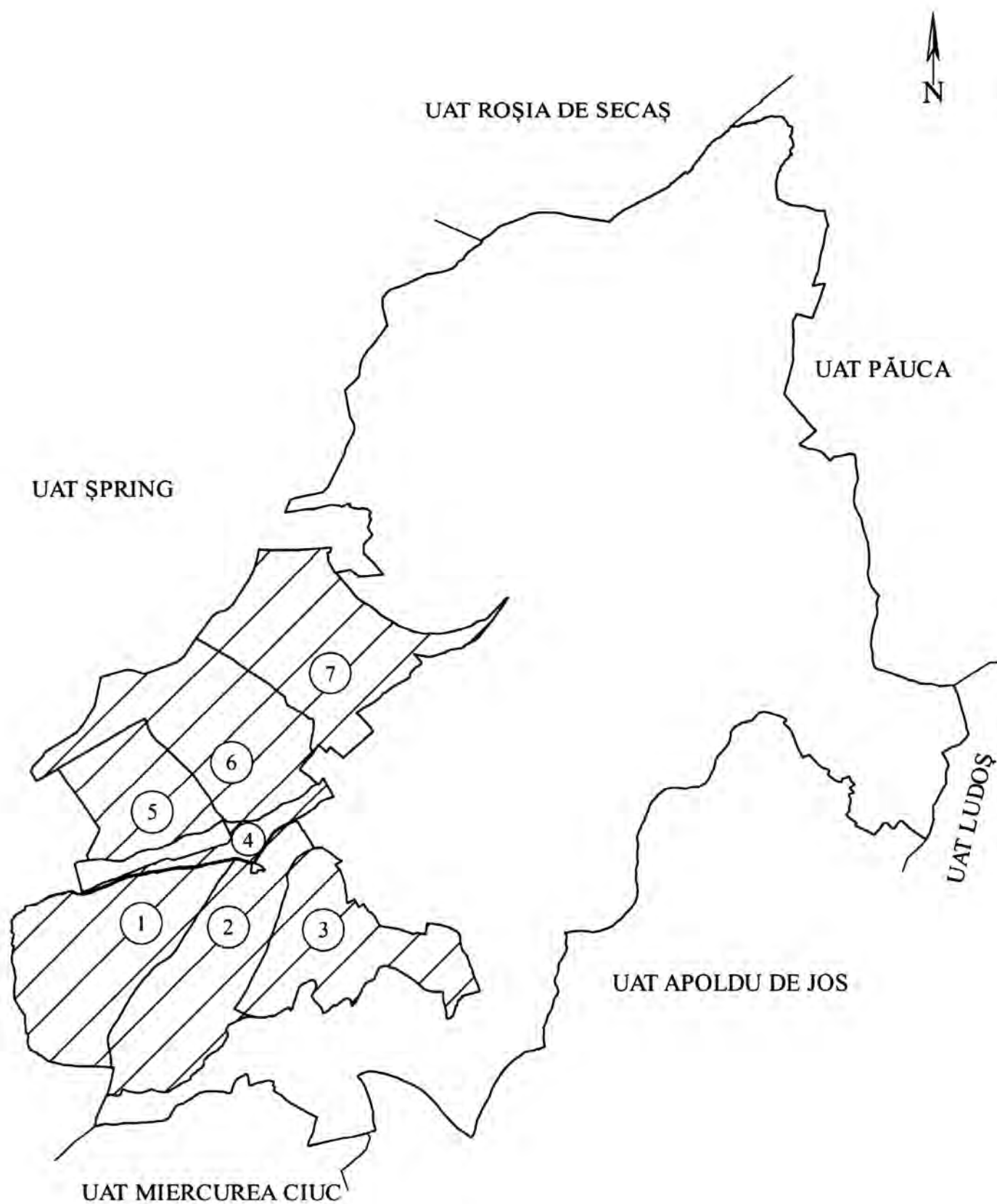
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, UAT- ul Cergău, județul Alba

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, UAT- ul Crăciunelu de Jos, județul Alba

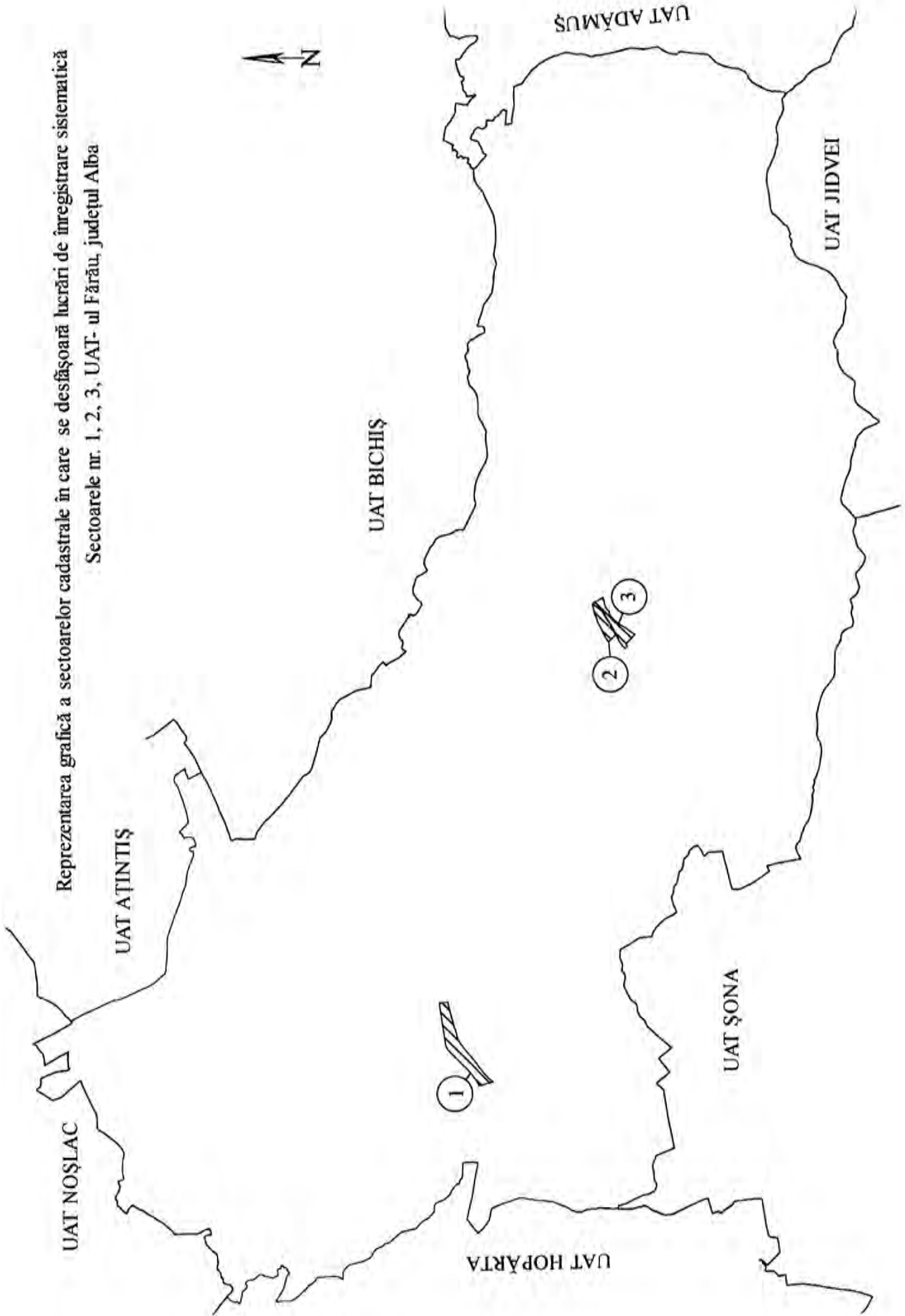

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarelor nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, UAT- ul Doștat, județul Alba

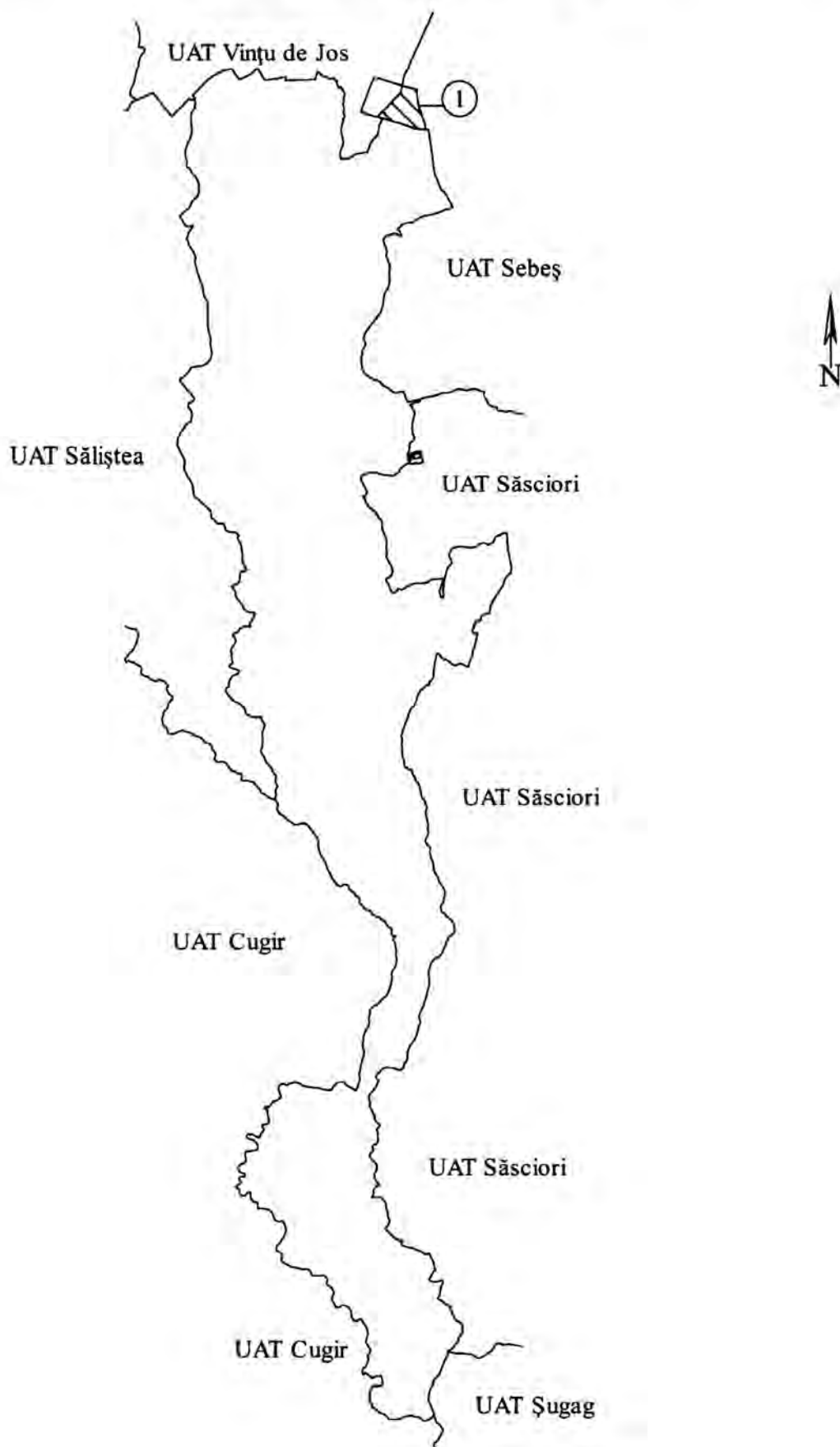

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

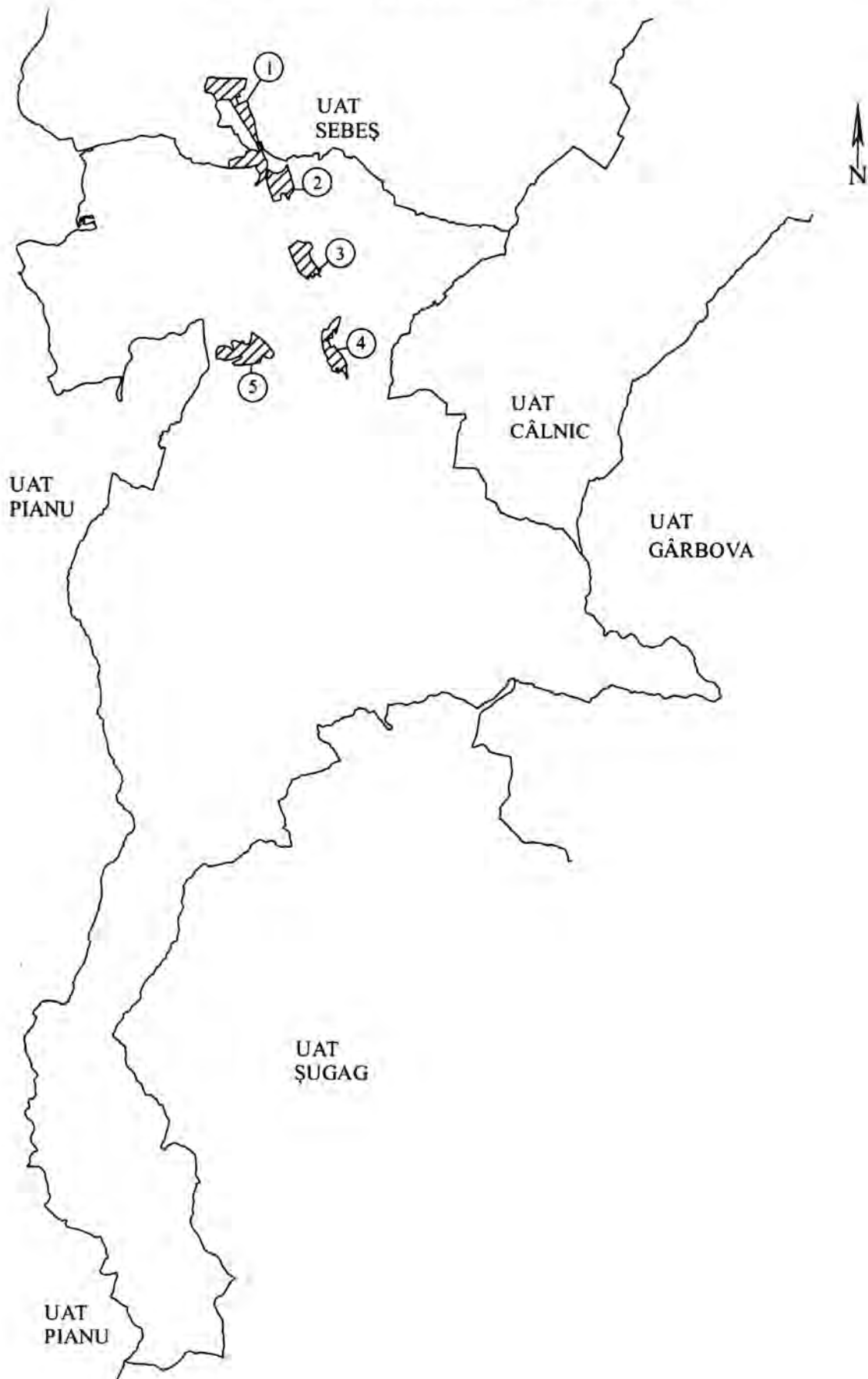
Sectoarele nr. 1, 2, 3, UAT- ul Fărău, județul Alba

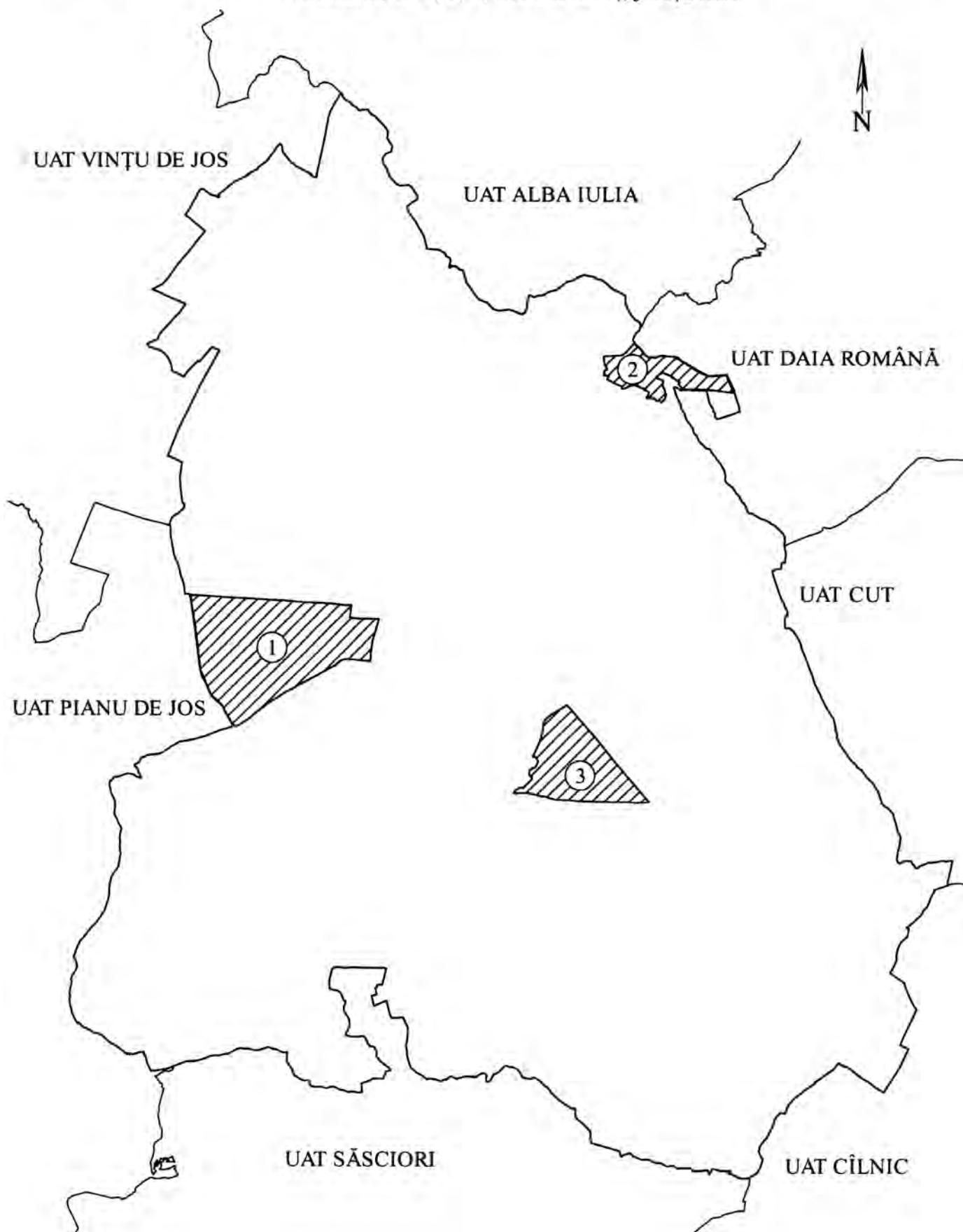
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT- ul Pianu, județul Alba

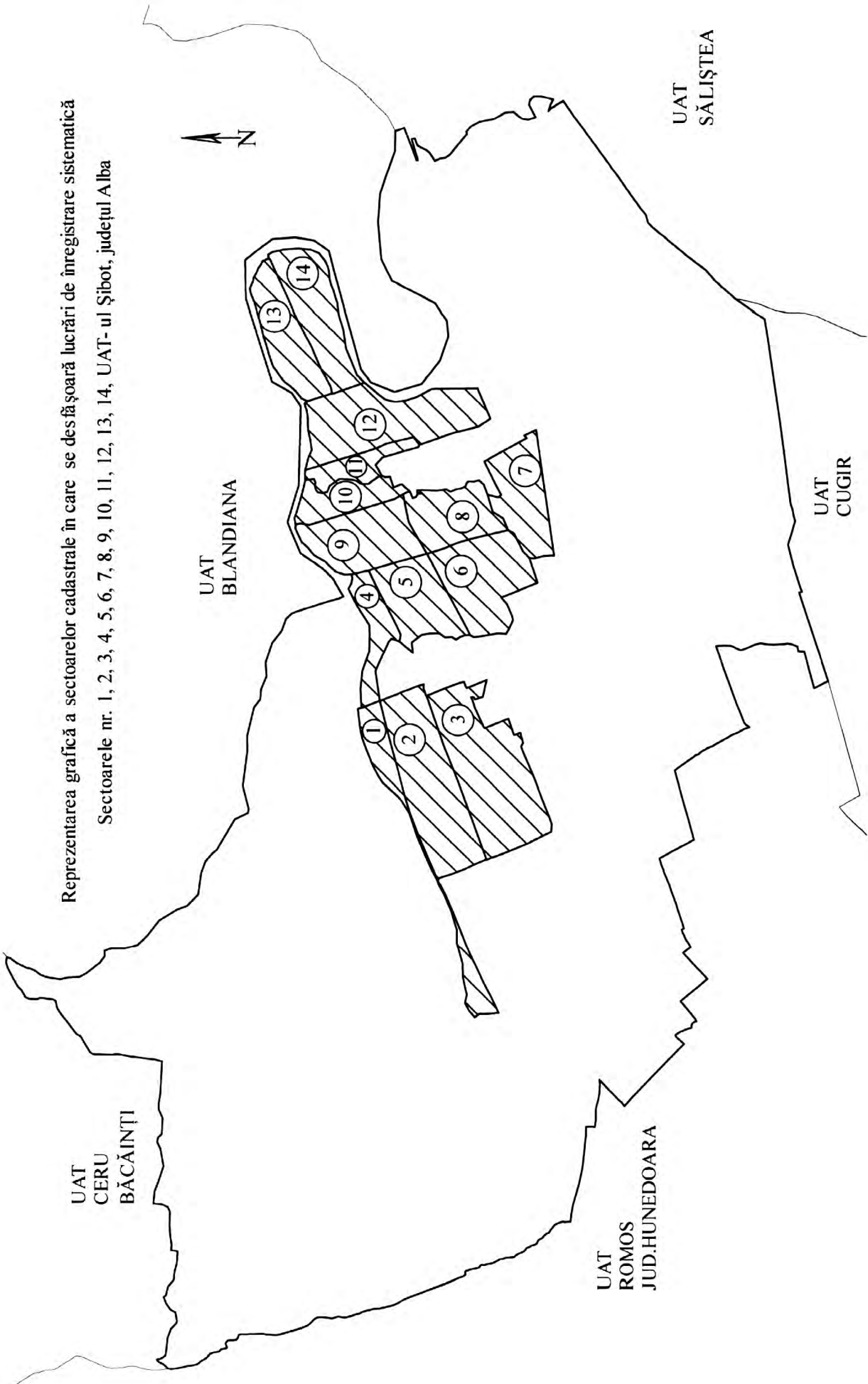
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, UAT- ul Săsciori, județul Alba

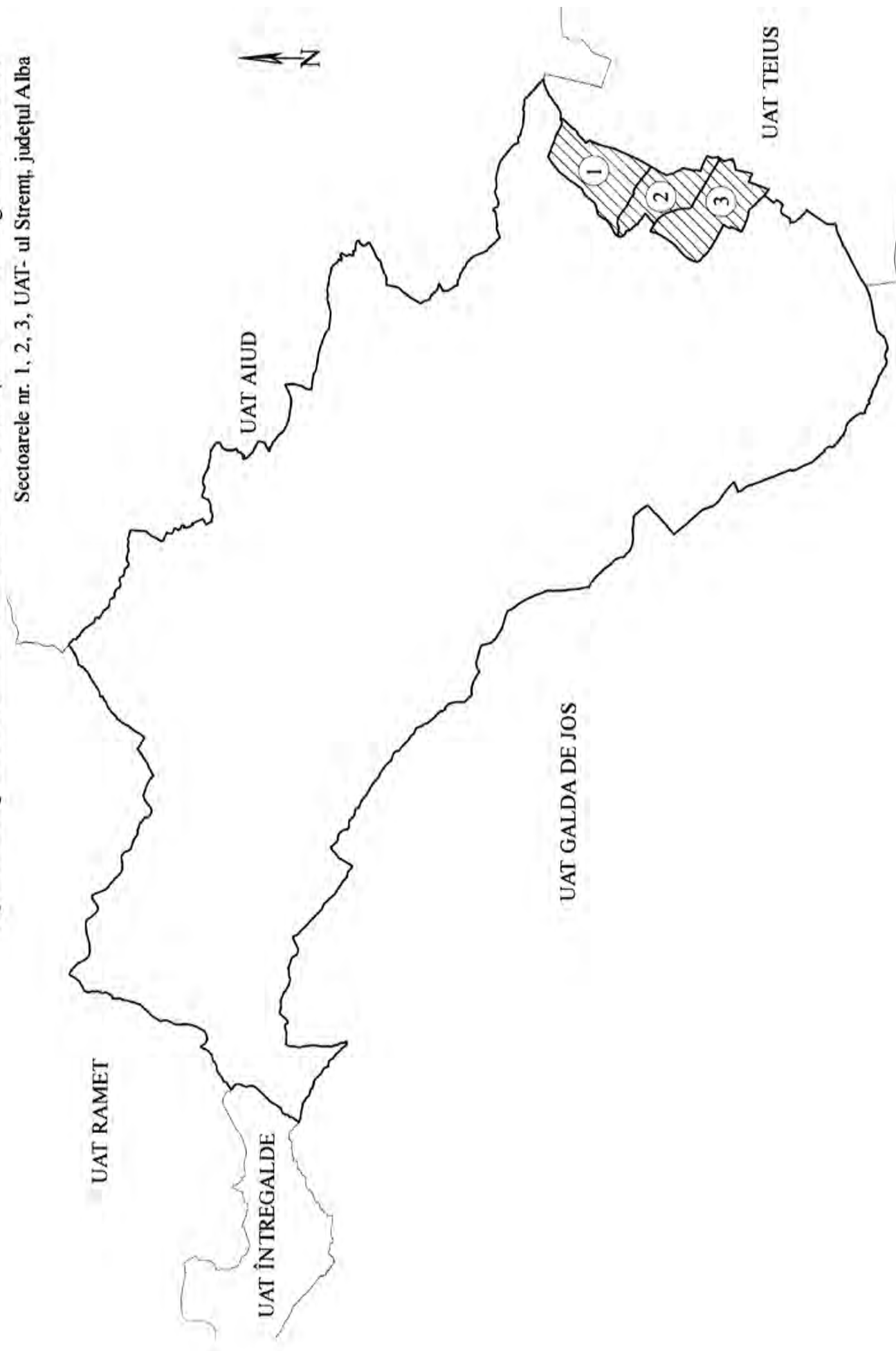
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, UAT- ul Sebeș, județul Alba

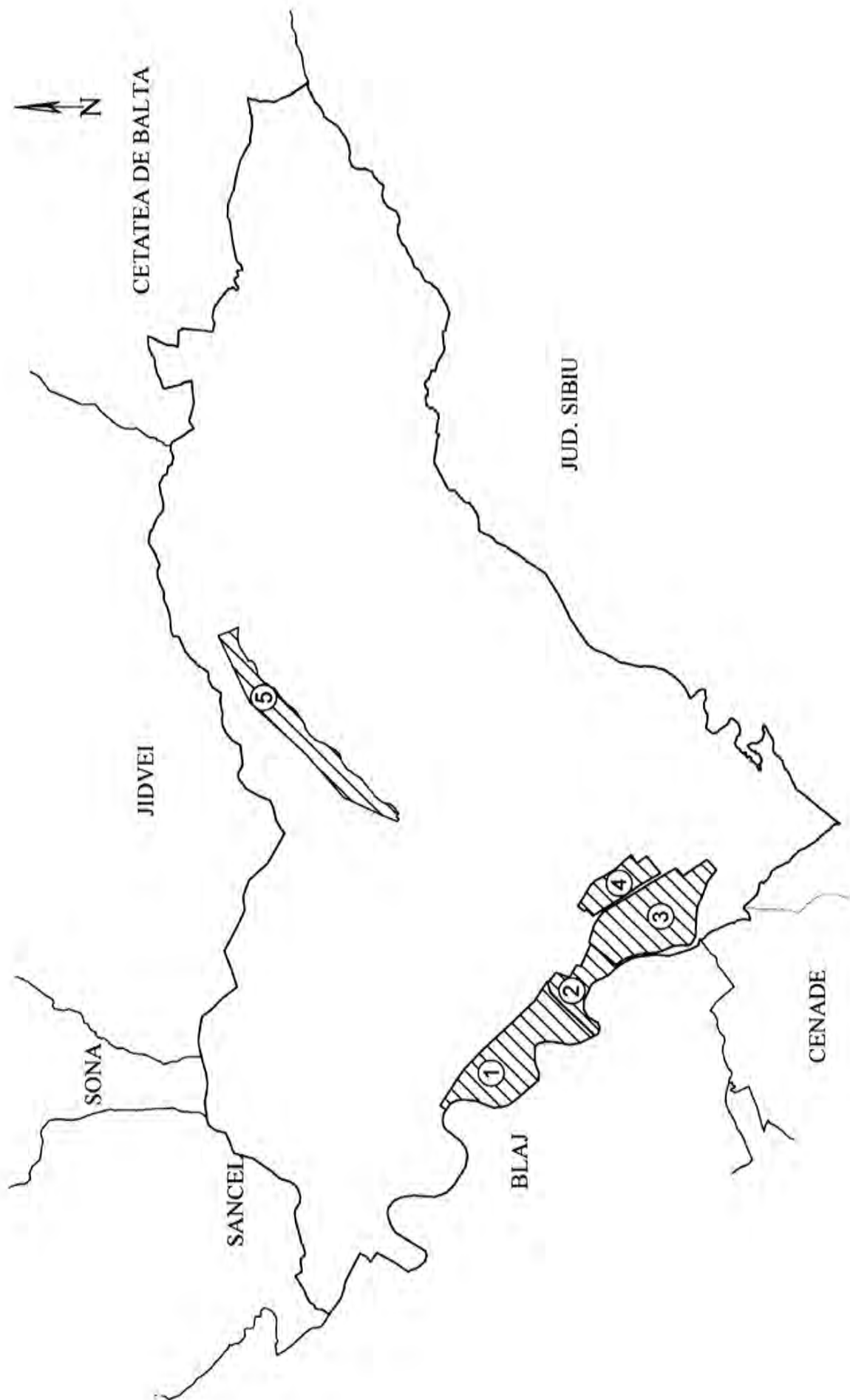
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, UAT- ul Șibot, județul Alba

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, UAT- ul Stremț, județul Alba

Reprezentarea grafică a sectarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3, 4, 5, UAT- ul Valea Lungă, județul Alba

ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor
de înregistrare sistematică a imobilelor,
pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale
din județul Tulcea

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 4 unități administrativ-teritoriale din județul Tulcea.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 2—5*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 15 septembrie 2016.
 Nr. 1.117.

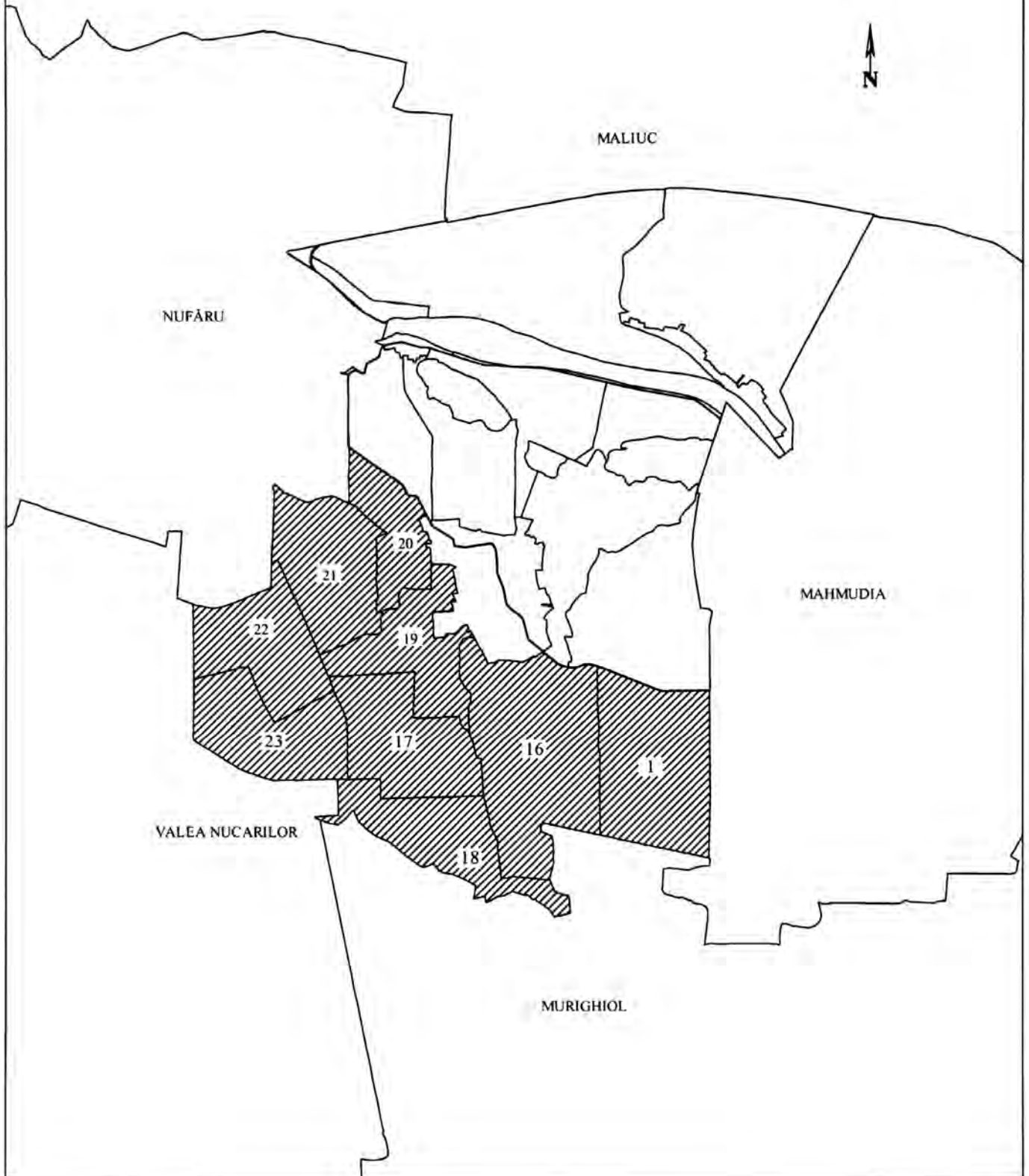
*) Anexele nr. 2—5 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

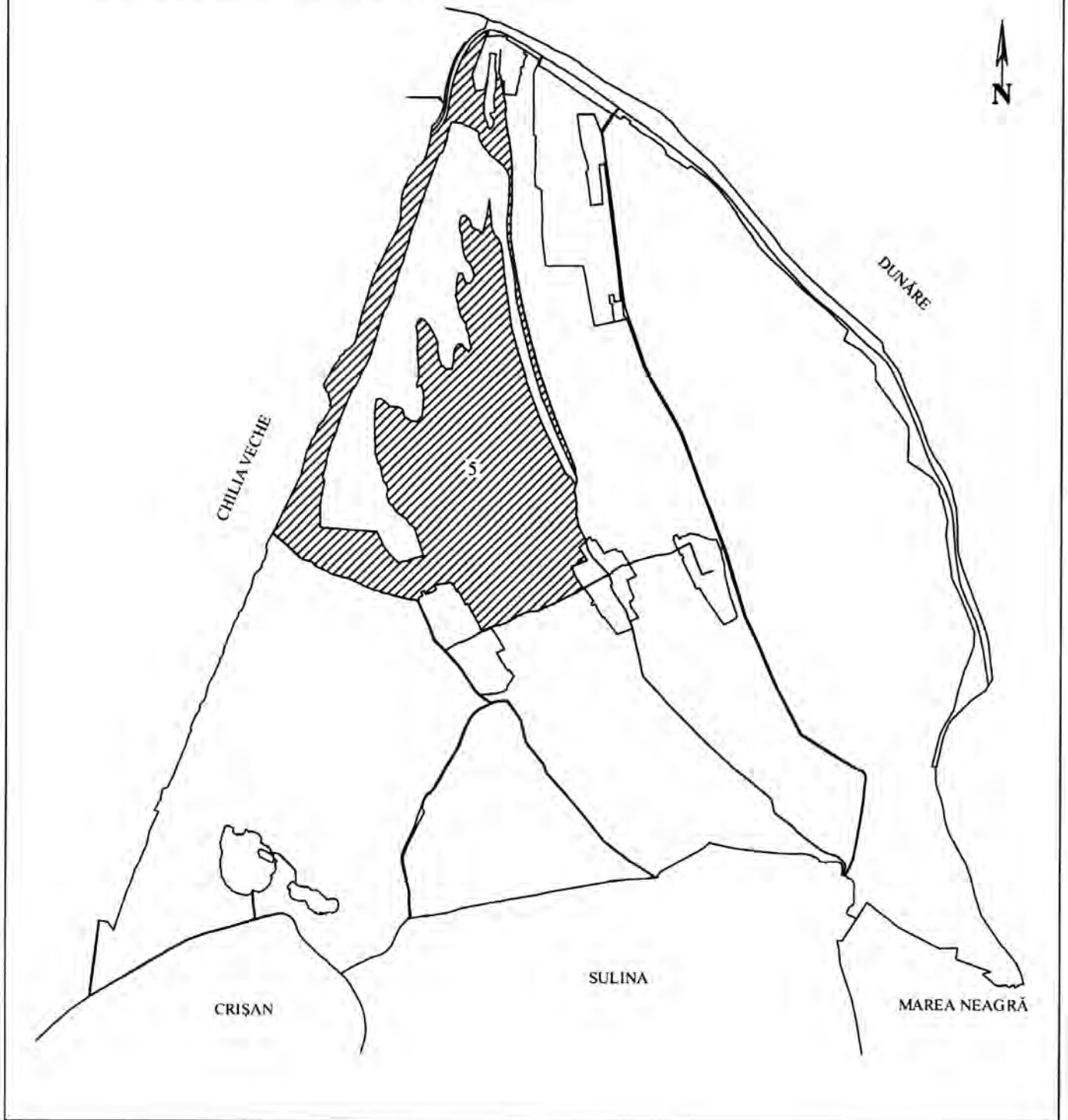
LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1.	Beștepe	Tulcea	1, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23
2.	C.A. Rosetti	Tulcea	5
3.	Carcaliu	Tulcea	1, 8
4.	Casimcea	Tulcea	26, 53

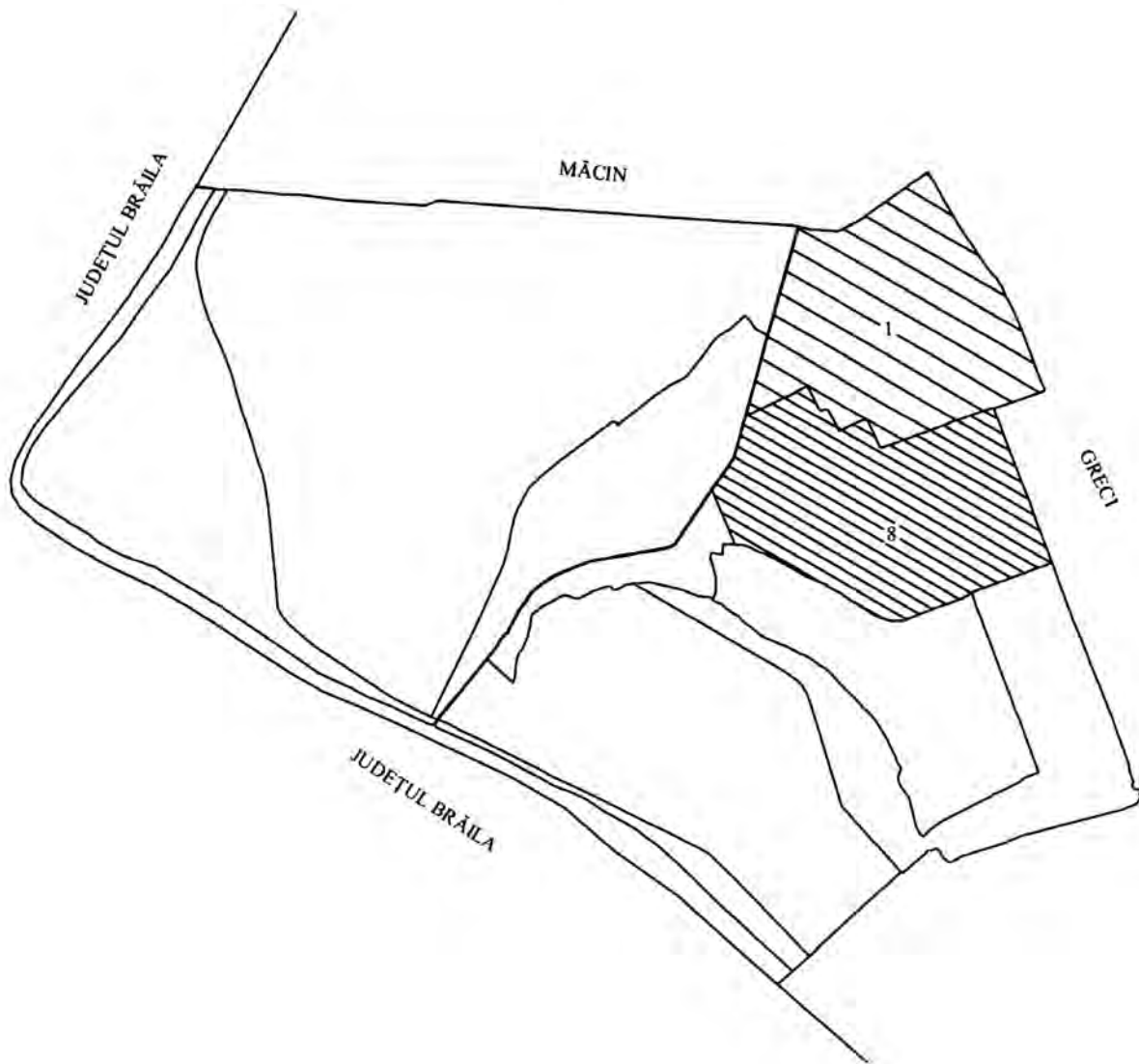
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică . Sectorul cadastral 1, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 și 23, UAT-ul BEȘTEPE, JUDEȚUL TULCEA

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică . Sectorul cadastral 5, UAT-ul C. A. ROSETTI, JUDEȚUL TULCEA

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul cadastral 1 și 8, UAT-ul CARCALIU, JUDEȚUL TULCEA

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor
de înregistrare sistematică a imobilelor,
pe sectoare cadastrale, în 10 unități administrativ-teritoriale**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 10 unități administrativ-teritoriale.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 2—11*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—11 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruș Ștefănescu

București, 15 septembrie 2016.
Nr. 1.118.

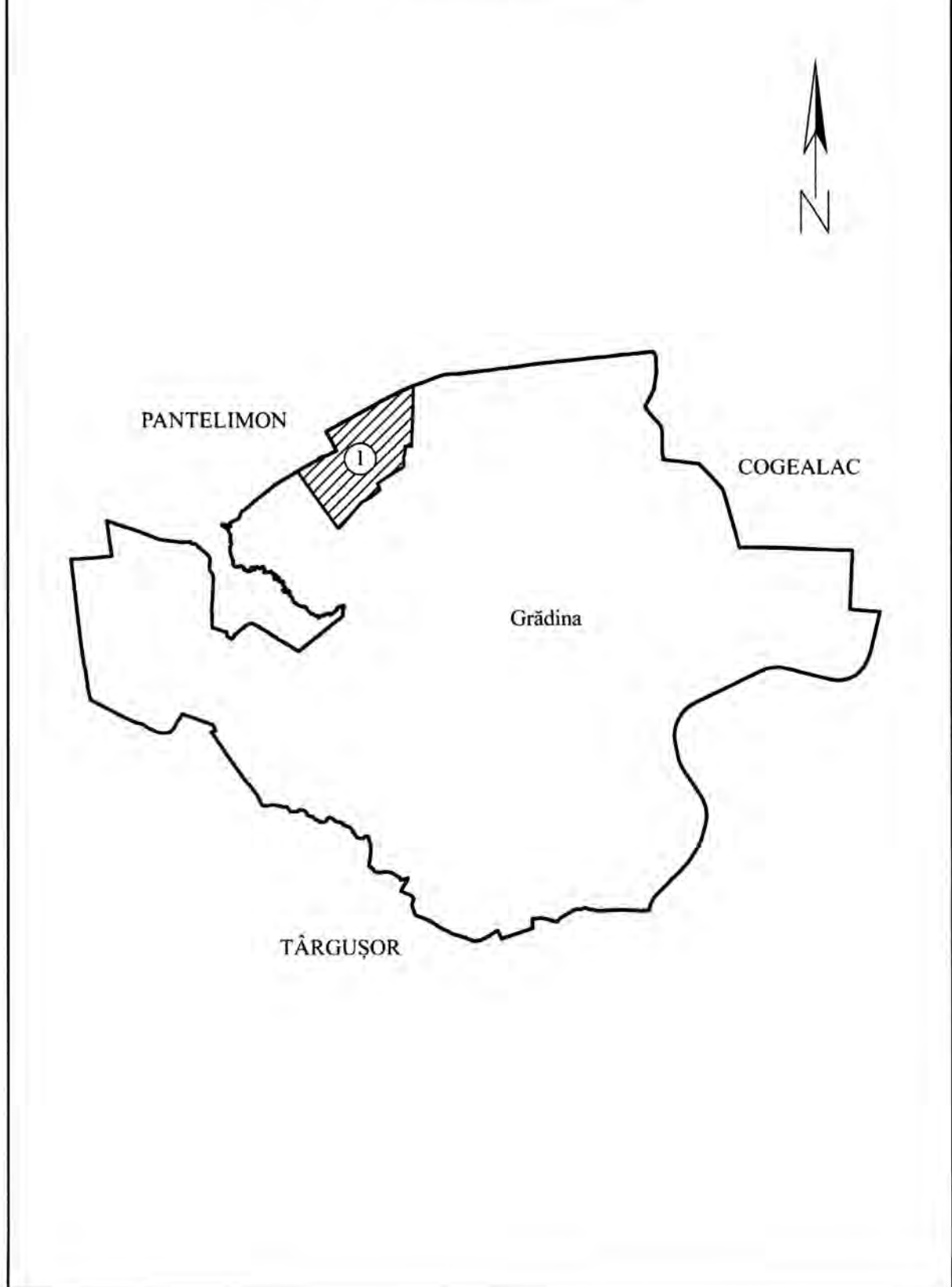
*) Anexele nr. 2—11 sunt reproduse în facsimil.

ANEXA Nr. 1

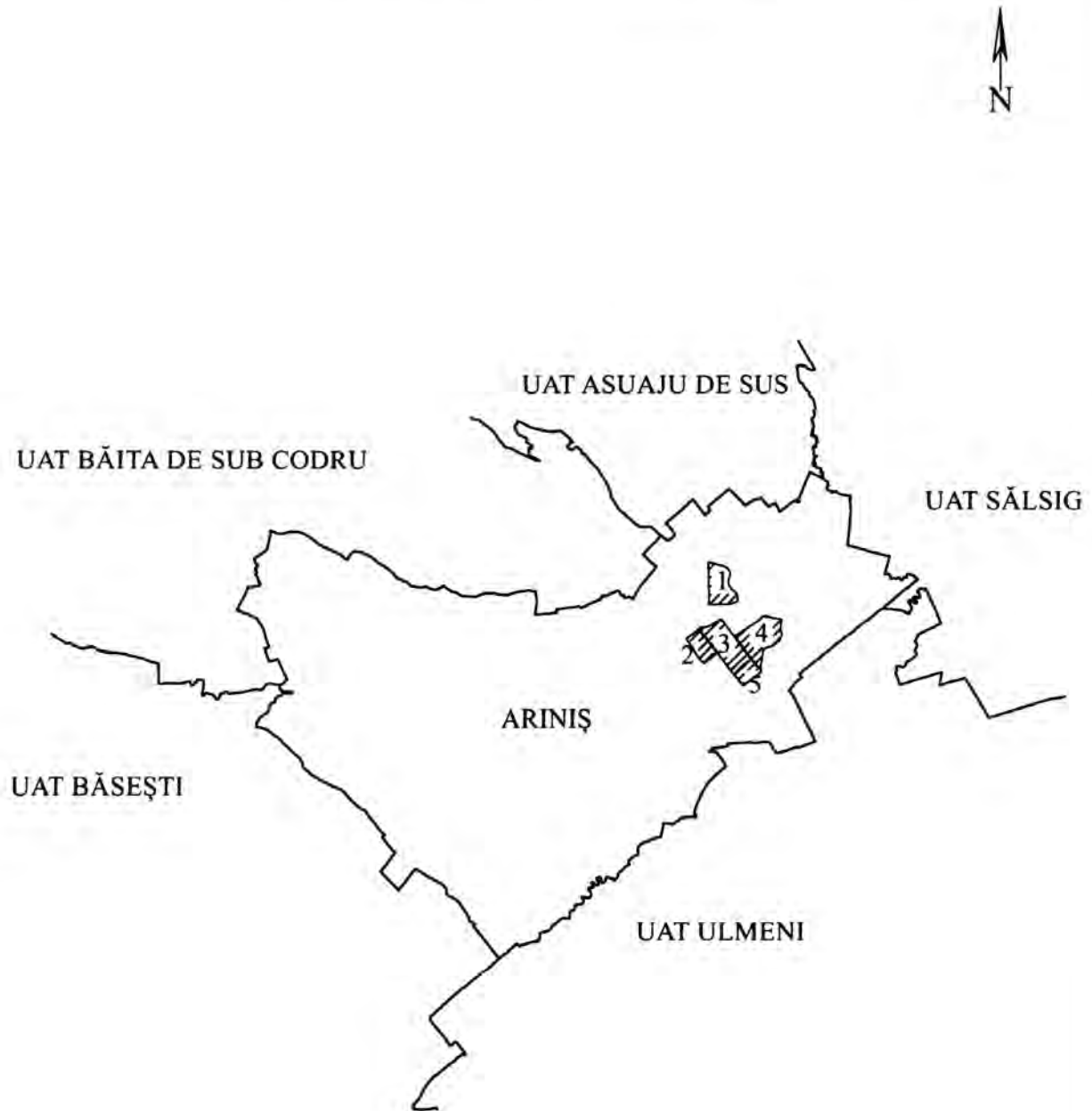
LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1.	Grădina	Constanța	1
2.	Ariniș	Maramureș	1, 2, 3, 4, 5
3.	Bicaz	Maramureș	1, 2, 3
4.	Coltău	Maramureș	1, 2, 3, 4
5.	Giulești	Maramureș	1
6.	Mireșu Mare	Maramureș	1, 2
7.	Târgu Lăpuș	Maramureș	1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20
8.	Băicoi	Prahova	1
9.	Târgșoru Vechi	Prahova	1
10.	Isaccea	Tulcea	1, 2, 4, 12, 19

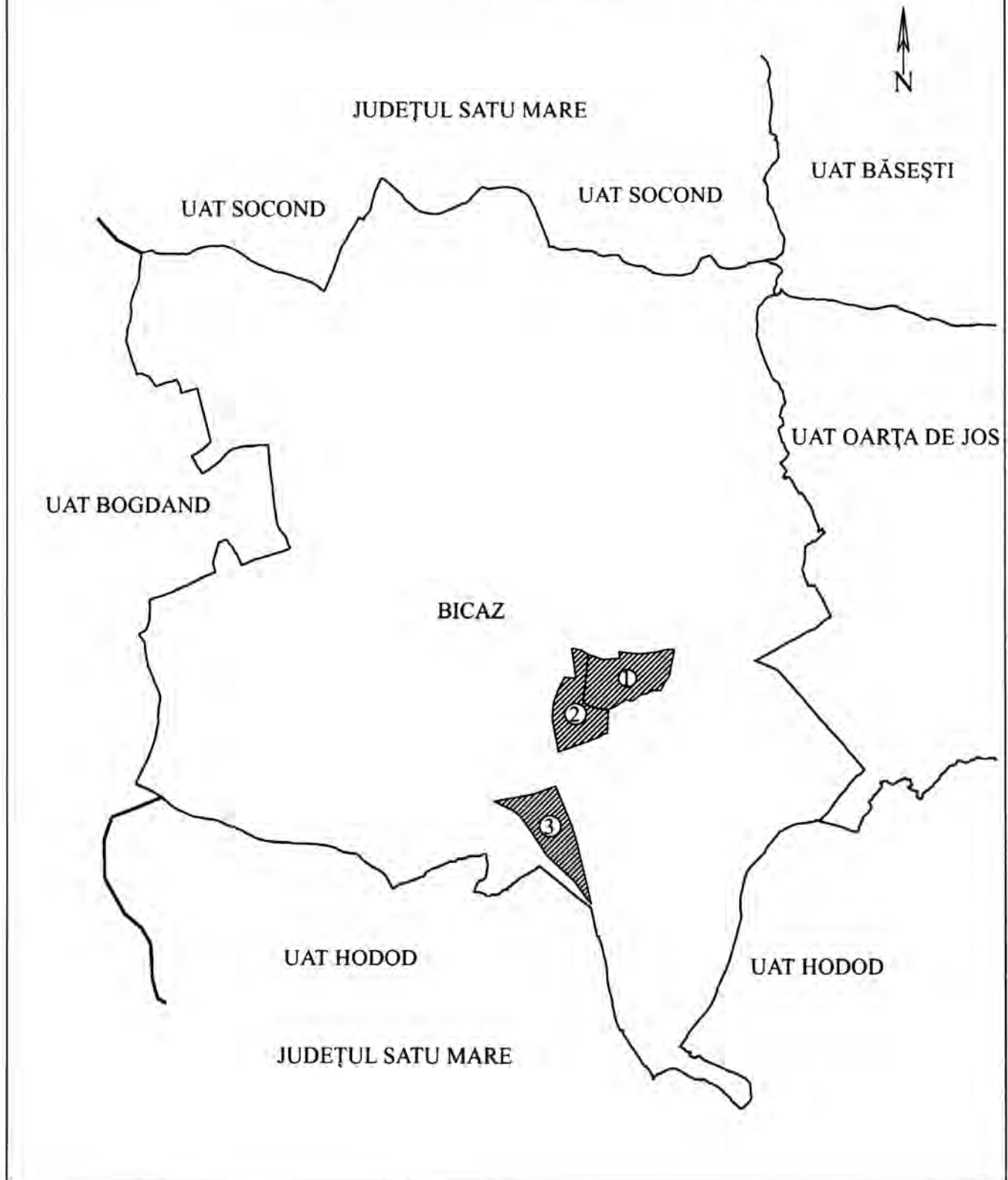
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT Grădina, județul Constanța

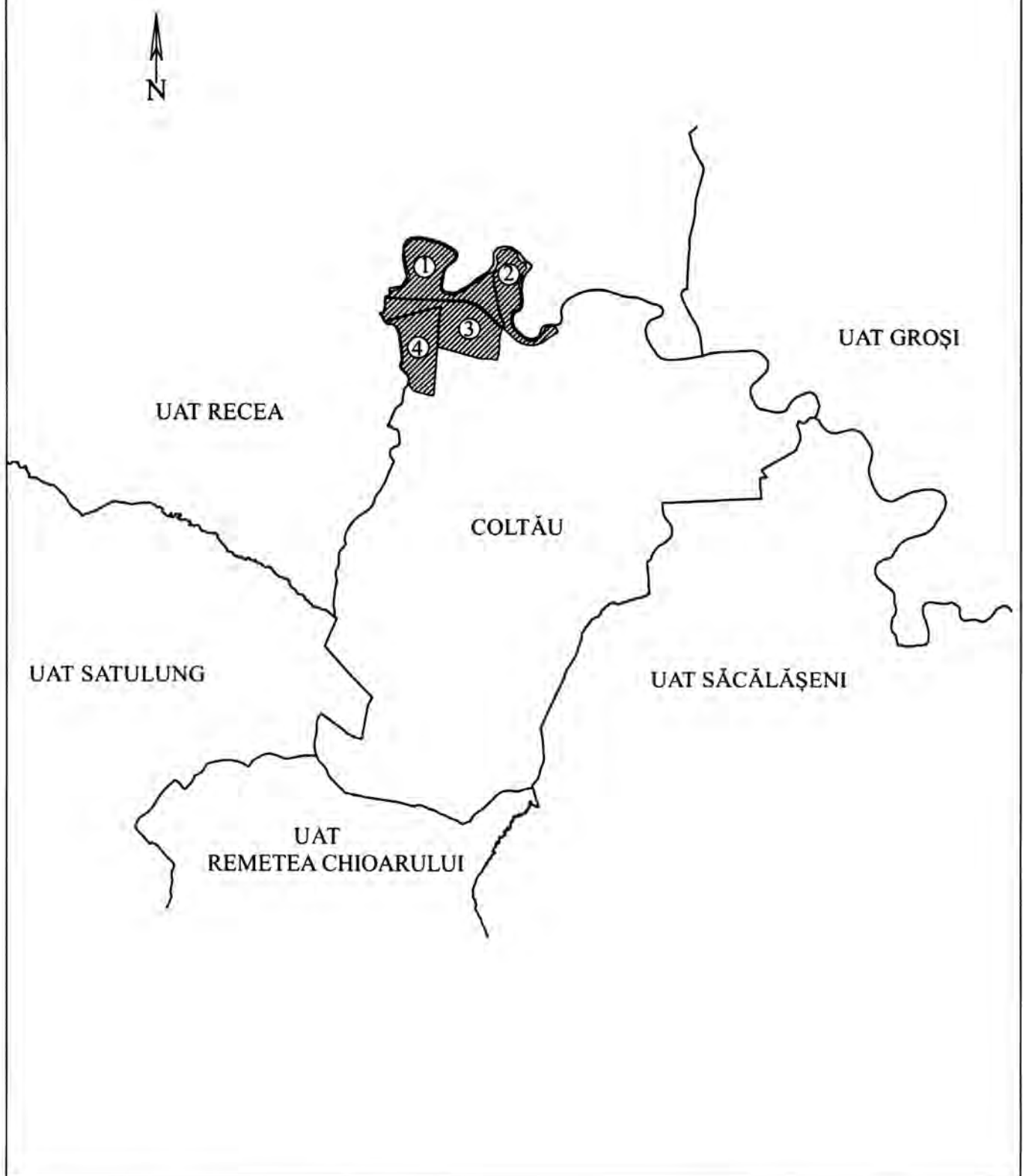
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, 2, 3, 4, 5, UAT- ul Ariniș , județul MARAMUREȘ

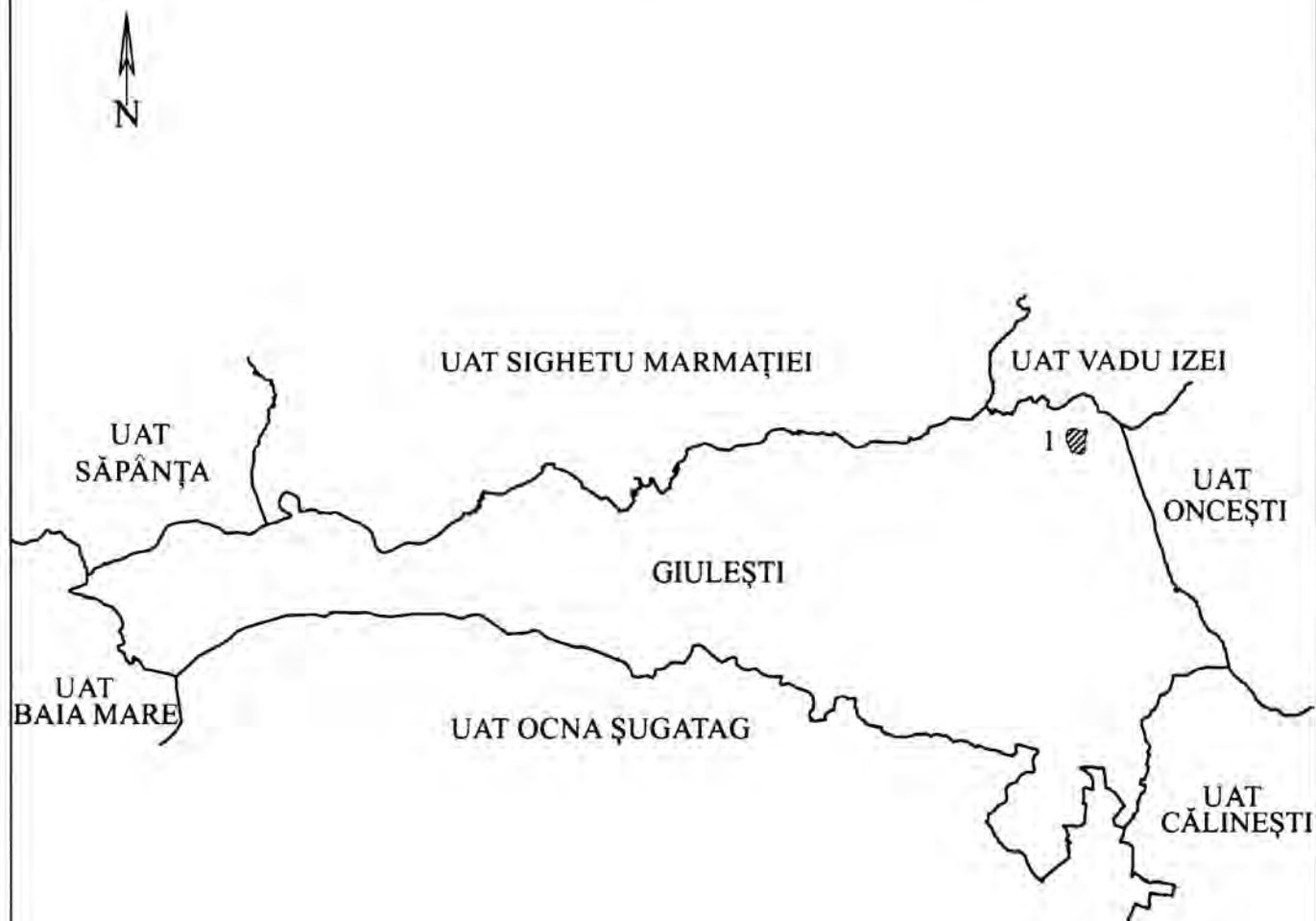
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1,2,3 , UAT- ul BICAZ , județul MARAMUREȘ

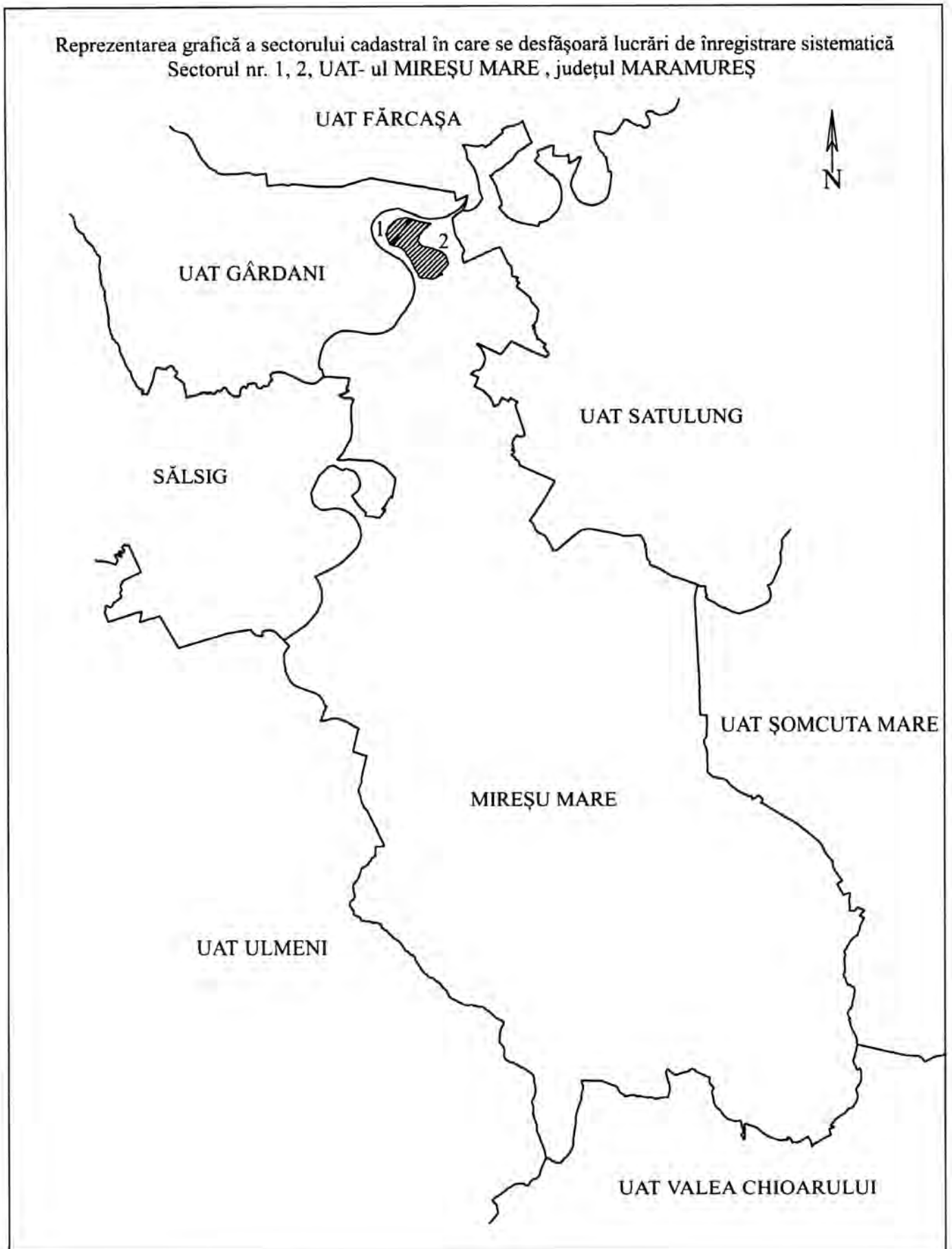

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, 2, 3, 4, UAT- ul COLTĂU, județul MARAMUREȘ

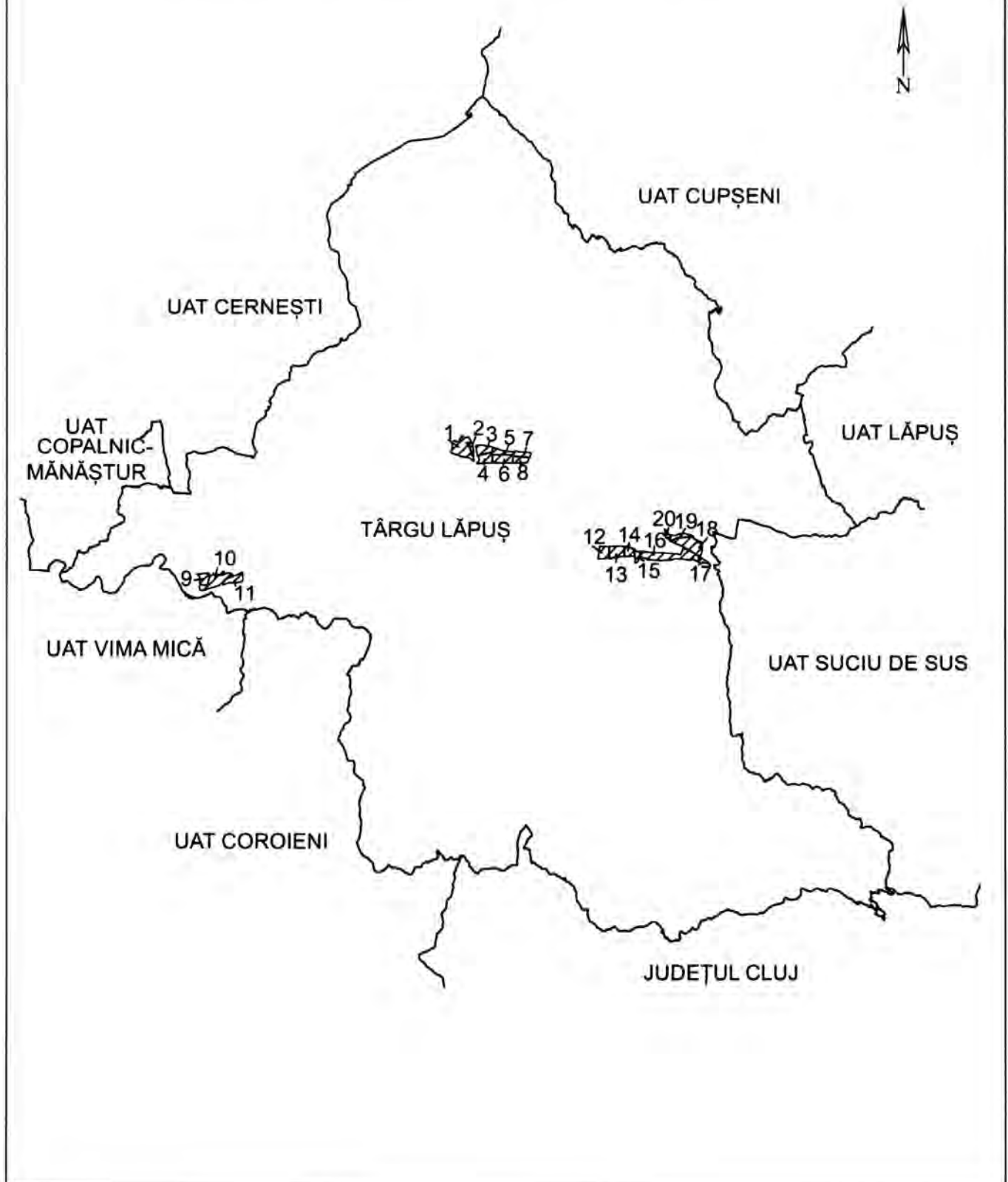

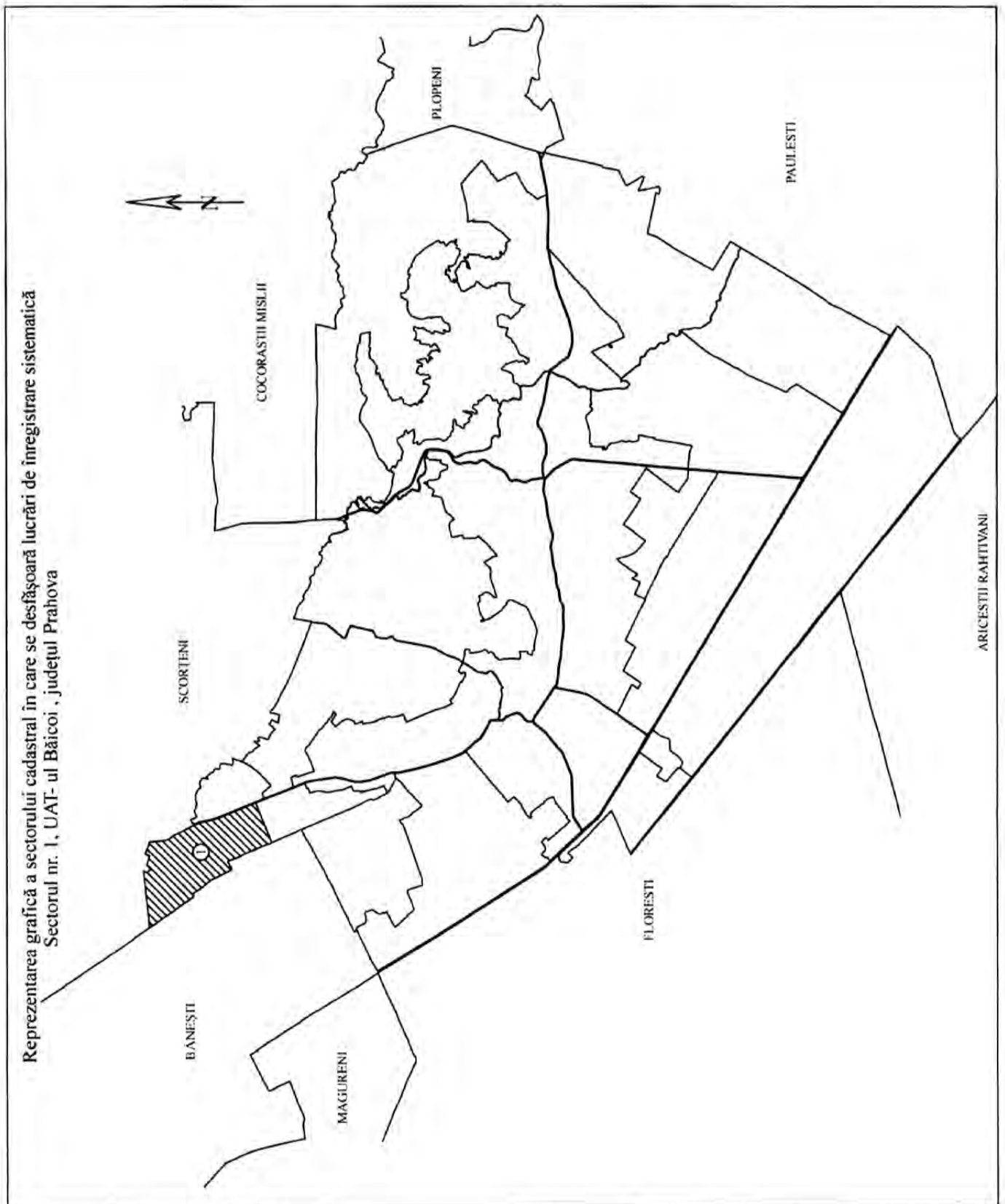
Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT- ul GIULEȘTI , județul MARAMUREȘ

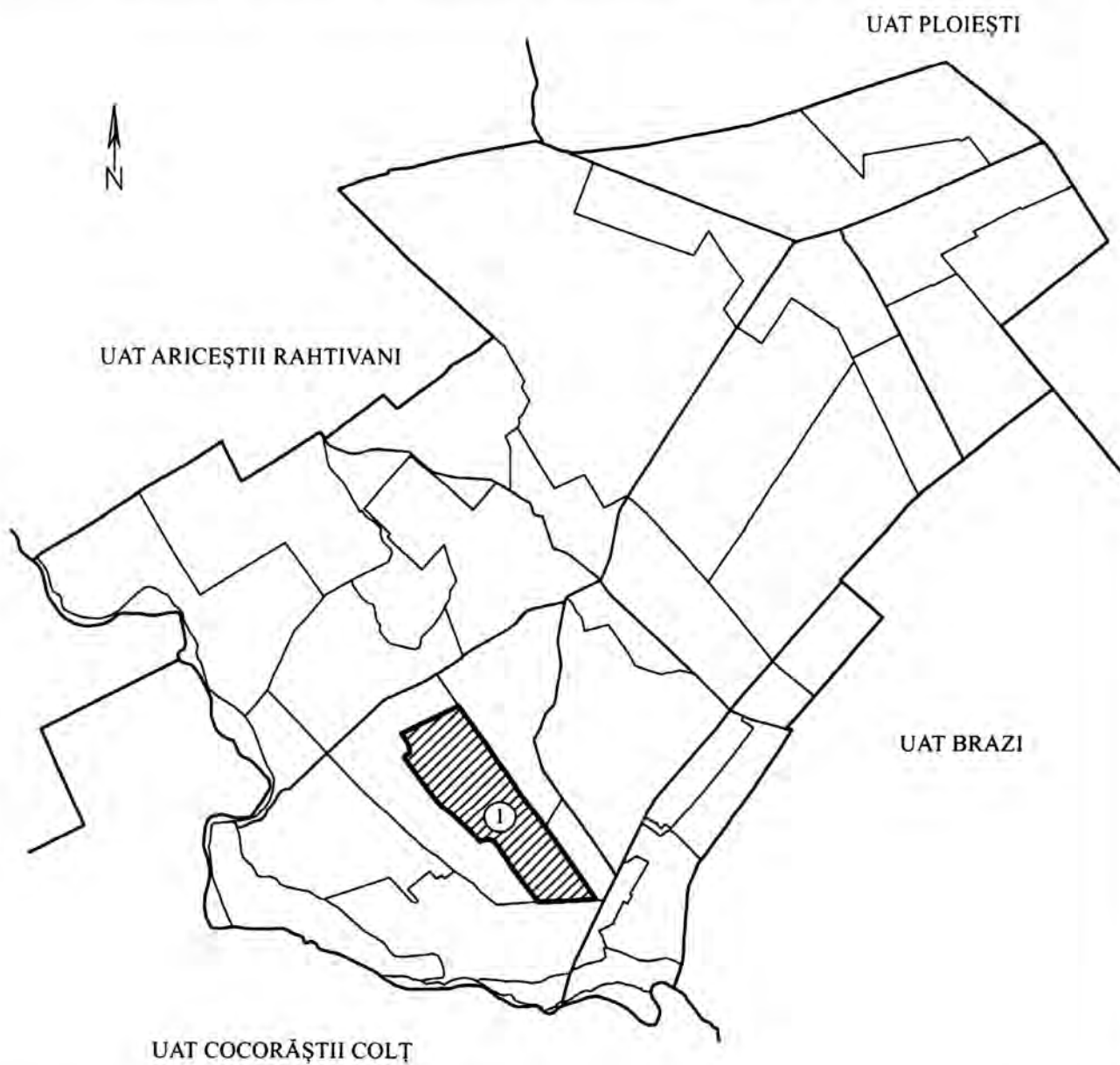

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1-20 , UAT- ul TÂRGU LĂPUȘ , județul MARAMUREȘ

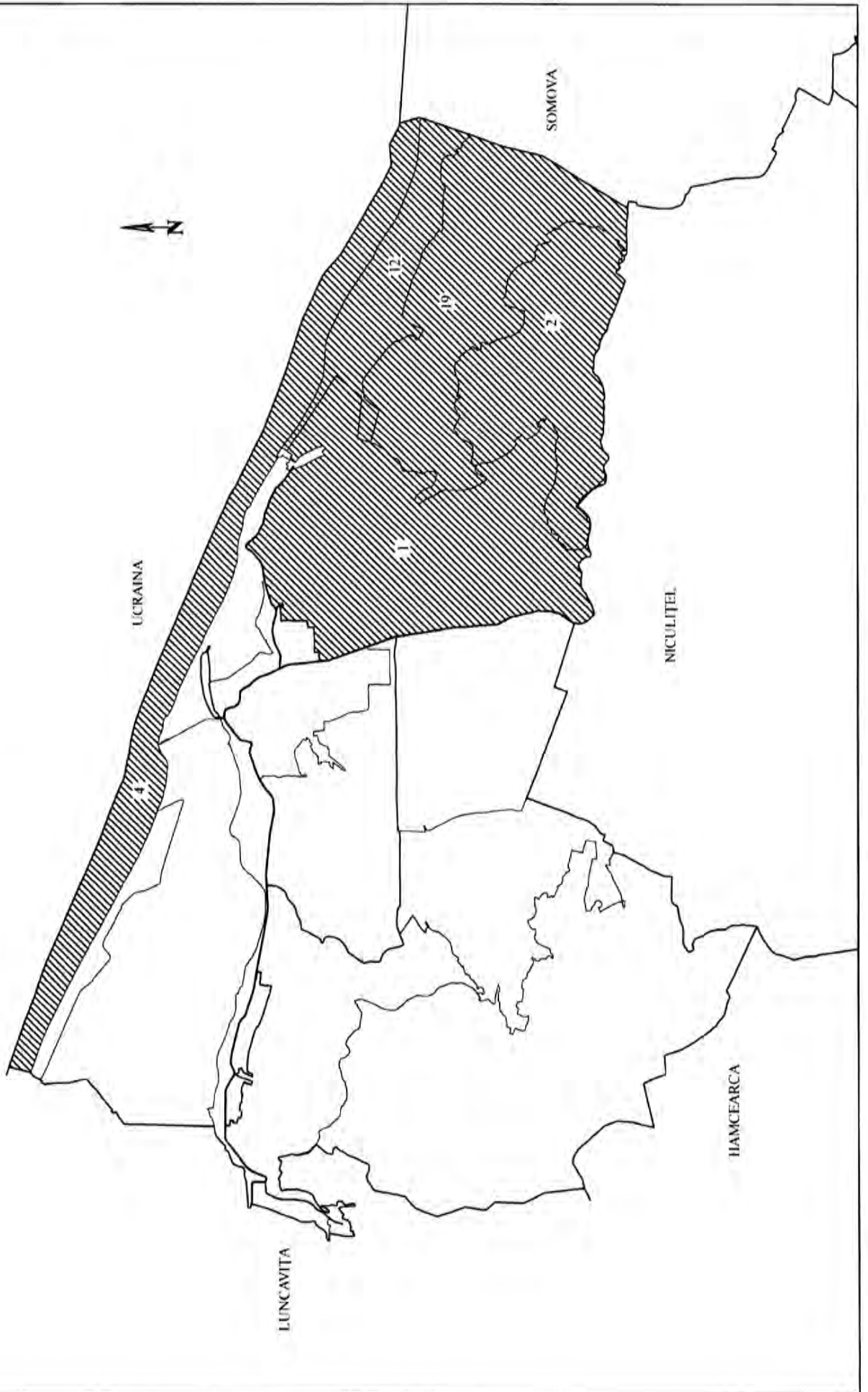

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT- ul TÂRGȘORU VECHI, județul PRAHOVA

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică .
Sectorul numărul 1, 2, 4, 12, 19, UAT-ul ISACCEA, JUDEȚUL TULCEA

MINISTERUL MEDIULUI APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea Planului de management și Regulamentului
siturilor Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș
și ROSPA0098 Piemontul Făgăraș**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 110.725/AC din 16 iunie 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 100 din 21 decembrie 2015 emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Sibiu, procesele-verbale ale Consiliului consultativ nr. 862 din 6 octombrie 2015, nr. 864 din 7 octombrie 2015, nr. 867 din 8 octombrie 2015, nr. 869 din 9 octombrie 2015, Avizul Consiliului științific nr. 01 din 15 iunie 2016, Avizul Ministerului Culturii nr. 2.107 din 12 aprilie 2016, Avizul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 91.267 din 10 iunie 2016, Avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 56.503 din 16 iunie 2016,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al siturilor Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș și ROSPA0098 Piemontul Făgăraș, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul siturilor Natura 2000 ROSCI0122 Munții Făgăraș și ROSPA0098 Piemontul Făgăraș, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Erika Stanciu,

secretar de stat

București, 24 iunie 2016.

Nr. 1.156.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 741 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 15**din 23 mai 2016**

Dosar nr. 562/1/2016

Judecător Iulia Cristina Tarcea — vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
 Judecător Lavinia Curelea — președintele Secției I civile
 Judecător Roxana Popa — președintele delegat al Secției a II-a civile
 Florentin Sorin Drăguț — judecător la Secția I civilă
 Mihaela Paraschiv — judecător la Secția I civilă
 Romanița Ecaterina Vrînceanu — judecător la Secția I civilă
 Adina Georgeta Nicolae — judecător la Secția I civilă
 Aurelia Rusu — judecător la Secția I civilă
 Mărioara Isailă — judecător la Secția a II-a civilă
 Veronica Magdalena Dănăilă — judecător la Secția a II-a civilă
 Lucia Paulina Brehar — judecător la Secția a II-a civilă
 Eugenia Voicheci — judecător la Secția a II-a civilă
 Mirela Polițeanu — judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 562/1/2016 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 23.057/300/2014 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la „modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865 coroborat cu art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, respectiv dacă procesul-verbal de cheltuieli de executare reprezintă titlu executoriu împotriva creditorului și în alte situații decât aceea în care creditorul renunță la executare și, în măsura în care reprezintă titlu executoriu, dacă această normă are caracter imperativ sau dispozitiv”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Prin Încheierea de ședință din 20 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 23.057/300/2014, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la „modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865 coroborat cu art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, respectiv dacă procesul-verbal de cheltuieli de executare reprezintă titlu executoriu împotriva creditorului și în alte situații decât aceea în care creditorul renunță la executare și, în măsura în care reprezintă titlu executoriu, dacă această normă are caracter imperativ sau dispozitiv”.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 27 ianuarie 2016 sub nr. 562/1/2016.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să de dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865:

„Partea care solicită îndeplinirea unui act sau a altei activități care interesează executarea silită este obligată să avanseze cheltuielile necesare în acest scop. Pentru actele sau activitățile dispuse din oficiu, cheltuielile se avansează de către creditor.

Cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit, afară de cazul când creditorul a renunțat la executare sau dacă prin lege se prevede altfel. De asemenea, debitorul va fi ținut să suporte cheltuielile de executare făcute după înregistrarea cererii de executare și până la data realizării obligației stabilite în titlul executoriu prin executare voluntară.

Sumele ce urmează să fie plătite se stabilesc de către executorul judecătoresc, prin proces-verbal, pe baza dovezilor prezentate de partea interesată, în condițiile legii.

Pentru sumele stabilite potrivit prezentului articol, procesul-verbal constituie titlu executoriu.”

5. Art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 188/2000*

„(3) Executorii judecătorești nu pot condiționa punerea în executare a hotărârilor judecătorești de plata anticipată a onorariului.”

IV. Expunerea succintă a procesului

6. Prin Cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 2 București cu nr. 23.057/300/2014, contestatoarea S.C. Bancpost — S.A. a solicitat instanței, în contradictoriu cu intimatul Biroul Executorului Judecătoresc Tiberiu Ganea ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să anuleze actele de executare efectuate în Dosarul de executare nr. 436/2014 al Biroului Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion și încheierea de încuviințare a executării silită pronunțate la data de 27 august 2014 în Dosarul nr. 17.712/300/2014, iar, în subsidiar, să anuleze în parte procesele-verbale din 6 iulie 2012 și din 27 martie 2014, prin care au fost stabilite cheltuielile de executare, să diminueze cheltuielile de executare stabilite de Biroul Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion, prin încheierea din data de 15 septembrie 2014 și să dispună întoarcerea executării silită.

7. Judecătoria Sectorului 2 București — secția comună a pronunțat Sentința civilă nr. 1.807 din data de 16 februarie 2015, prin care a respins excepțiile tardivității și inadmisibilității contestației la executare, a admis cererea formulată de contestatoarea S.C. Bancpost — S.A., a anulat executarea silită efectuată în Dosarul de executare nr. 436/2014 al Biroului Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion și încheierea pronunțată la data de 27 august 2014 de Judecătoria Sectorului 2 București în Dosarul nr. 17.712/300/2014, dispunând întoarcerea executării silită efectuate în Dosarul de executare nr. 436/2014 al Biroului Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion, sens în care a obligat intimatul să restituie contestatoarei suma de 5.328,93 lei rezultată din executarea silită.

8. Referitor la excepția tardivității contestației la executare, prima instanță a reținut că procesele-verbale de stabilire a cheltuielilor de executare întocmite la datele de 6 iulie 2012 și 27 martie 2014 nu reprezintă pentru creditoare simple acte de executare efectuate în Dosarul nr. 607/2012 al Biroului Executorului Judecătoresc Tiberiu Ganea, ci titluri care au stat la baza demarării unei proceduri de executare silită separate, în Dosarul nr. 436/2014, precum și faptul că niciunul dintre cele două procese-verbale nu a fost adresat direct creditoarei, executorul judecătoresc menționând expres că debitorul este cel ținut la plata cheltuielilor de executare, cu excepția cazurilor în care creditoarea a renunțat la executare. Creditoarea S.C. Bancpost — S.A. a fost înștiințată despre necesitatea achitării cheltuielilor printr-o simplă adresă, primită la data de 16 mai 2014, și nu prin vreun proces-verbal care să îi fie adresat direct.

În aceste condiții s-a apreciat că societatea creditoare are deschisă doar calea specifică a contestației la executare exercitate împotriva actelor de executare efectuate în Dosarul de executare nr. 436/2014 al Biroului Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion în baza celor două titluri, potrivit art. 712 alin. (2) și art. 714 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu și calea contestației la executare în Dosarul nr. 607/2012, potrivit art. 399 și art. 401 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă de la 1865.

9. Cererea prin care contestatoarea a solicitat anularea tuturor actelor de executare silită efectuate în Dosarul nr. 436/2014 al Biroului Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion, în baza titlurilor reprezentate de procesele-verbale de stabilire a cheltuielilor de executare, înregistrată la data de 23 septembrie 2014 (în condițiile în care adresa de înștiințare a măsurii popririi a fost primită de contestatoarea la data de 17 septembrie 2014), respectă termenul stabilit de art. 715 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă și este admisibilă.

10. În ceea ce privește legalitatea actelor de executare efectuate în Dosarul nr. 436/2014 al Biroului Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion și a încheierii de ședință pronunțate de Judecătoria Sectorului 2 București, la data de 27 august 2014, în Dosarul nr. 17.712/300/2014, s-a reținut că părțile au convenit o anumită modalitate de suportare a cheltuielilor de executare (plata de către creditoare a unui avans, urmând ca diferența de cheltuieli de executare să fie recuperată de la debitor), iar contestatoarea a executat obligațiile de plată pe care și le-a asumat.

11. În condițiile în care raporturile dintre părți au fost reglementate convențional, iar executorul judecătoresc și-a asumat obligația de a efectua întreaga procedură de executare silită independent de suportarea de către creditoare, în întregime, a cheltuielilor de executare, condiționarea efectuării actelor de executare de plata în întregime a acestor cheltuieli sau punerea în executare silită împotriva creditoarei a procesului-verbal prin care au fost stabilite cheltuielile de executare, cu motivarea că efectuarea actelor de executare a devenit prea costisitoare, constituie o ignorare a caracterului obligatoriu al contractului.

12. Art. 371⁷ din Codul de procedură civilă de la 1865, art. 2 din Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 privind aprobarea onorariilor minimale și maximele pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, cu modificările ulterioare, denumit, în continuare, *Ordinul nr. 2.550/C/2006*, și art. 39 din Legea nr. 188/2000, invocate de către intimatul executor judecătoresc, își găsesc aplicare pentru cazurile în care plata cheltuielilor de executare (inclusiv a onorariului executorului judecătoresc) nu a fost reglementată prin convenția semnată de executorul judecătoresc și de creditor; aceste texte legale nu interzic creditorului și executorului judecătoresc să convină asupra unei anumite modalități de plată a cheltuielilor de executare silită, respectiv plata de către creditoare doar a unei anumite sume, urmând ca diferența de cheltuieli de executare să fie recuperată de la debitor.

13. S-a apreciat că, potrivit art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, punerea în executare a unui titlu executoriu care nu este reprezentat de o hotărâre judecătorească poate fi condiționată de plata anticipată a onorariului, însă executorul judecătoresc are posibilitatea să renunțe la această condiționare, asumându-și obligația de a efectua actele de executare și în situația în care creditorul avansează doar o parte a cheltuielilor necesare executării.

14. Totodată, s-a arătat că normele legale referitoare la plata cheltuielilor de executare stabilite de Codul de procedură civilă de la 1865, Legea nr. 188/2000, Ordinul nr. 2.550/C/2006 și anexa nr. 1 la Statutul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și al profesiei de executor judecătoresc, aprobat prin Hotărârea Congresului Extraordinar al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 19/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt de ordine publică, deoarece ocrotesc interesul personal al executorului judecătoresc, iar modalitatea de plată a cheltuielilor de executare convenită de părți nu este contrară legii și ordinii publice și nici nu constituie un mijloc pentru a eluda aplicarea unei norme legale imperative.

15. Art. 371⁷ din Codul de procedură civilă de la 1865 nu interzice stingerea obligației de plată a cheltuielilor de executare direct prin executarea silită a debitorului (printr-o singură plată fiind stinsă atât obligația creditorului de achitare a cheltuielilor de executare silită efectuate de executor și a onorariului acestuia, cât și obligația debitorului de suportare a cheltuielilor de executare silită); de altfel, procesul-verbal nu ar putea constitui titlu executoriu pentru executorul judecătoresc împotriva creditorului în cazul neachitării onorariului de executare, potrivit art. 371⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă

de la 1865, dacă stabilirea onorariului prin procesul-verbal ar fi condiționată de plata prealabilă a acestuia.

16. Așadar, în Dosarul de executare nr. 436/2014 al Biroului Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion, intimatul a demarat procedura de executare silită în vederea realizării unei sume care, potrivit Contractului privind efectuarea activității de executare silită nr. 516A/4.732 din 15 mai 2012, modificat prin Actul adițional nr. 1 din 10 aprilie 2013, nu este datorată de către contestatoarele și care nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 663 din Codul de procedură civilă (nu este certă, lichidă și exigibilă), astfel că, în temeiul art. 719 alin. (1) și art. 711 raportat la art. 666 alin. (5) pct. 4 din Codul de procedură civilă, s-au anulat executarea silită efectuată în Dosarul de executare nr. 436/2014 al Biroului Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion și încheierea pronunțată la data de 27 august 2014 de Judecătoria Sectorului 2 București în Dosarul nr. 17.712/300/2014.

17. Referitor la întoarcerea executării silite s-a apreciat, față de soluția de desființare a titlurilor executorii, că societatea contestatoare este îndreptățită să solicite restabilirea situației anterioare executării.

18. Împotriva acestei sentințe, intimatul Biroul Executorului Judecătoresc Tiberiu Ganea a declarat apel, înregistrat pe rolul Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, care, în cadrul soluționării apelului, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

V. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

19. Prin încheierea de sesizare, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a reținut că problema de drept în litigiu privește interpretarea dispozițiilor art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865 coroborate cu prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, fiind necesar a se stabili dacă procesul-verbal de cheltuieli de executare reprezintă titlu executoriu și împotriva creditorului, precum și caracterul acestei norme.

20. S-a arătat că această chestiune de drept este una nouă, asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și care nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii, iar, de modul de soluționare a acestei probleme de drept depinde soluționarea cauzei, ce reprezintă o contestație la executare întemeiată tocmai pe aceste considerente, respectiv faptul că procesul-verbal de cheltuieli de executare nu reprezintă titlu executoriu împotriva creditorului (cu excepția situației în care creditorul a renunțat la executare), iar, dacă ar reprezenta, părțile au derogat prin convenție, care le este, pe deplin, opozabilă.

21. De asemenea, sub aspectul admisibilității, instanța de sesizare a reținut că problema de drept s-a ivit în soluționarea apelului formulat împotriva sentinței pronunțate în contestație la executare, soluția instanței investite cu soluționarea apelului urmând a avea caracter definitiv.

VI. Punctul de vedere al Completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

22. Completul de judecată al Tribunalului București, Secția a IV-a civilă, apreciază că interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865 cu prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000 conduce la concluzia că procesul-verbal de cheltuieli de executare reprezintă titlu executoriu doar împotriva debitorului, putând reprezenta titlu executoriu împotriva creditorului numai în situația în care acesta a renunțat la executare, potrivit art. 3717 alin. 2 din Codul de procedură civilă de la 1865.

23. În ceea ce privește argumentul dedus din prevederile art. 3717 alin. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865, în sensul că partea care solicită îndeplinirea unui act ce interesează executarea silită este obligată să avanseze cheltuielile necesare în acest scop, din corelarea acestui text cu dispozițiile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, se constată

că partea creditoare este obligată doar la a avansa cheltuielile inițiale și absolut necesare demarării executării silite și nu toate cheltuielile de executare, așa cum a pretins executorul judecătoresc și pentru care a emis procesul-verbal de cheltuieli de executare.

Restul cheltuielilor de executare este în sarcina debitorului, așa cum menționează expres alin. 2 al art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865, iar procesul-verbal de cheltuieli de executare este titlu executoriu doar împotriva acestuia, cu excepția situației expres reglementate tot de alin. 2 al aceluiași articol, respectiv situația în care creditorul a renunțat la executare.

Se apreciază că, din moment ce prevederile alin. 2 al art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865 stabilește, cu caracter de excepție, în ce situație creditorul poate fi urmărit pentru cheltuielile de executare, respectiv în cazul în care a renunțat la executare, această excepție este de strictă interpretare și nu poate fi extinsă.

24. Întrucât, în cadrul acestei opinii, s-a considerat că procesul-verbal de cheltuieli de executare nu este titlu executoriu împotriva creditorului (cu excepția situației în care acesta renunță la executare), s-a concluzionat că nu se pune problema caracterului imperativ sau dispozitiv al normei care ar stabili caracterul de titlu executoriu împotriva creditorului.

VII. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

25. Apelantul Biroul Executorului Judecătoresc Tiberiu Ganea a arătat că, potrivit dispozițiilor art. 3711 alin. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865, partea care solicită îndeplinirea unui act sau a unei activități care interesează executarea silită este obligată să avanseze cheltuielile necesare, iar, pentru actele sau activitățile dispuse din oficiu, cheltuielile se avansează de creditor.

În situația în care executorul a efectuat acte de executare silită, fără a fi avansate sume reprezentând onorariul său și există imposibilitatea executării debitorului ca urmare a lipsei bunurilor urmăribile, se apreciază că procesul-verbal de cheltuieli de executare reprezintă titlu executoriu și împotriva creditorului, conform art. 3717 alin. 4 din Codul de procedură civilă de la 1865, care nu distinge.

Astfel, apelantul apreciază că riscul insolvabilității debitorului nu trebuie suportat de executor, care, conform dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, nu poate condiționa punerea în executare a hotărârilor judecătorești de plata anticipată a onorariului, ci trebuie suportat de creditor.

Cu privire la cea de a doua problemă, respectiv caracterul normei supuse interpretării, în sensul că procesul-verbal de cheltuieli de executare reprezintă titlu executoriu și împotriva creditorului, în opinia executorului judecătoresc apelant aceasta este o normă imperativă, de la care părțile (creditorul și executorul) nu pot deroga prin intermediul unei convenții.

26. Intimata S.C. BANCPOST — S.A., prin punctul de vedere deus la rapoartele întocmite de judecătoria-raportori desemnați, a apreciat că procesul-verbal de stabilire al cheltuielilor de executare nu reprezintă titlu executoriu împotriva creditorului în alte situații decât aceea în care creditorul renunță la executare și, în măsura în care procesul-verbal reprezintă titlu executoriu și în alte situații, aceste prevederi legale nu au caracter imperativ.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie și punctul de vedere al Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

27. Curțile de apel nu au o jurisprudență în materie, neavând competența soluționării unor astfel de litigii, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 240/C/485/III-5/2016, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se

verifică practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la problemele de drept ce fac obiectul prezentului dosar.

28. Parte din tribunale au comunicat puncte de vedere, deduse din jurisprudența acestora, care nu vizează strict chestiunea de drept în discuție, ci aspecte adiacente acesteia [de exemplu, Tribunalul Covasna, care face referire la necesitatea avansării cheltuielilor referitoare la constituirea dosarului de executare; Tribunalul Satu Mare, care se referă la consemnarea cuantumului cheltuielilor de executare; Tribunalul Constanța — Secția I civilă, care face referire la nelegalitatea cheltuielilor de executare, sub motiv că, la dosar, nu se regăsesc dovezi ale achitării onorariului de avocat sau executor, dar faptul că nu au fost avansate în întregime, inițial, de către creditor, fiind plătite din creanța executată, nu reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865; Tribunalul Hunedoara, care arată că, potrivit art. 3717 alin. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865, cheltuielile necesare efectuării executării silite se impun a fi avansate de către creditor la începutul executării silite, în timp ce, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, executorii judecătorești nu pot condiționa punerea în executare de plata anticipată a onorariului, nu și a cheltuielilor de executare prevăzute de art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865.]

29. Conform jurisprudenței dezvoltate la nivelul altor tribunale, respectiv cea care a fost valorificată în prezentul raport (iar nu opiniile exprimate de judecători, în cadrul unor dezbateri teoretice și a unor ședințe de lucru), față de dispozițiile art. 520 alin. (11), coroborat cu art. 516 alin. (7) din Codul de procedură civilă, care face referire la soluțiile diferite date problemei de drept — a rezultat că, în practică, nu există o abordare unitară asupra acestei chestiuni.

30. O parte din soluțiile Tribunalului București (apreciată majoritară) este în sensul celei exprimate de completul care a sesizat cu întrebare prealabilă, iar parte din acestea, în sensul considerării procesului-verbal al executorului ca valorând titlu și împotriva creditorului și temei al executării silite.

31. Practica judiciară la nivelul Secției a II-a civile a Tribunalului Constanța este în sensul că procesul-verbal de stabilire a cheltuielilor de executare reprezintă titlu executoriu împotriva debitorului, iar contra creditorului numai în situația în care acesta a renunțat la executare. Deși art. 3717 alin. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865 se referă la avansarea cheltuielilor de executare de către creditor, acest text nu determină stabilirea caracterului de titlu executoriu al procesului-verbal privind cheltuielile de executare împotriva creditorului în orice situație, ci numai în situația de excepție reglementată de alin. 2 al art. 3717 din același cod, în ce privește avansarea cheltuielilor de executare de către creditor, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865 și art. 39 din Legea nr. 188/2000 rezultă că numai cheltuielile privind actele și activitățile dispuse din oficiu (iar nu și pentru alte cheltuieli, inclusiv pentru onorariul executorului judecătoresc) trebuie avansate de creditor.

32. Tribunalul Tulcea a arătat că sumele ocazionate de efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit — afară de cazul când creditorul a renunțat la executare sau dacă prin lege se prevede altfel, iar procesul-verbal prin care executorul judecătoresc stabilește cheltuielile ocazionate de efectuarea executării silite constituie titlu împotriva creditorului numai în situația în care acesta va renunța la executare. Este necesar a se face distincție între obligația de avansare a cheltuielilor de executare și obligația de suportare a acestora, cheltuielile avansate de partea care solicită îndeplinirea actului sau avansate de creditor în situația activităților dispuse din oficiu, fiind suportate finalmente de către debitor.

33. Tribunalul Sălaj apreciază că plata onorariului executorului judecătoresc este în sarcina exclusivă a debitorului urmărit, creditorul nefiind dator să avanseze sumele stabilite cu titlu de onorariu pentru executor, ci doar acele cheltuieli care sunt efectiv necesare pentru întocmirea actelor de executare și care nu intră în cuantumul onorariului datorat executorului pentru prestarea serviciilor sale. Încasarea efectivă a onorariului de către executorul judecătoresc se realizează prin executarea silită a debitorului, respectiv prin reținerea, cu prioritate, a sumei stabilite cu acest titlu, precum și a altor sume reprezentând cheltuieli de executare.

34. Tribunalul Suceava consideră că, din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865 cu prevederile art. 39 din Legea nr. 188/2000, rezultă că procesul-verbal de cheltuieli de executare reprezintă titlu executoriu doar împotriva debitorului, iar față de creditor doar în situația în care acesta a renunțat la executare, conform art. 3717 alin. 2 din Codul de procedură civilă de la 1865.

În ceea ce privește argumentul dedus din prevederile art. 3717 alin. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865, în sensul că partea care solicită îndeplinirea unui act ce interesează executarea silită este obligată să avanseze cheltuielile necesare în acest scop, coroborând acest text cu art. 39 din Legea nr. 188/2000, se apreciază că partea creditoare este obligată doar la a avansa cheltuielile inițiale și absolut necesare demarării executării silite și nu toate cheltuielile de executare. Restul cheltuielilor de executare sunt în sarcina debitorului, iar procesul-verbal de cheltuieli de executare este titlu executoriu doar împotriva acestuia, cu excepția situației expres reglementate tot de alin. 2 al art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865, respectiv situația în care creditorul a renunțat la executare.

35. Tribunalul Arad apreciază, în jurisprudența sa, că procesul-verbal privind cheltuielile de executare reprezintă titlu executoriu doar împotriva debitorului, putând constitui titlu executoriu împotriva creditorului doar în situația în care acesta a renunțat la executare.

36. Potrivit opiniei Tribunalului Timiș, în ipoteza în care creditorul nu achită în avans onorariul de executare, executorul judecătoresc va proceda la efectuarea urmăririi silite, încheierea de stabilire a cheltuielilor de executare constituind titlu executoriu și putând să fundamenteze executarea silită ulterioară pentru sumele astfel datorate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

37. În urma verificărilor efectuate a fost identificată o decizie pronunțată de instanța supremă în materia titlurilor executorii reprezentate de procese-verbale întocmite de executor, dar care nu tranșează chestiunea de drept în dezbateri. Astfel, prin Decizia nr. 3.372 din 26 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 19.281/2004 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală, s-a statuat în sensul că, potrivit art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865, cheltuielile necesare în scopul îndeplinirii unui act sau unei activități care interesează executarea se stabilesc de către executorul judecătoresc, prin proces-verbal întocmit pe baza dovezilor prezentate de partea interesată, proces-verbal ce constituie titlu executoriu și care nu mai poate fi cenzurat de instanță.

38. În ce privește jurisprudența Curții Constituționale s-a constatat că, în mai multe rânduri, a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865 (așa cum rezultă, de exemplu, din Deciziile nr. 206 din 15 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 5 iunie 2003, nr. 381 din 4 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 12 iunie 2006, nr. 410 din 16 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 9 iunie 2006, nr. 774 din

20 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 23 octombrie 2007, nr. 1.040 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 4 decembrie 2007, nr. 749 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 1 august 2008, nr. 1.339 din 9 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 11 februarie 2009, nr. 588 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2009, nr. 835 din 26 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009, și nr. 1.082 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 1 noiembrie 2011) pe aspecte care vizează accesul la justiție, dreptul la un proces echitabil, iar, în ce privește valoarea de titlu executoriu a procesului-verbal al executorului, se arată, în limitele obiecțiilor de neconstituționalitate, că nu este un act arbitrar al acestuia, fiind întocmit pe baza dovezilor prezentate de părți.

X. Raportul asupra chestiunilor de drept

Judecătorii-raportori au depus două rapoarte, în care au exprimat opinii diferite, respectiv:

39. Reținând că sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unor chestiuni de drept, pe fondul cauzei, s-a concluzionat că, în interpretarea dispozițiilor art. 371⁷ alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă de la 1865 și a dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, procesul-verbal întocmit de către executor, privind cheltuielile de executare care trebuie avansate de către creditor, constituie titlu executoriu împotriva acestuia, iar dispozițiile art. 371⁷ din Codul de procedură civilă de la 1865 nu au caracter imperativ cu privire la modalitatea în care executorul își poate recupera cheltuielile de executare, pe baza procesului-verbal ce constituie titlu împotriva creditorului sau a convenției încheiate cu acesta.

40. Într-o a doua opinie s-a apreciat, referitor la admisibilitatea sesizării, că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile de dezlegare a unor chestiuni de drept, iar, pe fondul cauzei, s-a concluzionat că, în interpretarea dispozițiilor art. 371⁷ alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă de la 1865, procesul-verbal întocmit de executorul judecătoresc privind cheltuielile de executare reprezintă titlu executoriu și față de creditor, pentru toate cheltuielile stabilite potrivit acestui articol, iar dispozițiile art. 371⁷ din Codul de procedură civilă de la 1865 nu au caracter imperativ cu privire la modalitatea în care executorul judecătoresc își poate recupera cheltuielile de executare.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

41. Se constată, în primul rând, că dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă sunt incidente, din punct de vedere al aplicării legii în timp, așa cum rezultă din reglementarea dată de art. 24 din Codul de procedură civilă și art. 3 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, denumită, în continuare, *Legea nr. 76/2012*.

42. Potrivit art. 24 din Codul de procedură civilă: „Dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acesteia în vigoare”, iar, potrivit art. 3 din Legea nr. 76/2012: „(1) Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare. (2) Procesele începute prin cereri depuse, în condițiile legii, la poșta, unități militare sau locuri de deținere înainte de data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă rămân supuse legii vechi, chiar dacă sunt înregistrate la instanță după această dată”.

43. În speță, chestiunea de drept a fost invocată în cadrul unei contestații la executare promovate de S.C. Bancpost — S.A. la data de 23 septembrie 2014 și care a vizat o executare silită a cărei încuviințare s-a dispus prin încheierea din data de

27 august 2014 a Judecătoriei Sectorului 2, pronunțată în Dosarul nr. 17.712/300/2014 (ca urmare a cererii de executare silită înregistrată la biroul executorului judecătoresc la 8 august 2014).

44. Împrejurarea că unul dintre procesele-verbale de executare invocate ca titlu executoriu a fost emis în anul 2012 este lipsită de relevanță sub aspectul aplicării legii noi în contextul în care acesta este valorificat ca titlu care justifică o altă executare silită, încuviințată ca atare, distinctă de cea care a făcut obiectul Dosarului nr. 607/2012 (în cadrul căruia s-a emis respectivul proces-verbal).

45. Acest proces-verbal constituie cauza sau fundamentul dreptului de valorificat în noua executare încuviințată în anul 2014. Împrejurarea că el derivă dintr-o executare silită, anterioară noii reglementări, este lipsită de consecință, câtă vreme acestea se aplică, în termenii art. 24 din Codul de procedură civilă și art. 3 din Legea nr. 76/2012, proceselor și executărilor silite începute după 15 februarie 2013 (data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă).

46. În acest sens, în doctrină, s-a arătat că „procesul de fond începe prin înregistrarea cererii la instanță, în condițiile legii [art. 192 alin. (2) din Codul de procedură civilă], iar executarea silită începe prin înregistrarea cererii de executare silită de către executorul judecătoresc (art. 664 din Codul de procedură civilă). Legea nouă va governa executările silite în întregul lor, inclusiv incidentele procedural ivite în cursul executării, fără să intereseze dacă titlul executoriu necesar pornirii executării silite este anterior sau ulterior legii noi”.

47. De asemenea, potrivit art. 622 alin. (2) din Codul de procedură civilă, „în cazul în care debitorul nu execută de bunăvoie obligația sa, aceasta se aduce la îndeplinire prin executare silită, care începe odată cu sesizarea organului de executare”, ceea ce dă expresie principiului disponibilității și în materia executării silite, care nu poate porni decât la cererea creditorului, dacă prin lege nu se prevede altfel [art. 663 alin. (1) din Codul de procedură civilă].

48. Or, în speță, acest act începător de executare se situează după data intrării în vigoare a legii noi de procedură (în contextul în care cererea de executare silită pe temeiul proceselor-verbale ale executorului a fost depusă la organul de executare la data de 8 august 2014, obținându-se încheierea de încuviințare din data de 27 august 2014), ceea ce face ca procedura declanșată să fie supusă noii reglementări, inclusiv sub aspectul mecanismelor referitoare la unificarea jurisprudențială care interesează în legătură cu întrebarea prealabilă ce a făcut obiectul investiției instanței supreme.

49. Nu poate fi vorba despre o continuare a executării silite începute în anul 2012, pe considerentul că procesul-verbal invocat ca titlu a fost emis în respectivul dosar.

50. În realitate, contestația la executare care a ocazionat întrebarea prealabilă privește, cum s-a arătat, o altă executare silită, încuviințată ca atare în anul 2014, având un alt creditor (executorul judecătoresc) decât cel din dosarul anterior și de asemenea, un alt debitor (respectiv, creditorul inițial). Este vorba așadar, despre un alt raport juridic execuțional, având părți diferite, raport juridic supus legii procesuale în vigoare la data la care a fost dedus judecății.

51. De altfel, lămurind obiectul investiției sale, instanța de executare a constatat că procesele-verbale de stabilire a cheltuielilor de executare nu reprezintă simple acte de executare întocmite în Dosarul execuțional nr. 607/2012 al Biroului Executorului Judecătoresc Tiberiu Ganea, ci titluri care au stat la baza demarării unei proceduri de executare silită separate, în Dosarul nr. 436/2014 al Biroului Executorului Judecătoresc Mihail Gheorghe Ion.

52. Fiind reținută aplicabilitatea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă sub aspectul acțiunii legii în timp și

trecându-se la verificarea condițiilor de admisibilitate prevăzute de acestea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, rezultă că acestea sunt îndeplinite, având în vedere următoarele:

— sesizarea pune în discuție chestiuni de drept procedural legate de valoarea de titlu executoriu a procesului-verbal privind cheltuielile de executare întocmit de executorul judecătoresc împotriva creditorului executării, precum și valoarea normelor, imperative sau dispozitive, care reglementează această materie;

— de lămurirea chestiunii de drept depinde soluționarea fondului cauzei, întrucât ceea ce se pretinde în cadrul contestației la executare promovate este tocmai faptul că procesele-verbale ale executorului nu pot constitui titluri executorii atunci când sunt îndreptate împotriva creditorului și, ca atare, nu pot fundamenta o executare silită;

— sesizarea a fost făcută de către un complet investit cu soluționarea pricinii în ultimă instanță;

— chestiunea de drept este nouă, în sensul că, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu constituie obiect al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Această cerință a noutății chestiunii de drept nu poate fi, în niciun caz, raportată la vechimea reglementării, întrucât nu este vorba despre o condiție pur temporală care trebuie analizată, situație în care ea s-ar pune doar în legătură cu acte normative noi, ceea ce ar contrazice scopul reglementării, acela de preîntâmpinare a practicii neunitare în legătură cu aplicarea dispozițiilor legale de către instanțe (care nu decurg doar din reglementări noi, ci, după principiile aplicării legii în timp, vizează, de multe ori, norme abrogate, câtă vreme situațiile litigioase nu sunt întotdeauna contemporane actului normativ ce a guvernat raporturile juridice ale părților).

Așadar, trebuie observat, în legătură cu cerința noutății chestiunii de drept, dacă aceasta a făcut sau nu obiectul judecării instanței supreme, întrucât statuările acesteia pot constitui repere jurisprudențiale de interpretare cu valoare obligatorie pentru celelalte instanțe.

Or, pe acest aspect a rezultat, din verificările efectuate, existența unei singure hotărâri de speță a instanței supreme, în care s-a pus problema naturii juridice a procesului-verbal întocmit de executorul judecătoresc, dar sub un alt aspect (al posibilității cenzurării cuantumului cheltuielilor de către instanță) decât cel care interesează obiectul sesizării.

De asemenea nu a reieșit existența unei jurisprudențe consistente și neunitare a instanțelor, apte să contureze posibilitatea declanșării unui alt mecanism de unificare a practicii, acela al recursului în interesul legii.

53. Asupra dezlegării pe fond a chestiunilor de drept semnalate se reține că problema de drept a cărei dezlegare se solicită pune în discuție valoarea de titlu executoriu a procesului-verbal privind cheltuielile de executare întocmit de executorul judecătoresc împotriva creditorului din faza executării silite și valoarea (imperativă sau dispozitivă) a normelor care reglementează această materie.

54. Cu privire la valoarea de titlu executoriu a procesului-verbal întocmit de executorul judecătoresc împotriva creditorului executării silite, din perspectiva dispozițiilor art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865, corelate cu art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, pentru a stabili în ce măsură un astfel de proces-verbal poate constitui titlu executoriu și justifica pornirea urmăririi silite de către executor împotriva creditorului, trebuie distins între cele două categorii de cheltuieli la care face referire art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865, respectiv cheltuieli avansate în vederea executării și cheltuieli efectuate cu actele de executare întocmite.

55. Aceasta, întrucât, așa cum s-a subliniat în doctrină, „realizarea activității de executare presupune anumite cheltuieli care, după distincțiile pe care legea le face, trebuie avansate de

creditor sau, după caz, de către debitor. Chiar dacă la finele executării, ele sunt suportate de către debitor, imputându-se asupra patrimoniului acestuia, avansarea lor se constituie într-o sarcină distinctă de a cărei îndeplinire depinde, uneori chiar decisiv, efectuarea executării silite”.

56. Astfel, cu privire la cheltuielile ce trebuie avansate pentru demararea executării silite, dispozițiile art. 3717 alin. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865 stabilesc că ele sunt în sarcina părții „care solicită îndeplinirea unui act sau a altei activități care interesează executarea silită” și de asemenea că „pentru actele sau activitățile dispuse din oficiu, cheltuielile se avansează de către creditor”.

Totodată, potrivit art. 3731 alin. 9 din Codul de procedură civilă de la 1865, „în situația prevăzută la art. 3717 alin. 1, executorul judecătoresc este dator să pună în vedere părții să își îndeplinească de îndată obligația de avansare a cheltuielilor de executare”.

57. Este vorba așadar despre consacarea unui principiu de bază al executării silite, și anume, principiul avansării de către partea care recurge la serviciile unui organ de executare a cheltuielilor pe care le implică această etapă a realizării unei creanțe, recurgându-se la forța coercitivă a statului, ca urmare a neexecutării de bunăvoie de către debitor.

58. În ipoteza în care asemenea sume nu sunt avansate de către creditor, iar cheltuielile inițiale ale executării sunt suportate de către executor, acesta poate întocmi proces-verbal în care să le consemneze și care să aibă valoarea de titlu executoriu împotriva creditorului, având în vedere dispozițiile alin. 4 ale art. 3717 din Codul de procedură civilă de la 1865.

59. Conform textului menționat, „pentru sumele stabilite potrivit prezentului articol, procesul-verbal constituie titlu executoriu”. Or, nedistingând dacă este vorba despre sume avansate pentru demararea executării silite (aflate în sarcina creditorului) ori sume ocazionate de efectuarea executării silite (alin. 2), este evident că sunt avute în vedere, deopotrivă, ambele categorii de cheltuieli după principiul *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*.

60. Așadar, spre deosebire de cheltuielile inițiale de executare care sunt în sarcina creditorului — și pe care acesta le va recupera ulterior de la debitor — toate celelalte cheltuieli efective de executare (prilejuite, de exemplu, de deplasarea executorului judecătoresc sau transportul bunurilor urmărite la locul stabilit pentru efectuarea vânzării la licitație ori de expedierea către creditor a sumelor de bani poprite) sunt în sarcina debitorului.

61. Dispoziția de exceptare cuprinsă în art. 3717 alin. 2 din Codul de procedură civilă de la 1865, conform căreia cheltuielile de executare sunt în sarcina debitorului urmărit „afară de cazul când creditorul a renunțat la executare sau dacă prin lege se prevede altfel”, nu poate avea semnificația că doar într-o asemenea ipoteză, a renunțării la executare, creditorul ar datora cheltuieli decât dacă s-ar ignora distincția între cele două categorii de cheltuieli (avansate și, respectiv, efectuate cu actele de executare).

62. În realitate, textul de lege are în vedere situația în care creditorul va suporta și cheltuielile cu efectuarea executării (deci, nu numai avansarea lor), ca o sancțiune a faptului că a demarat o executare de care s-a desistat ulterior.

63. În acest sens, în doctrină s-a arătat că de la regula conform căreia cheltuielile ocazionate cu efectuarea executării silite sunt în sarcina debitorului urmărit (aflat în culpă procesuală pentru neexecutarea de bunăvoie a obligațiilor impuse prin titlul executoriu) există două excepții importante: aceea a renunțării creditorului la executare și aceea în care legea ar dispune altfel. Deci, exceptarea vizează obligația de plată a cheltuielilor cu efectuarea executării, iar nu pe aceea de avansare a cheltuielilor de executare.

64. Tot astfel, prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, conform cărora „executorii judecătorești nu pot condiționa punerea în executare a hotărârilor judecătorești de plata anticipată a onorariului”, nu pot semnifica faptul că nu i-ar incumba creditorului avansarea cheltuielilor în vederea executării silită și că în cazul neplății acestora n-ar putea fi executat silit de către executorul judecătoresc care a avansat respectivele cheltuieli în locul creditorului.

65. În realitate, textul are un alt obiect de reglementare decât cel al art. 371⁷ din Codul de procedură civilă de la 1865 referitor la valoarea de titlu executoriu a procesului-verbal al executorului, așa încât ele nu se pot suprapune și nici măcar corela în sensul concluziei că prin necondiționarea demarării executării silită de plata onorariului executorului ar însemna că partea creditoare nici nu datorează un asemenea onorariu (care, consemnat în procesul-verbal, să constituie titlu executoriu împotriva acestuia).

66. Semnificația dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000 constă în aceea că executorul nu poate condiționa executarea silită de plata onorariului, legiuitorul fiind preocupat să înlăture, prin prevederea menționată, impedimentul în calea valorificării unei creanțe, dat de starea materială precară a creditorului, care nu ar putea, astfel, demara urmărirea silită a debitorului său rău-platnic.

67. În doctrină s-a subliniat că „în niciun caz dispoziția art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000 nu poate însemna că, în sarcina creditorului, nu există obligația de plată în avans inclusiv a onorariului executorului, ci doar că, în anumite cauze, ținându-se seama de circumstanțe și de starea materială a creditorului, executorul poate efectua executarea silită fără ca onorariul să fie achitat cu anticipație, ca o expresie a principiului potrivit căruia executorul este ținut să îndeplinească un serviciu public”.

68. În același timp, legiuitorul a exceptat onorariul executorului judecătoresc de la obligația plății în avans întrucât „acest onorariu se cuvine pentru activitatea prestată ca profesionist liberal, exceptarea neoperând și în privința cheltuielilor necesare actelor de executare inițiale, care sunt îndeplinite în cadrul serviciului public deservit, fiind de principiu că cel care apelează la un asemenea serviciu trebuie să suporte costurile intervenției solicitate”.

69. De altfel, tranșând această controversă, a valorii de titlu executoriu a procesului-verbal de cheltuieli (act procedural denumit *încheiere* în noua reglementare), art. 670 din Codul de procedură civilă prevede expres că pentru sumele stabilite potrivit prezentului articol — referitor la cheltuielile de executare — încheierea constituie titlu executoriu atât pentru creditor, cât și pentru executorul judecătoresc, fără a fi necesară investirea cu formulă executorie (alin. 6).

70. Noile dispoziții procedurale reglementează expres așadar aspectul ce rezulta și din vechea reglementare, dar prin coroborarea unor prevederi legale, respectiv ale art. 371⁷ alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă de la 1865, în sensul că procesul-verbal întocmit de executorul judecătoresc cu privire la cheltuielile de executare ce trebuie avansate constituie titlu executoriu împotriva creditorului.

71. În schimb, cealaltă categorie de cheltuieli, ocazionate de efectuarea executării silită [art. 371⁷ alin. 2 din Codul de procedură civilă de la 1865], sunt în sarcina debitorului (cu excepția situației menționate anterior, referitoare la desistarea creditorului de la executare), așa încât procesul-verbal ce se va întocmi și care le va consemna va constitui titlu doar împotriva debitorului.

72. Bineînțeles, și în ipoteza avansării cheltuielilor, creditorul le va recupera de la debitor, cu rezerva situației insolvenței acestuia din urmă. Pentru o asemenea ipoteză, riscul insolvenței nu poate fi în sarcina executorului, cel care, așa cum s-a arătat, nu este parte a raportului execuțional, ci

participant, organul investit cu realizarea executării. În schimb, creditorul va putea recupera cheltuielile de la debitor când se va modifica și va permite starea patrimonială a acestuia.

73. Concluzionând, în stabilirea părții raportului execuțional căreia i se poate opune procesul-verbal cu valoare de titlu executoriu, întocmit conform art. 371⁷ din Codul de procedură civilă de la 1865, trebuie distins între cheltuieli avansate, care cad în sarcina creditorului, și cheltuieli ocazionate de efectuarea executării, care sunt în sarcina debitorului. Chiar dacă, în final, creditorul recuperează cheltuielile de la debitor, în ipoteza în care nu le avansează, executorul le poate consemna în proces-verbal și poate porni executarea împotriva acestuia întrucât, pe de o parte, executarea nu reprezintă un serviciu public gratuit, iar, pe de altă parte, executorul nu este obligat el însuși să suporte și să avanseze cheltuielile executării.

74. Așadar, într-o aplicare corectă a dispozițiilor art. 371⁷ din Codul de procedură civilă de la 1865, pentru a stabili în ce măsură procesul-verbal întocmit poate fundamenta o executare silită a executorului împotriva creditorului și a aprecia apoi, asupra temeiniciei contestației la executare, instanța trebuie să lămurească în ce categorie de cheltuieli se înscriu cele care fac obiectul procesului-verbal folosit ca titlu, respectiv dacă este vorba despre cheltuieli ce trebuie să fie avansate de creditor sau de cheltuieli efective de executare, ce se suportă de către debitor. Dispozițiile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000 nu au consecințe sub aspectul caracterului de titlu executoriu al proceselor-verbale menționate, câtă vreme ipoteza de reglementare a acestui text este diferită — necondiționarea urmării silită de plata avansului onorariului executorului neavând nicio legătură cu valoarea de titlu a procesului-verbal de executare care își are sediul materiei în art. 371⁷ din Codul de procedură civilă de la 1865.

75. Referitor la caracterul normelor (dispozitive sau imperative) care reglementează valoarea de titlu executoriu a procesului-verbal privind cheltuielile de executare, imprecis formulată sub acest aspect, sesizarea face doar trimitere la posibilitatea părților de a deroga de la valoarea de titlu executoriu a procesului-verbal împotriva creditorului, prin convenția încheiată între executorul judecătoresc și creditor, și în ce măsură aceasta ar contraveni caracterului normei legale.

76. În primul rând, trebuie observat că distincția între norme imperative și dispozitive se bazează pe criteriul interesului ocrotit, după cum acesta este de ordin general sau particular. Reglarea, între creditor și executorul judecătoresc, a modalității în care să se facă plata cheltuielilor de executare nu se află în sfera interesului public, pentru că nu este vorba despre afectarea funcției publice pe care o exercită executorul, ci doar de plata unor servicii prestate de către acesta.

77. Pe de altă parte, convenția de care se prevalează părțile în speță nu conține nicio derogare de la normele procedurale examinate anterior privind caracterul de titlu executoriu al procesului-verbal întocmit de executor, câtă vreme ea face doar referire la modalitatea în care urmează să fie achitate sumele datorate cu titlu de avans de către creditor. Astfel, părțile convenind un anumit avans al cheltuielilor de executare și al onorariului, urmând ca restul cheltuielilor să fie recuperate de la debitor pe măsura încasării creanței, n-au făcut decât să dea expresie dispozițiilor art. 373¹ alin. 9 coroborate cu art. 371⁷ alin. 1 din Codul de procedură civilă de la 1865 referitoare la obligația de avansare a cheltuielilor de executare.

78. Faptul pretins, că prin convenție s-ar putea depăși limita maximă a onorariului permis de lege ori s-ar putea coborî sub limita minimă a acestuia, nu constituie un aspect care să aibă legătură cu caracterul normei care reglementează natura de titlu executoriu a procesului-verbal vizând cheltuielile de executare, câtă vreme textul de lege în discuție nu face referire la plafoane maximale sau minimale.

79. Or, nu se poate proceda la calificarea unei norme decât în raport cu scopul și conținutul acesteia, iar nu cu referire la alte acte normative (respectiv Legea nr. 188/2000 sau Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006).

80. Așadar, prin convenție nu s-a derogat în niciun fel de la normele procedurale referitoare la valoarea de titlu executoriu a procesului-verbal încheiat de executor.

81. Premisa eronată de la care se pornește este aceea că procesul-verbal de cheltuieli nu ar reprezenta titlu împotriva creditorului și atunci părțile (executorul și creditorul) nu ar putea să prevadă ele această valoare procesului-verbal, pentru că ar contraveni normei legale.

82. Nimic nu împiedică, însă, executorul judecătoresc să convină cu creditorul ca toate cheltuielile executării (deci și cele care ar trebui avansate de acesta) să fie suportate de către debitor, acesta fiind, de altfel, cel care finalmente va suporta, pe criteriul culpei în declanșarea procedurii execuționale, toate cheltuielile ocazionate de această procedură. Nu este vorba aici despre un interes public, ca să se poată pretinde derogarea de la o normă imperativă, ci de interesul particular al executorului legat de modalitatea în care își încasează contravaloarea serviciului prestat.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, în Dosarul nr. 23.057/300/2014, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, stabilește că:

a) În interpretarea dispozițiilor art. 371⁷ alin. 1, 2 și 4 din Codul de procedură civilă de la 1865 și a dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 188/2000, procesul-verbal întocmit de către executor, privind cheltuielile de executare care trebuie avansate de către creditor, constituie titlu executoriu împotriva acestuia.

b) Dispozițiile art. 371⁷ din Codul de procedură civilă de la 1865 nu au caracter imperativ cu privire la modalitatea în care executorul își poate recupera cheltuielile de executare, pe baza procesului-verbal ce constituie titlu împotriva creditorului sau a convenției încheiate cu acesta.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 mai 2016.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

